Ὀρθόδοξος Τύπος

ἑβδομαδιαία ἔκδοσις τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ Αριθμός Αδείας 3645 ΚΩΔΙΚΟΣ 013053

PRESS POST X+7 ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος | 4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2016 Ἰωαννικίου Ὁσίου τοῦ Μεγάλου, Νικάνδρου, Ἑρμαίου Ἱερομαρτύρων, Πορφυρίου Μάρτυρος, Ἰωάννου Βατάτζη τοῦ βασιλέως καὶ ἐλεήμονος | ΕΤΟΣ ΝΣΤ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2138

Αἱ ἐπικείμεναι ἐκλογαὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἡ Κύπρος

Τοῦ κ. Γεωργίου Κ. Τραμπούλη, θεολόγου

ΣΤΙΣ 8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, ὅπως εἶναι γνωστόν, πρόκειται νά διεξαχθοῦν οἱ προεδρικές ἐκλογές τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καί καλοῦνται νά ἐκλέξουν οἱ ἀμερικανοί ψηφοφόροι ἀνάμεσα στήν ὑποψήφιο τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος Χίλαρι Κλίντον καί στόν ὑποψήφιο τοῦ Ρεπουμπλικανικοῦ Ντόναλντ Τράμπ. Σύμφωνα μέ τίς τελευταῖες δημοσκοπήσεις πού διενεργήθηκαν, προβάδισμα ἔχει ἡ ὑποψήφιος τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος κ. Κλίντον, ἡ ὁποία εἶχε διατελέσει ὑπουργός τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀμερικῆς μέχρι τό 2013. Ἔτσι σέ περίπτωση πού ἐκλεγῆ, θά εἶναι ἡ πρώτη γυναίκα πρόεδρος στήν ἱστορία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἡ ὁποία παρεπιπτόντως θά κυβερνήση μετά τόν πρῶτο μαῦρο Ἀμερικανό πρόεδρο κ. Ὀμπάμα. Δέν θά πρέπη νά διαφεύγη τῆς προσοχῆς μας ὅτι ἡ κόρη τῆς κ.Κλίντον ἔχει παντρευθῆ τόν κ. Μάρκ Μεζβίνσκι, ἑβραῖο στήν καταγωγή, ὁ ὁποῖος ὡς στέλεχος τῆς Goldman Sachs, μία ἀπό τίς μεγαλύτερες στόν κόσμο τράπεζες ἐπενδύσεων, εἶχε «ποντάρει» σέ ὑπό χρεωκοπία ἑλληνικά ὁμόλογα τό 2012 ἔχοντας ἐμπιστευτικές, ἀπόρρητες πληροφορίες πού εἶχαν διαρρεύσει ἀπό τήν κ. Κλίντον. Ἐπίσης, τήν κ Κλίντον τήν στηρίζουν τόσο ὁ κ. Τζώρτζ Μπούς ὁ νεώτερος, ὁ ὁποῖος εἶχε διατελέσει πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς μέ τό Ρεπουμπλικανικό κόμμα, ὅταν εἶχε γίνει ἡ εἰσβολή στό Ἰράκ, ἀλλά καί ὁ κ. Ἀλ Γκόρ, πού εἶχε χάσει τίς προεδρικές ἐκλογές στήν Ἀμερική μέ τό Δημοκρατικό κόμμα τό 2000 καί θεωρεῖται βασικός παράγοντας στήν σχεδιαζόμενη Παγκόσμια Τάξη Πραγμάτων. Τέλος, ὁ ἀντίπαλος τῆς κ. Κλίντον, κ. Τράμπ κατηγορεῖται γιά ἠθικά παραπτώματα, ἀλλά καί γιά ἀλαζονικό τρόπο συμπεριφορᾶς, ὁ ὁποῖος ἀπορρέει ἀπό τόν τεράστιο οἰκονομικό πλοῦτο πού κατέχει. Βέβαια, τόσο ἡ κ. Κλίντον ὅσο καί ὁ κ. Τράμπ δέν πάβουν νά εἶναι "μαριονέττες" ἑνός συστήματος, τό ὁποῖο κρύβεται στά παρασκήνια καί εἶναι αὐτό πού καθορίζει στόν μεγαλύτερο βαθμό ποιός θα ἐκλεγῆ, ἀνάλογα βέβαια μέ τήν ὑποταγή τῶν ὑποψηφίων.

Ἔτσι, σέ μία περίοδο ἰδιαίτερα κρίσιμη γιά τήν περιοχή τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου ἀλλά καί γιά τήν Πατρίδα μας, εἶναι πιθανόν νά κυβερνῶνται οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἀπό ἕνα πρόσωπο, τό ὁποῖο ἐξυπηρετεῖ ἀπόλυτα τά σχέδια καί τά συμφέροντα τῆς παγκόσμιας τάξης, τήν χρονική στιγμή πού ἀναμένεται ὁ βίαιος ἐπανασχεδιασμός τῶν συνόρων τῶν κρατῶν τῆς περιοχῆς. Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι μέσα στόν Νοέμβριο πρόκειται νά ἐπισκεφθοῦν τήν Ἑλλάδα γιά συνομιλίες μέ τήν ἑλληνική κυβέρνηση τόσο ὁ ἀπερχόμενος πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς κ. Ὀμπάμα ὅσο καί ὁ ὑπουργός ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσίας κ. Λαβρόφ. Καί μάλιστα σέ μία περίοδο ἰδιαίτερα δυσοίωνη γιά τήν Κύπρο, ὅταν οἱ ἐξε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

320 Τζαμιά λειτουργοῦν εἰς τήν Ἑλλάδα, σχεδόν ὅλα εἰς τήν ὀρεγομένην ἀπό τούς νεο-Ὀθωμανούς Θράκην

ΠΡΟΓΕΦΥΡΩΜΑ ΤΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ ΤΟ ΤΕΜΕΝΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ;

Αἱ ἐκλογαί εἰς ΗΠΑ θά διαδραματίσουν καθοριστικόν ρόλον εἰς τάς ἐκκλησιαστικάς καί πολιτικάς ἐξελίξεις, καθώς ἡ ἐπικρατεστέρα ὑποψηφία διά τήν προεδρίαν κ. Χίλαρυ Κλίντον θά λάβη ἀποφάσεις διά τό μεσανατολικόν, ἐνῷ ἤδη ἔχουν ἐπεμβῆ οἱ Ρῶσοι. Ἡ Τουρκία, ἡ ὁποία ἐπηρεάζεται ἄμεσα ἀπό τήν θέσιν τῆς Ἀμερικῆς, ἤδη σχεδιάζει τάς κινήσεις της, μέρος τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ καί ἡ μετατροπή τῆς Ἁγίας Σοφίας εἰς τζαμί.

Τὸ νομοσχέδιον ποὺ ἤνοιξε τὸν δρόμον διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ τεμένους εἰς τὰς Ἀθήνας ἐψηφίσθη τὸ θέρος ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ συγκεκριμένως τὴν 4ην Αὐγούστου, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρξουν ἀντιδράσεις. Ὑπὲρ ἐψήφισαν οἱ βουλευταὶ τοῦ ΣΥΡΙΖΑ, τῆς Ν. Δημοκρατίας, τοῦ ΚΚΕ, τοῦ Ποταμιοῦ καὶ τῆς Ἑνώσεως Κεντρώων.

Ὁ νόμος μὲ τὸν ὁποῖον προσδιορίσθη ὁ χῶρος τοῦ Ἐλαιώνα διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ τεμένους, ὅπου θὰ ἀνακατασκευασθῆ ὁ χῶρος τῆς βάσεως τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, ἦτο ὁ 3512/2006, ὅταν ἐπικεφαλῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας ἦτο ἡ κ. Μαριέττα Γιαννάκου, ἡ δεξιὰ Ὑπουργὸς ποὺ κατήργησε τὴν ἐξομολόγησιν εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τώρα ὡρίσθη ὡς «προσωπάρχης» τοῦ κόμματος ἀπὸ τὸν κ. Κυριάκον Μητσοτάκιν. Μὲ βάσιν τὴν σύμβασιν, ἡ ἀρχικὴ δαπάνη τοῦ ἔργου, ποὺ θὰ ἐπιβαρύνη τὸ δημόσιον ταμεῖον, ὑπελογίζετο εἰς 964.000 εὐρώ, ἐνῶ τώρα ὁρίζεται εἰς 715.292,88 καὶ αὐξάνεται εἰς 886.963,17 εὐρώ, ἂν προστεθῆ ὁ ΦΠΑ. Ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς κατασκευῆς τοῦ τεμένους καὶ τῶν παρακειμένων γραφείων ἔχει προγραμματισθῆ διὰ τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον, παραμονὰς τοῦ Πάσχα.

Ἡ λειτουργία τοῦ τεμένους δὲν θὰ σημάνη τὴν παῦσιν λειτουργίας τῶν ὑπολοίπων λατρευτικῶν μουσουλμανικῶν χώρων. Ὡς ἔγραψεν ἡ ἐφημερὶς «Ἔθνος» τῆς 12ης Ὀκτωβρίου 2016:

«Σύμφωνα μὲ τὸ ὑπουργεῖο Παιδείας, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ἀπὸ τὴν ἑπόμενη ἡμέρα θὰ κλείσουν διὰ νόμου τὰ ἄτυπα τζαμιὰ ποὺ ὑπάρχουν στὶς πόλεις. Προκειμένου νὰ παραμείνουν σὲ λειτουργία ὅμως θὰ ἀπαιτηθεῖ ἀδειοδότηση, καθὼς σήμερα ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν 65-67 ἄτυπων τζαμιῶν ποὺ ὑπολογίζεται ὅτι ὑπάρχουν στὴν Ἀττική, τὶς ἀπαραίτητες ἄδειες διαθέτουν μόνο τρία».

Εἶναι ὅμως ἀμφίβολον ἐὰν καὶ αὐτὰ τὰ «ἄτυπα» θὰ χρειασθοῦν τελικῶς ἄδειαν, ὡς πληροφορούμεθα ἀπὸ τὴν ἱστοσελίδα News4.GR τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 2016:

«ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Φόρουμ Προσφύγων Γιονοὺς Μοχαμαντὶ δήλωσε ὅτι «ἀπὸ μόνο του τὸ τζαμὶ δὲν λέει τίποτα». Ἀπὸ τὴν πλευράν του ζητᾶ νὰ μὴ κλείσουν τὰ τζαμιὰ στὴν Ἀθήνα, ἂν καὶ σπεύδει νὰ συμπληρώσει πὼς αὐτὰ δὲν χρειάζονται ἄδεια, καθὼς λειτουργοῦν ὡς πολιτιστικὰ κέντρα καὶ ἔτσι θὰ πρέπει νὰ μείνουν».

Τὸ ἀνησυχητικὸν εἶναι ὅτι ἡ διδασκαλία ἀκόμη καὶ εἰς τὸ νόμιμον τζαμὶ δὲν δὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἐλεχθῆ, ὡς νομίζουν οἱ ὑπέρμαχοι τῆς ἀνεγέρσεως τεμένους. Ὁ δημοσιογράφος κ. Τ. Τελλόγλου εἰς περυσινήν του ἔρευναν εἶχε χαρακτηριστικῶς γράψει εἰς τὴν «Καθημερινή» τῆς 22ας Νοεμβρίου 2015:

«Ἐνῶ οἱ μουσουλμάνοι προσεύχονται, ὁ ὑπογράφων συναντᾶ ἕνα Αἰγύπτιο φίλο ποὺ ζεῖ 37 χρόνια στὴ χώρα μας καὶ ἔρχεται ἐδῶ, γιὰ νὰ διδάξει τὸ Κοράνιο,,, κάθε τζαμὶ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Πρὸς τοὺς ἐπιχαίροντας διὰ τὸ τέμενος καὶ τὰς Ἰσλαμικὰς Σπουδάς

*Τοῦ **Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς Σεραφείμ***

Ἐπειδή πολλή παραπληροφόρησις καί συσκότισις τῶν πραγμάτων ὑφίστανται καί ὡραιοποιοῦνται ἀνθρωποπαθεῖς «κατασκευαί» ἐμφανιζόμενες δῆθεν ὡς ἔνθεες ἀποκαλύψεις, ἀφιερώνουμε στούς ἐπιχαίροντες καί συγχαίροντες γιά τήν ἔναρξι ἀνεγέρσεως Ἰσλαμικοῦ Τεμένους στό Βοτανικό, ἐπάνω σέ αἱματοπότιστη ἀπό τό αἷμα χιλιάδων νεομαρτύρων γῆ, πού ἀρνήθηκαν τόν ἐξισλαμισμό στά τέσσερα μαῦρα ἑκατόχρονα τῆς δουλείας, γιά νά παραμείνουν Χριστιανοί καί Ἕλληνες ποτίζοντας τό δένδρον τῆς ἐλευθερίας μας, ἀλλά καί στούς ἐλλογιμωτάτους καθηγητάς καί καθηγήτριες τοῦ Θεολογικοῦ Τμήματος τοῦ Α.Π.Θ., πού «γιόρτασαν» τήν ἐπίσημη πρώτη της λειτουργία τῆς «ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ», πού ἀποτελοῦν τήν ἐπιβίωσι τῆς κατεγνωσμένης ἀπό τήν Ἁγία Α΄Οἰκουμενικήν Σύνοδον (325 μ.Χ.) Ἀρειανικῆς Αἱρέσεως, τά κάτωθι ἐδάφια ἀπό τή σούρα τοῦ Κορανίου «ΟΙ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΕΝΕΣ ΦΥΛΕΣ» (ΑΛ-ΑΧΖΑΜΠ), πού ἀναφέρονται στήν «ἠθική προσωπικότητα» τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Ἰσλάμ, γιά νά κατανοήσουν ἐπιτέλους ὅτι προωθοῦν μία ψευδῆ, ἀνθρωποκατασκευασμένη, ἀνόσια καί καταστροφική λατρεία πού στηρίζεται σέ ἕνα σαρκολάτρη ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος μέ τό σαπρό του βίο, δέν εἶχε καμία σχέση μέ ἔνθεες ἀποκαλύψεις. Τά παραθέτομεν λοιπόν γιατί

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

«Οἱ Τζιχαντιστὲς τοῦ Διαφωτισμοῦ»

*Τοῦ **κ. Χάρη Ναξάκη**, Καθηγητοῦ Τ.Ε.Ι. Ἠπείρου*

Τέσσερις Βρεττανοὶ ναυτικοί, ὁ πλοίαρχος, ὁ ὑποπλοίαρχος, ἕνας ναύτης καὶ ὁ καμαρότος, μετὰ τὸ ναυάγιο τοῦ πλοίου Mignonette στὸν Ἀτλαντικὸ τὸ 1884 ἐπέζησαν ἐπιβιβαζόμενοι σὲ μία βάρκα. Ὕστερα ἀπὸ 12 ἡμέρες, χωρὶς νερὸ καὶ μὲ μόνο δύο κονσέρβες , ὁ 17χρονος καμαρότος, ποὺ εἶχε μπαρκάρει, γιὰ νὰ ζήσει τὴν περιπέτεια, ἤπιε θαλασσινὸ νερὸ καὶ ἀρρώστησε. Ὁ πλοίαρχος καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος, παρὰ τὶς ἀντιρρήσεις τοῦ ναύτη, τὸν ἔσφαξαν ἐνῶ ἦταν ζωντανὸς καὶ ἐπέζησαν ἀπὸ τὶς σάρκες καὶ τὸ αἷμα του μέχρι νὰ τοὺς περισυλλέξει ἕνα διερχόμενο πλοῖο. Ὅταν ἐπέστρεψαν στὴν Ἀγγλία συνελήφθησαν μετὰ ἀπὸ καταγγελία τοῦ ναύτη καὶ παραπέμφθηκαν σὲ δίκη. Ὑπερασπιζόμενοι τὸν ἑαυτὸ τοὺς ἐπικαλέστηκαν τὸ ὠφελιμιστικὸ ἐπιχείρημα ὅτι ὀρθῶς ἔπραξαν, διότι ὁ καμαρότος θὰ πέθαινε ἔτσι καὶ ἀλλιῶς καὶ συνάμα ὁ φόνος τοῦ ἑνὸς ἔσωσε τοὺς ἄλλους τρεῖς, ποὺ εἶχαν καὶ οἰκογένειες νὰ συντηρήσουν.

Ὁ ἀνθρωπολογικὸς τύπος τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ ὑποπλοιάρχου, ὁ ὀρθολογικὸς ἀτομιστής, εἶναι τὸ κυρίαρχο ὑπόδειγμα τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ὑπαρκτὸς διαφωτισμός, ὁ ὕστερος καπιταλισμός. Ὅποιος θέλει νὰ ὑποστηρίξει τὴν κουλτούρα τοῦ ἐγωισμοῦ καὶ τὴν ὀντολογία τῆς ἰδιοτέλειας καὶ τῆς ἀπληστίας μπορεῖ νὰ ἀναφωνήσει ὅτι εἶμαι καὶ ἐγὼ Δυτικός.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

«Τί ἐστὶν Πατριάρχης;»

Ἀπὸ ποῦ πηγάζει πνευματικῶς ὁ οἰκουμενισμός; Ἀπὸ τὴν παράβασιν τῶν Ἱ. Κανόνων. Ποῦ ὀφείλεται αὐτή; Ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὑπάρχουν Ἱεράρχαι ποὺ πιστεύουν ὅτι εἶναι καὶ οἱ ἴδιοι ὡς οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Ποία ἀφορμὴ καλλιεργεῖ εἰς αὐτοὺς αὐτὴν τὴν ψευδαίσθησιν; Τὸ γεγονὸς ὅτι ὅσοι τοὺς περιβάλλουν συνεχῶς τοὺς ἐγκωμιάζουν καὶ τὰ ἐγκώμια συνεπιφέρουν τὸν ἐγωισμόν. Αἱ ἐκτροπαὶ τοῦ Πατριάρχου ὀφείλονται καὶ εἰς αὐτά. Προσφάτως μὲ τὴν ἀφορμὴν συμπληρώσεως 25 ἐτῶν εἰς τὴν ἐλέῳ Θεοῦ διακονίαν του, ἄλλο ἕνα ἐγκωμιαστικὸν κείμενον, ἀπὸ σειρὰν τοιούτου εἴδους ποὺ ἔχει γράψει ὁ κ. Ἰωάννης Σιδηρᾶς ἐδημοσιεύθη. Παραθέτομεν μέρος τοῦ κειμένου καὶ ἀνὰ παράγραφον ἐπισημαίνομεν τὰ θεολογικὰ λάθη.

...«τί ἐστὶ Πατριάρχης;», ἡ ἀπάντηση δίδεται θεοπνεύστως μὲ τὸν πλέον σαφῆ, ἀκριβῆ καὶ περιεκτικὸ ὁρισμό, ὁ ὁποῖος εἶναι καταγεγραμμένος στὸ Νομικὸν Βιβλίον «Ἐπαναγωγὴ» Βασιλείου Μακεδόνος καὶ Λέοντος Σοφοῦ, ὅπου ἀναγιγνώσκουμε: «Τί ἐστὶν Πατριάρχης; Ὁ Πατριάρχης ἐστὶν εἰκὼν ζῶσα Χριστοῦ καὶ ἔμψυχος, δι' ἔργων καὶ λόγων χαρακτηρίζουσα τὴν ἀλήθειαν. Τέλος αὐτῷ, οἱ τῶν καταπεπιστευμένων ψυχῶν σωτηρία καὶ τὸ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐκδικήσεως τῶν δογμάτων λαλεῖν ἐνώπιον Βασιλέως καὶ οὐκ αἰσχύνεσθαι».

Σχόλιον Ο.Τ.: Ἦτο ὁ Βασίλειος ὁ Μακεδὼν δογματολόγος ἢ Ἅγιος τῆς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Αἱ τεκτονικαὶ παρεμβάσεις εἰς τὴν Ἱστορίαν

5ον

Ποία ἦτο ἡ συμβολὴ τῶν Μασόνων εἰς τὴν κατεδάφισιν τοῦ θρόνου τῶν Ρομανὼφ εἰς τὴν Ρωσίαν (τὸ 1917);

Πολλὰ συνέτειναν εἰς τὴν ἔκρηξη διαφόρων ἐπαναστάσεων στὴ Ρωσία, ἡ δὲ συμβολὴ τῶν Τεκτόνων στὶς ἐπαναστάσεις ἐκεῖνες ἦταν σημαντική. Ἰδιαίτερα στὴν μεγάλη ἐπανάσταση τοῦ 1917 καὶ 1918 μὲ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ θρόνου τῶν Ρομανὼφ ἀπὸ τοὺς ἐπαναστάτες ἐκείνους.

Τὸ περίεργο εἶναι, ὅτι ἡ ἀνατροπὴ τοῦ Τσάρου Νικολάου εἶχε προβλεφθεῖ, εἶχε σχεδὸν «προφητευθεῖ» πολλὰ χρόνια πρίν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Ἐπιστολὴ τῆς Π.Ε.Θ εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον

Βλέπε εἰς τὴν 3ην Σελ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «Ο.Τ.»

- **Κατάθλιψη καὶ διαδίκτυο.** Γράφει **ὁ κ. Κ. Γ. Παπαδημητρακόπουλος. Σελ. 4**
- **Τὸ Ἁγιολόγιον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.** Τοῦ **Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος κ. Ἱερεμίου. Σελ. 5**
- **Ἡ Μουσικὴ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.** Τοῦ **π. Γεωργίου Δ. Μεταλληνοῦ. Σελ. 5**
- **Οἱ καρποὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀοιδίμου Γέροντος Γαβριήλ.** Γράφει **ὁ Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Ὑμνογράφος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας. Σελ. 5**

Οἱ ἀληθινοὶ χριστιανοί

*Τοῦ **πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση***

Οἱ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ εἶναι ἄνθρωποι τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα. Γνωρίζουν τί πρέπει νά πετύχουν στή ζωή τους καί πῶς θά μπορέσουν νά ὑπερνικήσουν τά ἐμπόδια, εἴτε αὐτά εἶναι προσωπικά εἴτε εἶναι τοῦ διαβόλου. Βέβαια, ἡ πραγματικότητα διαψεύδει τόν ἰσχυρισμό αὐτό. Οἱ περισσότεροι χριστιανοί δέν κάνουν κανένα πνευματικό ἀγώνα. Εἶναι μόνο κατ' ὄνομα χριστιανοί, χωρίς ἦθος, χωρίς ἀνησυχία γιά τήν ἁμαρτία, χωρίς ψυχική γενναιότητα καί ἀποφασιστικότητα.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὑπενθυμίζει στούς Γαλάτες ὅτι αὐτοί πού ἀνήκουν στό Χριστό ἔχουν σταυρώσει τόν ἁμαρτωλό ἑαυτό τους μαζί μέ τά πάθη καί τίς ἐπιθυμίες τους (ε΄ 24). Αὐτό, ὅπως μᾶς διαβεβαιώνουν οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, δέν εἶναι εὔκολο οὔτε καί ἐπιτυγχάνεται σ' ἕνα σύντομο χρονικό διάστημα. Στήν ἀρχή χρειάζεται σκληρός ἀγώνας καί στή συνέχεια, ὅταν σταθεροποιηθοῦν στόν νέο τρόπο ζωῆς, ὁ ἀγώνας γίνεται ἤπιος καί εὐχάριστος. Οἱ χριστιανοί δέν πρέπει νά θεωροῦν ὅτι ὁ πνευματικός ἀγώνας εἶναι ἄρνηση κάθε χαρᾶς στή ζωή καί ἀποξένωση ἀπό κάθε βιοτικό καί ἐφήμερο.

Οἱ ἀληθινοί χριστιανοί εἶναι χαρούμενοι ἄνθρωποι. Χαρούμενοι καί στά δυσάρεστα. Καί αὐτό τό κατορθώνουν, γιατί ὅλα τά ἐξαρτοῦν ἀπό τό Θεό καί ἔχουν ἐμπιστοσύνη στήν πρόνοιά του. Βαδίζουν μέ ὁδηγό τίς ἐντολές καί ζητοῦν τήν ἐκ Θεοῦ δύναμη. Τά ἁμαρτωλά τους πάθη δέν τά ἱκανοποιοῦν, γι' αὐτό καί διακρίνονται ἀπό τούς κοσμικούς, οἱ ὁποῖοι ἐπιλέγουν τήν ἀδιάκοπη φιληδονία τους. Ἀντιστέκονται ἐπίσης στά ἐκ τῆς ἁμαρτίας εὐχάριστα, γιατί ὁ νοῦς τους ἐντρυφᾶ στά πνευματικά καί ἐλπιζόμενα. Ἀρνοῦνται αὐτά πού ὑποδεικνύει ὁ διάβολος καί ἀγωνίζονται γι' αὐτά πού θέλει ὁ Θεός, πού χορηγεῖ ὁ Θεός καί ὑπόσχεται.

Πραγματικοί χριστιανοί εἶναι οἱ σταθεροί στήν πρός τόν Θεό πορεία. Αὐτοί πού βαδίζουν καί ὑπερπηδοῦν τά ἐμπόδια καί μέ τή μετάνοια ξεπερνοῦν τίς ἐπιπτώσεις ἀπό τίς ὅποιες ἀδυναμίες τους. Αὐτοί πού διατηροῦν τή χαρά καί εἶναι εὐχάριστοι στούς ἄλλους. Αὐτοί πού εἶναι οὐράνιοι καί ἀποτελοῦν παράδειγμα στούς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι, ἐνῶ ἔχουν καλή προαίρεση, δέν ἔχουν ἐπιλέξει ἀκόμα τήν πνευματική ζωή.

Ὁ Μέγας Βασίλειος, ἀναφερόμενος στά χαρακτηριστικά τοῦ χριστιανοῦ, λέει: «Βοσκός καί φτωχός. Αὐτά εἶναι τά καυχήματα τοῦ χριστιανοῦ. Ἂν ἀναζητήσεις τούς ἀρχηγούς τοῦ σχολείου τῆς εὐσέβειας, θά βρεῖς ὅτι εἶναι ψαράδες καί τελῶνες. Ἂν ἀναζητήσεις τούς μαθητές εἶναι φτωχοί ὑποδηματοποιοί. Κανείς πλούσιος. Πουθενά δέν θά βρεῖς ἔνδοξη καταγωγή. Ὅλα αὐτά ἔχουν καταργηθεῖ μαζί μέ τόν κόσμο τῆς ἁμαρτίας».

Οἱ χριστιανοί ἐνῶ ζοῦν μέσα στόν κόσμο, ἀνάμεσα σέ ἀνθρώπους πού δέν πιστεύουν στό Θεό, μένουν ἀνεπηρέαστοι καί δίνουν τή δική τους μαρτυρία μέ τό λόγο τους καί τίς πράξεις τους καί ἀποδεικνύονται ἀληθινοί φιλόσοφοι. Εἶναι ἀξιοπρόσεκτα τά ὅσα λέει σχετικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἂς δεχόμαστε τή συμβουλή τοῦ δασκάλου τῆς οἰκουμένης καί ἂς σκεφθοῦμε ποιοὶ θέλει νά εἶναι ἐκεῖνοι πού ἔγιναν μιά γιά πάντα μέτοχοι τῶν ἀπόρρητων μυστηρίων, πῶς θέλει νά εἶναι ξένοι πρός τήν παροῦσα ζωή, ὄχι γιά νά κατοικήσουν κάπου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

«Μακαριώτατε, κρατεῖστε αὐτὴ τὴν γραμμή»

Πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κύριον κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΝ

Μακαριώτατε,

Μὲ ἀγάπη Χριστοῦ, ἀσπαζόμενος Ὑμᾶς, φιλῶ τὴν δεξιάν Σας.

Μακαριώτατε, οἱ δηλώσεις ποὺ κάνατε τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἱκανοποίησαν πλήρως τοὺς Ὀρθοδόξους Χριστιανοὺς τῆς Πατρίδας μας καὶ ὄχι μόνο.

Ὅμως οἱ δηλώσεις Σας μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπίσκεψή Σας στὸ Μαξίμου, ἄφισαν σὲ μᾶς, πολλὰ ἐρωτηματικά.

Διότι αὐτὸς ὁ κύριος Φίλης, ποὺ παραβρέθηκε καὶ αὐτὸς στὴν σύσκεψη: Ἄλλα δήλωσε καὶ συνεχίζει νὰ δηλώνει δημοσίως.

Ἦρθαν ὅμως οἱ δηλώσεις Σας ἀπὸ τὴν Λειβαδιὰ (18 Ὀκτωβρίου), ποὺ εἴπατε ὅτι: Ἂς τὰ πουλήσουν ὅλα, Λιμάνια, Ἀεροδρόμια κ.ἄ. Ὅμως ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ καὶ ΠΑΤΡΙΔΑ δὲν θὰ παραδώσουμε, σ' αὐτοὺς ποὺ θέλουν νὰ περιθωριοποιήσουν Χριστιανικὲς καὶ Πατριωτικὲς παραδόσεις, γιὰ τὶς ὁποῖες οἱ Ἕλληνες ἔχυσαν τὸ αἷμα τους.

Μὲ αὐτὲς τὶς δηλώσεις Σας Μακαριώτατε, μᾶς κάνατε περήφανους καὶ ἀναφωνοῦμε: «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπε Ἀρχιερεύς».

Κρατεῖστε Μακαριώτατε αὐτὴ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Η ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ

Τὴν 8ην Νοεμβρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τήν Σύναξιν τῶν Ἁγίων Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων καὶ οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν: Δὲν δέχομαι νὰ χωρίσω τὰ παιδιά μου

*Τοῦ **κ. Μάκη Ἀδαμοπούλου**, δημοσιογράφου*

«Ὡς Πνευματικὸς Πατέρας δὲν δέχομαι νὰ χωρίσω τὰ παιδιά μου» τόνισε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος μετὰ τὸν ἑσπερινὸ στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίου Δημητρίου, ὁμωνύμου Δήμου.

Τὸν Ἀρχιεπίσκοπο συνόδευε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμανδρίτης Συμεὼν Βολιώτης, ἐνῷ παρέστησαν ὁ πρόεδρος τῆς Ἕνωσης Κεντρώων κ. Βασίλης Λεβέντης, ἡ πρόεδρος τοῦ ΠΑΣΟΚ καὶ ἐπικεφαλῆς τῆς Δημοκρατικῆς Συμπαράταξης κ. Φώφη Γεννηματά, πολιτικοί, ἐκπρόσωποι τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν, τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀναφέρθηκε στὴν ἱστορία καὶ στὸ νόημα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ ἀνέφερε πὼς «ἡ Ἐκκλησία ἔχει ὁρίσει νὰ ἑορτάζουμε ἁγίους μάρτυρες κάθε ἡμέρα καὶ τὸ κάνουμε γιὰ δύο λόγους. Πρῶτον γιὰ εὐγνωμοσύνη, γιὰ νὰ τοὺς εὐχαριστήσουμε γιὰ ὅσα μᾶς δίδαξαν, καὶ δεύτερον γιὰ νὰ προσπαθήσει ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς νὰ ψηλαφήσει τὴ ζωή τοῦ ἁγίου καὶ νὰ πάρει διδάγματα».

Ἐπεσήμανε, ἐπίσης, ὅτι καὶ σήμερα ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ μιλοῦν γιὰ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ἐφαρμόζουν. «Ὅσοι

Γεγονότα καὶ Σχόλια

Μακρυγιάννης: «Ἡ ἐλπὶς εἰς τὸν Θεὸν θὰ σώση τὴν Πατρίδα»!

ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΟΙ μας ἀγωνιστὲς τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας κατόρθωσαν τὸ ἀκατόρθωτο, προκειμένου νὰ μᾶς χαρίσουν τὴν ἐλευθερία, μὲ τὴν ἀρωγὴ τοῦ Θεοῦ καὶ τὴ βοήθεια τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν ἁγίων μας. Ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ὑπῆρξε ὁ θρυλικὸς Στρατηγὸς Μακρυγιάννης, ὁ «ἅγιος τοῦ ἀγώνα». Δεῖτε πῶς, ὁ μεγάλος αὐτὸς Ἕλληνας καὶ Χριστιανός, ζοῦσε τὸ μυστήριο τῆς σωτηρίας, ὅπως τὸ ἀφηγεῖται ὁ ἴδιος: «Πάγω νὰ συγυρίζω εἰς τὶς εἰκόνες, καὶ κλαίγοντας τελείωσα. Τηράγω ἀπάνω καὶ βλέπω τὸν ἀφέντη μας, τὸν σταυρόν, τὸν σταυρωμένον, τὴν Θεοτόκον καὶ Ἅγίους, καὶ μετάνοιες ἡ Θεοτόκο καὶ οἱ ἅγιοι, καὶ γονατιστοὶ καὶ μὲ τὰ χέρια καὶ κλαμοὺς … τότε ἀπογίνηκα καὶ ἐγώ, ἔπεσα τὰ μπρούμυτα καὶ ἔκλαιγα καὶ κάποτε ἔκανα καὶ μετάνοιες, ὅταν στανόμουν ἂν εἶμαι ζωντανὸς καὶ εἰς τὸν κόσμον … ξανάσανα κομμάτι, ἄρχισα μὲ τὸ κομπολόγι, καὶ τί ἔκανα, καὶ ἐγὼ δὲν ξέρω. Τότε βλέπω ὅπου κοίταγα ἀπάνω ὅλες αὐτὲς τὶς λάψες, βγαίνει κατὰ μπροστὰ εἰς τὸ στῆθος τοῦ ἀφέντη μας γράμμα καὶ ἔλεγε: "Ἡ ἐλπὶς εἰς τὸν Θεόν", μίαν μεγάλη θῆτα καὶ τόνον "ἡ ἐλπὶς εἰς τὸν Θεὸν θὰ σώσει τὴν πατρίδα σας καὶ θρησκεία καὶ ὅλα τὰ ἔθνη καὶ συντρίβει τοὺς ἀσεβεῖς καὶ δικιώνεστε". Ὅσες φορὲς τὸ διάβασα καὶ τὸ διαβάζω, ἔτσι τὸ ἔβγαλα. Τὴν ἄλλη μέρα ἔβλεπα πάλι ὅλα τὰ ἴδια»! Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος πέθανε μὲ 27 βόλια στὸ κορμί του γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Πατρίδος, ἔβλεπε τὴν ἐλευθερία καὶ κάθε ἀγαθὸ ὡς «πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον, ἀπὸ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων» (Ἰακ.1,17), σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς σύγχρονους πνευματικοὺς καὶ πολιτικοὺς ἡγέτες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν διαγράψει τὴν ἔννοια καὶ τὴ λέξη τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸ λεξιλόγιό τους! Καὶ γι' αὐτὸ ἀποκαλοῦν τὸν Γερο-Μακρυγιάννη «τρελλό»! Ἀλλὰ αὐτὸς ὁ «τρελλὸς» δημιούργησε τὸ νεοελληνικὸ κράτος, γιὰ νὰ τὸ κάνουν αὐτοὶ «παλιοψάθα», ὅπως ἔλεγε ὁ ἴδιος!

Ἡ Μαρία Ρεπούση ζητεῖ τὴν κατάργησιν τῆς ἀναπαραστάσεως τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου!

Η ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ τοῦ «συνωστισμοῦ» κ. Μ. Ρεπούση «ξανακτύπησε»! Αὐτὴ τὴ φορὰ τὰ ἔβαλε μὲ τὴν ἀναπαράσταση τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου! Δεῖτε τὴν εἴδηση: «Ἡ γνωστὴ "φιλέλλην" ἀκαδημαϊκὸς καὶ βουλευτὴς τῆς ΔΗΜΑΡ Μαρία Ρεπούση, ἡ ὁποία σύμφωνα μὲ τὴν ἐφημερίδα τὸ ΒΗΜΑ ζητᾶ 1) τὴν κατάργηση τῆς ἀναπαράστασης τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου, 2) τῆς ἀνατίναξης τῆς Ἁρμάδας στὶς Σπέτσες 3) τὴν ἀναπαράσταση στὸ Κούγκι καὶ 4) τὶς ἐκδηλώσεις γιὰ τὸ Λάβαρο τῆς Ἁγίας Λαύρας. Ἡ μεγάλη "ἑλληνίδα" ἀκαδημαϊκὸς τοῦ περίφημου "συνωστισμοῦ" τῆς Σμύρνης, χαρακτηρίζει ὅλες αὐτὲς τὶς ἀναπαραστάσεις, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἀναπαράστασης τῆς εἰσόδου τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων στὴ Θεσσαλονίκη, θέση στὴν ὁποία συμφωνεῖ καὶ ὁ Δήμαρχος τῆς πόλης Γ. Μπουτάρης ὡς … "ἐθνικιστικὰ κίτς". Ὅπως δηλώνει ἡ ἴδια ὅλες αὐτὲς οἱ ἐκδηλώσεις δὲν προσφέρουν τίποτα ἀναπαράγουν τὴν ἐθνικιστικὴ ἔξαρση, ἐπαναλαμβάνονται συνεχῶς καὶ δὲν γίνεται κανένας ἱστορικὸς στοχασμὸς» (Ἰστ. defencenet.gr)! Τὸ ἔχουμε ξαναγράψει, δὲ φταίει αὐτὴ (καὶ οἱ ὁμόφρονές της), ἀλλὰ ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὁ ὁποῖος συνήθισε πλέον νὰ «τρώει σφαλιάρες» καὶ νὰ στηρίζει τὴν ὑπόθεση τῆς παιδείας του σὲ κάτι τέτοιους, σὰν καὶ τὴν ἐν λόγῳ «κυρία»! Ἰδοὺ ἡ κατάντιά μας! Ἰδοὺ γιατί τὸ ἐθνικό μας μέλλον διαφαίνεται ζοφερό!

Οἰκουμενισμός: Διαχρονικὴ διδασκαλία τοῦ σατανισμοῦ!

ΥΠΑΡΧΟΥΝ αἱρέσεις καὶ αἱρέσεις, ἀλλὰ τὴν αἵρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ δὲν τὴν φτάνει καμιὰ σὲ πλάνη, διότι εἶναι, κατὰ τὸν ἅγιο Ἰουστῖνο Πόποβιτς, ἡ παναίρεση! Ἀφήνουμε τὸν ὁμολογητὴ καθηγητὴ τοῦ Α.Π.Θ. κ. Κ. Κυριαζόπουλο νὰ μ�ς πεῖ τί ἐστὶ παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ: «Ὁ Οἰκουμενισμὸς ἀποτελεῖ διαχρονικὴ θρησκευτικὴ διδασκαλία τοῦ Σατανισμοῦ καὶ τῆς Θεοσοφίας, ποὺ εἶναι παρακλάδι του καὶ ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν πνευματικότητα τοῦ ΟΗΕ Δηλ. δὲν ἀποτελεῖ νέο προϊὸν τῆς ἐποχῆς μας, ἀλλὰ ἀποτελεῖ διαχρονικὸ προϊόν τοῦ Σατανισμοῦ, τοῦ Γνωστικισμοῦ καὶ τῆς Μαγείας… Εἶναι ἡ κίνηση ποὺ ἔχει σκοπὸ τὸν: 1ον Διαχριστιανικό Οἰκουμενισμό, τὴν ἕνωση δηλαδὴ τῆς Μιᾶς Ἁγίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, μὲ τὸν Αἱρετικὸ Παπισμὸ καὶ τὸν Αἱρετικὸ Προτεσταντισμὸ σὲ ἑνιαῖο θρησκευτικὸ ὀργανισμό, τὴ Χριστιανικὴ Θρησκεία, μὲ ἀρχηγό του τὸν Αἱρεσιάρχη Πάπα. 2ον Ὁ Διαθρησκειακὸς Οἰκουμενισμὸς εἶναι ἡ κίνηση ποὺ ἔχει σκοπὸ τὴν ἕνωση, σὲ ἑπόμενο βῆμα, τοῦ ἑνιαίου Χριστιανισμοῦ μὲ τὶς ἄλλες θρησκεῖες, Ἰουδαϊσμό, Ἰσλάμ, Βουδισμό, Ἰνδουϊσμὸ κλπ., σὲ ἑνιαῖο θρησκευτικὸ ὀργανισμό, τὴν Πράσινη Παγκόσμια Θρησκεία, τῆς ὁποίας τὰ δόγματα εἶναι ὁ Σατανισμός, ἡ Νεοειδωλολατρία (ἢ λατρεία τῆς λεγόμενης θεᾶς γῆς) καὶ ὁ Ἀντίχριστος ὁ ὁποῖος, κατὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, μετὰ τὴν ἐωσφορικὴ αὐτὴ ἕνωση τῶν θρησκειῶν, θὰ ἐπιβάλει παγκοσμίως τὴ δική του λατρεία ὡς θεοῦ πάνω ἀπὸ τοὺς λατρευόμενους ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους θεοὺς ἢ σεβάσματα (Β΄ Θεσ.Β΄,4) (Ἰστ. proskinitesargolidas)! Ναί, αὐτὸ τὸ σατανικὸ σύστημα ὑπηρετοῦν μὲ πάθος οἱ «ὀρθόδοξοι» οἰκουμενιστές, δηλαδή, προωθοῦν τὰ σχέδια τοῦ ἀρχεκάκου γιὰ τὴν καταστροφὴ τῆς Ἐκκλησίας! Σᾶς εὐχαριστοῦμε κ. Καθηγητά, διότι τὸ κῦρος σας ἐγγυᾶται τὴν ἐγκυρότητα τῶν λεγομένων σας!

Ἡ αἱρετικὴ Εὐρώπη ἀποχριστιανίζεται μὲ ἰλιγγιώδεις ρυθμούς!

Ἡ ἀποστατημένη «Λευκὴ Δαιμονία», δηλαδὴ ἡ Εὐρώπη (ἅγιος Νικόλαος Ἀχρίδος), ἀποβάλλει καὶ τὰ τελευταῖα ἴχνη τῆς χριστιανικῆς της κληρονομιᾶς! Πρόσφατα μία διαφήμιση ἀθεϊστῶν στὴ Δανία, ἔκαμε χιλιάδες χριστιανοὺς νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν ἐκκλησία τους! Δεῖτε τὴν εἴδηση: «Μπορεῖ μία διαφημιστικὴ καμπάνια νὰ κάνει τοὺς πιστοὺς νὰ ἐγκαταλείψουν τὴ θρησκεία τους; Ἡ ἀπάντηση δὲν εἶναι εὔκολη, ἀλλὰ σίγουρα ἡ περίπτωση τῆς Δανίας εἶναι ἀξιοσημείωτη. Μέσα σὲ διάστημα μόλις τριῶν μηνῶν, περίπου 10.000 πιστοὶ ἐγκατέλειψαν τὴν Ἐκκλησία τῆς Δανίας καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι ὁ μεγαλύτερος ποὺ ἔχει καταγραφεῖ ἀπὸ τὸ 2007. Γιὰ αὐτὴ τὴ μαζικὴ ἔξοδο, εὐθύνεται κατὰ πολλοὺς ἡ καμπάνια ἐθνικῆς ἐμβέλειας ποὺ ἔκπονεῖ ἡ Κοινότητα Ἀθεϊστῶν τῆς Δανίας καὶ φτάνει στὴν κορύφωσή της. Ἡ διαφήμιση τῆς κοινότητας ἦταν λιτή. Τὰ banner ποὺ ἔκαναν τὴν ἐμφάνισή τους ἀνὰ τὴ χώρα ἦταν λιτὰ καὶ πρόβαλαν ἐρωτήσεις ὅπως: «Γιατί νὰ πιστεύετε σὲ ἕνα θεό;», «Γιατί ἡ πίστη πρέπει νὰ κοστίζει;», «Πράγματι ὁ Ἰησοῦς καὶ ὁ Μωάμεθ μίλησαν μὲ κάποιον θεό;» (Ἰστ. huffingtonpost.gr)! Ἴσως διαρωτηθοῦν κάποιοι: πῶς εἶναι δυνατὸν κάποιοι χριστιανοὶ νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πίστη τους ἀπὸ μία διαφήμιση; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἁπλή: ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρξαν ποτὲ ἀληθινοὶ χριστιανοί, διότι ὁ αἱρετικὸς παπισμὸς καὶ προτεσταντισμὸς δημιουργοῦν χριστιανοὺς «γιαλαντζί»!

Ὁ Ἅγιος Παΐσιος διὰ τὸν Οἰκουμενισμόν

ΩΣ ΚΑΙ τὸν νεοφανῆ ἅγιο Παΐσιο τὸν Ἁγιορείτη πᾶνε νὰ τὸν βγάλουν «οἰκουμενιστή», ἀπὸ κάποια περιστασιακὴ ἀβρότητα πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο. Ἀλλὰ ἂς διαβάσουν τὸ παρακάτω ἀπόσπασμα λόγου του, γιὰ νὰ ἀλλάξουν γνώμη ἢ νὰ σιωπήσουν: «Ἐπειδὴ βλέπω τὸν μεγάλον σάλον ποὺ γίνεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας, ἐξαιτίας τῶν διαφόρων φιλενωτικῶν κινήσεων καὶ τῶν ἐπαφῶν τοῦ Πατριάρχου μετὰ τοῦ Πάπα, ἐπόνεσα καὶ ἐγὼ σὰν τέκνον Της. Φαντάζομαι ὅτι θὰ μὲ καταλάβουν ὅλοι, ὅτι τὰ γραφόμενά μου δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἕνας βαθύς μου πόνος διὰ τὴν γραμμὴν καὶ κοσμικὴν ἀγάπην, δυστυχῶς, τοῦ πατέρα μας κ. Ἀθηναγόρα. Ὅπως φαίνεται, ἀγάπησε μίαν ἄλλην γυναίκα μοντέρνα, ποὺ λέγεται Παπικὴ Ἐκκλησία, διότι ἡ Ὀρθόδοξος Μητέρα μας δὲν τοῦ κάμνει καμμίαν ἐντύπωσι, ἐπειδὴ εἶναι πολὺ σεμνή. Μετὰ λύπης μου, ἀπὸ ὅσους φιλενωτικοὺς ἔχω γνωρίσει, δὲν εἶδα νὰ ἔχουν οὔτε ψίχα πνευματικὴ οὔτε φλοιό. Ξέρουν, ὅμως, νὰ ὁμιλοῦν γιὰ ἀγάπη καὶ ἑνότητα, ἐνῷ οἱ ἴδιοι δὲν εἶναι ἑνωμένοι μὲ τὸν Θεόν, διότι δὲν Τὸν ἔχουν ἀγαπήσει. Ἐπίσης, ἂς γνωρίσωμεν καλὰ ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας δὲν ἔχει καμμίαν ἔλλειψιν. Ἡ μόνη ἔλλειψις ποὺ παρουσιάζεται, εἶναι ἡ ἔλλειψις σοβαρῶν Ἱεραρχῶν καὶ Ποιμένων μὲ πατερικὲς ἀρχές. Εἶναι ὀλίγοι οἱ ἐκλεκτοί. Ὅμως, δὲν εἶναι ἀνησυχητικόν. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ Αὐτὸς τὴν κυβερνάει» (Ἰστ. Ἀκτῖνες)! Ὄντως ὁ θεοφώτιστος Γέροντας εἶχε ἀπόλυτο δίκιο, τὸ σημερινὸ πρόβλημα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οἱ Ἐπίσκοποί της!

«Ὀρθόδοξος» παροξυσμὸς διὰ τὴν «Μονὴν» Bose!

Ο ΙΑΤΡΟΣ κ. Λ. Νάνης σχολιάζει καὶ τὶς «ὀλόθερμες» εὐχὲς πολλῶν ἐπιφανῶν ὀρθοδόξων προκαθημένων καὶ ἐπισκόπων γιὰ τὴν «εὐόδωση τῶν ἐργασιῶν» τοῦ δαιμονικοῦ συνεδρίου τῆς «τουρλοῦ» οἰκουμενιστικῆς «Μονῆς» τοῦ Bose: «Ἀναφορικῶς δέ, μὲ τὰ ἀποσταλέντα μηνύματα ἑνίων Προκαθημένων Ὀρθοδόξων Πατριαρχείων καὶ τοπικῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, οὐδείς ἐκπλήσσεται ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τους! Οἱ ἀποστολεῖς τυγχάνουν ἀπὸ ἐτῶν γνωστοὶ γιὰ τὴν ἀκάματη οἰκουμενιστική τους δραστηριότητα καί, φυσικά, γιὰ τὴν συναφὲς προδοτικὴ πολιτικὴ ποὺ ἀκολουθοῦν στὸν τομέα τῶν διαχριστιανικῶν καὶ διαθρησκειακῶν σχέσεων, ὡς τυγχάνει παγκοίνως γνωστό! Νὰ τοὺς "χαιρόμαστε"!»! Ἀνάμεσά τους καὶ τοῦ ἀσυγκράτητου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχη Βαρθολομαίου, τῶν Πατριαρχῶν Σερβίας καὶ Ρουμανίας, τῶν Ἀρχιεπισκόπων Ἀλβανίας καὶ Κύπρου καὶ ἄλλων πολλῶν. Ἐπίσης ἔλαβε μέρος στὸ «ἄνομο συνέδριο» καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βελγίου κ. Ἀθηναγόρας, ὁ ὁποῖος φρόντισε νὰ φωτογραφηθεῖ, «ἀγκαζέ», μὲ τὸ ἐκ Πατρῶν, αὐτόκλητο φερέφωνο τοῦ Φαναρίου, ὥστε νὰ προβληθεῖ ἀπὸ τὸ ἰστολόγιό του! Παρόντες ἐπίσης γνωστοὶ καθηγητὲς Θεολογικῶν Σχολῶν καὶ ἕτεροι «βαθυστόχαστοι», τουτέστιν «κουλτουριάδηδες» θεολόγοι, οἱ ὁποῖοι, προφανῶς, στερημένοι ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξη πνευματικότητα, ἔσπευσαν νὰ τὴν «νοιώσουν» στὴν διαθρησκειακὴ «τουρλοὺ» «Μονὴ» τοῦ Bose! Ἂν ἦταν ὄντως κοινωνοὶ τῆς γνησίας ὀρθοδόξου πνευματικότητας, δὲν θὰ κατέφευγαν στὴν αἱρετικὴ παρασυναγωγή! Δυστυχῶς!

Ὁ Σεβ. Καλαβρύτων ηὐχήθη «ἐπιτυχίαν» εἰς τὸ συνέδριον τοῦ Bose!

Μεταξὺ τῶν μηνυμάτων τῶν ὀρθοδόξων ἱεραρχῶν πρὸς τὸν «ἅγιο ἡγούμενο» τῆς «τουρλοῦ» «Μονῆς», τοῦ Enzo Bianchi ἦταν καὶ ἑνὸς ἱεράρχου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος «τὸ παίζει», πότε – πότε (καί) … ἀντιοικουμενιστής! Πρόκειται γιὰ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιο, ὁ ὁποῖος κλήθηκε νὰ συμμετάσχει στὶς οἰκουμενιστικὲς συγκρητιστικὲς ἐργασίες τῆς «Μονῆς»! Κλήθηκε, διότι καὶ παλαιότερα εἶχε συμμετάσχει σ' αὐτὲς καὶ τυγχάνει παλιὸς θαμώνας τοῦ «μοναστικοῦ κέντρου». Ἐπειδὴ ὅμως κωλυόταν ἀπέστειλε τὴν ἑξῆς ἐπιστολή: «Ἀγαπητὲ ἄγιε Καθηγούμενε, Μὲ ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν ἐλάβομεν τὴν ἀπὸ 14ης Μαΐου ἐ.ἔ. ἐπιστολῆς σας… παρὰ τὴν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν μας δὲν δυνάμεθα νὰ ἀνταποκριθῶμεν… Παρακαλοῦμεν δεχτῆτε τὴν ἔκφρασιν συγχαρητηρίων διὰ τὴν θεματολογίαν τοῦ Συνεδρίου καὶ θερμῶν εὐχαριστιῶν διὰ τὴν πρόσκλησίν Σας. Εὐχόμενοι ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου Σας, διατελοῦμεν μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης. Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Ἀμβρόσιος»! Ὁ «ἀντιοικουμενιστὴς» κ. Ἀμβρόσιος ἐξέφρασε «τὴν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν» νὰ συμμετάσχει στὸ «οἰκουμενιστικὸ πανηγύρι» τοῦ Bose, καὶ ἐπειδὴ δὲν μπόρεσε νὰ πάει, εὐχήθηκε ἐγκαρδίως «ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου»! Δὲ σχολιάζουμε περαιτέρω τὸ γεγονός, ἀφήνοντας τοὺς ἀναγνῶστες μας νὰ βγάλουν αὐτοὶ τὰ συμπεράσματά τους!

Συγκρητιστικὴ «μονή» Bose: «Συναγωγὴ πονηρευομένων»!

Η ΓΝΩΣΤΗ «τουρλοὺ» Μονὴ Bose στὸ Μιλάνο, τὸ ἀγαπημένο στέκι «πνευματικοῦ προβληματισμοῦ» τῶν ἀπανταχοῦ οἰκουμενιστῶν, κάλεσε καὶ ἐφέτος, τὸν περασμένο Σεπτέμβριο, χριστιανοὺς ἀπὸ «ὅλες τὶς ἐκκλησίες», γιὰ νὰ «αἰσθανθοῦν τὴν ὀρθόδοξη πνευματικότητα»! Μαζί τους καὶ πλειάδα ὀρθοδόξων ἐπισκόπων, ἱερέων, μοναχῶν καὶ λαϊκῶν θεολόγων! Παραθέτουμε εὔστοχο σχόλιο τοῦ ἀγωνιστῆ καὶ ὁμολογητῆ ἰατροῦ Λ. Νάνη γιὰ τὴν ἀπαράδεκτη συμμετοχὴ ὀρθοδόξων μοναχῶν: «Τὸ χείριστον ὅλων, ἐν προκειμένῳ, συνίσταται στὴν παρουσία Ὀρθοδόξων μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν στὸ συγκεκριμένο "συνέδριο ἀνόμων" καὶ τὴν ἐν θέματι "συναγωγὴ πονηρευομένων", στὸ κέντρο αὐτὸ τῆς συγκρητιστικῆς ἀνομίας, τὴ δυσώνυμη "μονή", μᾶλλον μοναστικὸ μόρφωμα καὶ ἔκτρωμα, τοῦ Bose. […] Μετὰ πολλῆς τῆς θλίψεως, ταχέως μετατρεπομένης σὲ ἀγανάκτηση, παριστάμεθα διὰ τοῦ διαδικτύου μάρτυρες τῆς ἐπιεικῶς ἀχαρακτηρίστου συμπεριφορᾶς ἐνίων ἐκπροσώπων τοῦ μοναστικοῦ κόσμου, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς ἐπαισχύντου συμμετοχῆς τους στὶς ἐργασίες τοῦ προδιαληφθέντος "συνεδρίου" νομιμοποιοῦν, τρόπον τινὰ καὶ "ἀβαντάρουν" τὴν προαγωγὴ τοῦ προαναφερθέντος ἐπαράτου συγκρητισμοῦ εἰς πεῖσμα τῆς ἀποστολοπαραδότου καὶ πατροπαραδότου Ἱερᾶς Παρακαταθήκης καὶ τῶν σχετικῶν ἱεροκανονικῶν διακελεύσεων»! Προσυπογράφουμε: ὄντως ἀλγεινὸ τὸ θέαμα, ἀπτὸ σημεῖο τῆς ἀποστασίας τῶν ἐσχάτων! Σᾶς εὐχαριστοῦμε καὶ σᾶς συγχαίρουμε ὁμολογητὴ ἰατρέ!

«Ὀρθόδοξος» παροξυσμὸς διὰ τὴν «Μονὴν» Bose!

Ο ΙΑΤΡΟΣ κ. Λ. Νάνης σχολιάζει καὶ τὶς «ὀλόθερμες» εὐχὲς πολλῶν ἐπιφανῶν ὀρθοδόξων προκαθημένων καὶ ἐπισκόπων γιὰ τὴν «εὐόδωση τῶν ἐργασιῶν» τοῦ δαιμονικοῦ συνεδρίου τῆς «τουρλοῦ» οἰκουμενιστικῆς «Μονῆς» τοῦ Bose: «Ἀναφορικῶς δέ, μὲ τὰ ἀποσταλέντα μηνύματα ἑνίων Προκαθημένων Ὀρθοδόξων Πατριαρχείων καὶ τοπικῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, οὐδείς ἐκπλήσσεται ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τους! Οἱ ἀποστολεῖς τυγχάνουν ἀπὸ ἐτῶν γνωστοὶ γιὰ τὴν ἀκάματη οἰκουμενιστική τους δραστηριότητα καί, φυσικά, γιὰ τὴν συναφὲς προδοτικὴ πολιτικὴ ποὺ ἀκολουθοῦν στὸν τομέα τῶν διαχριστιανικῶν καὶ διαθρησκειακῶν σχέσεων, ὡς τυγχάνει παγκοίνως γνωστό! Νὰ τοὺς "χαιρόμαστε"!»! Ἀνάμεσά τους καὶ τοῦ ἀσυγκράτητου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχη Βαρθολομαίου, τῶν Πατριαρχῶν Σερβίας καὶ Ρουμανίας, τῶν Ἀρχιεπισκόπων Ἀλβανίας καὶ Κύπρου καὶ ἄλλων πολλῶν. Ἐπίσης ἔλαβε μέρος στὸ «ἄνομο συνέδριο» καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βελγίου κ. Ἀθηναγόρας, ὁ ὁποῖος κλήθηκε νὰ συμμετάσχει στὶς οἰκουμενιστικὲς συγκρητιστικὲς ἐργασίες τῆς «Μονῆς»! Κλήθηκε, διότι καὶ παλαιότερα εἶχε συμμετάσχει σ' αὐτὲς καὶ τυγχάνει παλιὸς θαμώνας τοῦ «μοναστικοῦ κέντρου». Ἐπειδὴ ὅμως κωλυόταν ἀπέστειλε τὴν ἑξῆς ἐπιστολή: «Ἀγαπητὲ ἄγιε Καθηγούμενε, Μὲ ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν ἐλάβομεν τὴν ἀπὸ 14ης Μαΐου ἐ.ἔ. ἐπιστολῆς σας… παρὰ τὴν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν μας δὲν δυνάμεθα νὰ ἀνταποκριθῶμεν… Παρακαλοῦμεν δεχτῆτε τὴν ἔκφρασιν συγχαρητηρίων διὰ τὴν θεματολογίαν τοῦ Συνεδρίου καὶ θερμῶν εὐχαριστιῶν διὰ τὴν πρόσκλησίν Σας. Εὐχόμενοι ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου Σας, διατελοῦμεν μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης. Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Ἀμβρόσιος»! Ὁ «ἀντιοικουμενιστὴς» κ. Ἀμβρόσιος ἐξέφρασε «τὴν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν» νὰ συμμετάσχει στὸ «οἰκουμενιστικὸ πανηγύρι» τοῦ Bose, καὶ ἐπειδὴ δὲν μπόρεσε νὰ πάει, εὐχήθηκε ἐγκαρδίως «ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου»! Δὲ σχολιάζουμε περαιτέρω τὸ γεγονός, ἀφήνοντας τοὺς ἀναγνῶστες μας νὰ βγάλουν αὐτοὶ τὰ συμπεράσματά τους!

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ, Ο ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ

ΣΤΙΣ 4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμη τοῦ ὁσίου πατρός ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου, τοῦ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ. Ὁ ἅγιος Ἰωαννίκιος γεννήθηκε κατά τούς χρόνους τοῦ εἰκονομάχου αὐτοκράτορα Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, στὴν Βιθυνία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ὅταν ἡλικιώθηκε κατατάχθηκε στόν στρατό καί πῆρε μέρος στόν πόλεμο κατά τῶν βουλγάρων, ὅπου πραγματοποίησε πολλές ἀνδραγαθίες καί νίκες. Ὅταν γύρισε ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις, ἀφοῦ καταφρόνησε τίς ἡδονές καί τήν δόξα τοῦ παρόντος κόσμου, ἀνέβηκε στό βουνό τοῦ Ὀλύμπου, στήν Βιθυνία. Ἐκεῖ ἄκουσε θεία φωνή πού τόν προσταζε νά προχωρήση στά ὑψηλότερα μέρη τοῦ βουνοῦ. Ὅταν ἔφτασε, συνάντησε δύο μοναχούς, οἱ ὁποῖοι ζοῦσαν ἀπομονωμένοι ἀπό τόν κόσμο, τρεφόμενοι μέ ἄγρια χόρτα καί ἐνδεδυμένοι μέ τρίχινα ροῦχα. Οἱ μοναχοί αὐτοί φανέρωσαν στόν ἅγιο Ἰωαννίκιο τόν κρύφιο πόθο πού εἶχε νά μονάση καί ἀφοῦ τοῦ δώρισαν ἕνα τρίχινο φόρεμα ἀναχώρησε γιά τό βουνό Τριχάλικος, κατόπιν ἐγκαταβίωσε στήν Ἱερά Μονή τῶν Αὐγάρων καί ἀπό ἐκεῖ ἔφθασε στά βουνά τῆς Κοντουρίας. Ἔτσι ὁ ἀοίδιμος Ἰωαννίκιος ἔχοντας ἐλπίδα του τόν Θεό, καταφυγή του τόν Χριστό καί σκέπη του τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, προσευχόμενος, ἀσκούμενος, περιπλανώμενος ἀπό τόπο σέ τόπο, κάνοντας θαύματα καί προλέγοντας αὐτά πού ἐπρόκειτο νά πραγματοποιηθοῦν, κατέληξε στήν Μονή τοῦ Ἀντιδίου, ὅπου ἀναπαύθηκε ἐν εἰρήνῃ καί ἐξεδήμησε πρός τόν Κύριο πλήρης ἡμερῶν, σέ ἡλικία ἐνενήντα τεσσάρων χρόνων.

Τὸ κράτος διώκει τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν Οὐκρανίαν

Μαρτυρικὰς στιγμὰς βιώνει ἡ Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας ἀπὸ πολιτικοὺς παράγοντας, οἱ ὁποῖοι συνδέονται πιθανῶς μὲ τὰ ἀμερικανικὰ συμφέροντα ποὺ διαχειρίζεται ὁ βαδύπλουτος κ. Σόρος. Ὡς ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ τὴν ἱστοσελίδα pentapostagma.gr:

«Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας ἔχει ἐπανειλημμένα ἐγκαλέσει τὶς ἀρμόδιες κρατικὲς ὑπηρεσίες γιὰ τὴν ἐπίλυση πολλῶν θρασυτάτων ἐγκλημάτων κατὰ τῶν πιστῶν καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, τὰ ὁποῖα ἔχουν διαπραχθεῖ κατὰ τὴ διάρκεια τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν», ἀναφέρει πηγὴ τῆς Οὐκρανικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας σὲ ἀνακοίνωση ποὺ δημοσιεύθηκε στὴν ἱστοσελίδα της.

Πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἔρευνας γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ ἱερέα Ρ. Νικολάγιεφ καὶ τῆς μοναχῆς Kravchuk, καθὼς καὶ ἡ ἀποκάλυψη τῶν περιστατικῶν τῆς ἀπαγωγῆς μιᾶς ἡγουμένης καὶ μιᾶς μοναχῆς ἀπὸ ἕνα μοναστήρι τοῦ Κιέβου, ὁ ξυλοδαρμὸς ἐνοριτῶν στὸ χωριὸ Katerynovka στὴν περιοχὴ Ternopol, δὲν ὑπάρχουν ἀκόμη, ἀναφέρει ἡ οὐκρανικὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία.

«Δεκάδες περιπτώσεις μὲ ἐπιθετικοῦ χαρακτήρα ἐξαγορὲς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, οἱ περίπου 11 ἐμπρησμοί Ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν στὸ Κίεβο καὶ μία σειρὰ ἄλλα γεγονότα δὲν ἀποτελοῦν ἢ εἴθισται ἀντικείμενο σοβαρῆς ἔρευνας ἀπὸ τὴν οὐκρανικὴ ἀστυνομία. Ἐπίσης ὑπάρχουν κραυγαλέα κρούσματα ὑποκίνησης θρησκευτικῆς διαμάχης καὶ ἐπιθετικότητας ἐναντίον πιστῶν ἀπὸ ὁρισμένους πολιτικοὺς καὶ ἀξιωματούχους ἀπὸ τὸ Κίεβο», συνεχίζει ἡ ἀνακοίνωση.

Μὲ δεδομένη τὴν προφανῆ ἀβασιμότητα τῆς ἀνάγκης γιὰ ἄμεσες ποινικὲς διαδικασίες σχετικὰ μὲ τὶς συνθῆκες τῶν καθυστερήσεων ἀστυνομικῶν ἐρευνῶν , καθὼς καὶ οἱ πολλὲς δηλώσεις ἀπὸ ὁρισμένους πολιτικοὺς τῆς Οὐκρανίας ποὺ εἶναι ἐναντίον τῆς ὑπάρξεως τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας στὴν

Ἡ στήλη τῆς «Πανελληνίου Ἑνώσεως Θεολόγων»

Ἐπιστολὴ Διαμαρτυρίας τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Θεολόγων

Ποῖοι καὶ διατί ἀγωνίζονται τὰ ΟΧΙ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰ νέα Προγράμματα Σπουδῶν τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, νὰ μετατραποῦν εἰς ΝΑΙ;

Πρὸς Τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο, Πρόεδρο καὶ ἅπαντες τοὺς Ἱεράρχες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Μακαριώτατε, Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Ἡ Πανελλήνια Ἕνωση Θεολόγων (ΠΕΘ) ἐπικοινωνεῖ μαζί σας, διότι παρατηροῦμε ὅτι τὸ μεγάλο πρόβλημα ποὺ ἔχει δημιουργηθεῖ στὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ὁλοένα καὶ ὀξύνεται, μὲ τὴν βεβιασμένη ἐνέργεια τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Φίλη νὰ ἐφαρμόσει μὲ σχετικὸ ΦΕΚ, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς φετινῆς σχολικῆς χρονιᾶς τὰ «ἀκατάλληλα καὶ ἐπικίνδυνα», ὅπως πολὺ σωστὰ τὰ χαρακτήρισε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, νέα Προγράμματα Σπουδῶν γιὰ τὸ μάθημά μας.

Εἶναι φανερὸς ὁ ἐμπαιγμός, οἱ μὲν Συντάκτες τῶν νέων Προγραμμάτων, δηλαδὴ ἡ γνωστὴ σὲ ὅλους μας, ὁμάδα τῶν Ἐπιλεγμένων Θεολόγων τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς (ΙΕΠ), ἰσχυρίζονται ὅτι αὐτὰ εἶναι ὀρθόδοξα, ὁ δὲ κ. Φίλης ὑποστηρίζει μὲ πάθος ὅτι προωθοῦν τὸ οὐδετερόθρησκο σχολεῖο καὶ κράτος, ποὺ ὁραματίζεται. Τώρα πῶς συμβαίνει αὐτὰ τὰ δύο νὰ συμβαδίζουν δὲν γνωρίζουμε.

Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει κριθεῖ μὲ τὶς παλαιότερες καὶ πρόσφατες δικαστικὲς ἀποφάσεις, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὁποίων εἶναι ὑποχρεωτικὴ γιὰ ὅλους, βεβαίως καὶ γιὰ τὴν Πολιτεία, εἶναι ὅτι τὸ περιεχόμενο τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν πρέπει νὰ εἶναι σύμφωνο μὲ τὰ δόγματα τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, ὑποχρέωση τὴν ὁποία δὲν τηροῦν οὔτε οἱ Συντάκτες τοῦ Προγράμματος, οὔτε ἡ Πολιτεία. Ἐπιπλέον, ὅπως γνωρίζει καὶ ὑποστηρίζει ὁ θεολογικὸς καὶ ἐκκλησιαστικὸς κόσμος, στὴν συντριπτική του πλειονοψηφία, τὰ Προγράμματα αὐτὰ εἶναι ἀντισυνταγματικά, ἀντιπαιδαγωγικὰ καὶ ἀντορθόδοξα.

> **Ἀντισυνταγματικά**, διότι καταργοῦν τὴ συνταγματικὴ ἀρχὴ τῆς ἰσονομίας, καθὼς οἱ ἕλληνες μαθητὲς τῶν ἄλλων ὀργανωμένων θρησκευτικῶν κοινοτήτων (Ἑβραίων, Μουσουλμάνων, Ρωμαιοκαθολικῶν καὶ Προτεσταντῶν), ἀπολαμβάνουν τὸ δικαίωμα νὰ διδάσκονται ἀμιγῶς τὴν πίστη τους (μὲ ὕλη καὶ διδάσκοντες ποὺ οἱ θρησκευτικές τους κοινότητες ἐπιλέγουν καὶ ἐγκρίνουν), πλὴν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν μαθητῶν, ποὺ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ διδάσκονται τὴν δική τους πίστη ἀνακατωμένη μὲ ἕνα μεῖγμα θρησκειῶν.

> **Ἀντιπαιδαγωγικά**, διότι μικρὰ παιδιά, ἀπὸ τὴν Γ΄ Τάξη Δημοτικοῦ, ὑποχρεώνονται νὰ διδάσκονται ὕλη μεγαλυτέρων τάξεων καὶ διότι ἡ ταυτόχρονη παροχὴ γνώσεων γιὰ ὅλες τὶς θρησκεῖες (συγκρητισμός), σὲ μικρὰ παιδιά, ποὺ λόγω ἡλικίας, δὲν διαθέτουν τὴν προαπαιτούμενη κριτικὴ σκέψη καὶ διάκριση, θὰ διαλύσει τὴν πνευματική τους ἰσορροπία καὶ θὰ τοὺς δημιουργήσει προβλήματα σύγχυσης καὶ πνευματικοῦ ἀποπροσανατολισμοῦ. Ἐπιπλέον, τὰ νέα Προγράμματα, ἔντεχνα ἀσκοῦν προσηλυτισμὸ σὲ ἄλλους πνευματικοὺς δρόμους, γεγονὸς ποὺ τὰ καθιστᾶ ὄχι μόνον ἐπικίνδυνα ἀλλὰ καὶ παράνομα. Γι' αὐτὸ εἶναι ἀπολύτως δικαιολογημένες οἱ ἀνησυχίες ποὺ ἔχουν ἐκφράσει γι' αὐτὰ ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ σεβαστὴ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας μας.

> **Ἀντορθόδοξα**, διότι καταργεῖται ὁ Χριστοκεντρικὸς χαρακτήρας τῆς παρεχόμενης, σύμφωνα μὲ τὸ Σύνταγμα, τοὺς Νόμους καὶ τὸν Καταστατικὸ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας, σχολικῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς γιὰ τοὺς Ὀρθόδοξους μαθητές.

Γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἡ ΠΕΘ ἀγωνίζεται, στὸ πλευρὸ τῆς Ἐκκλησίας, νὰ ἐνημερώσει τὸν εὐσεβῆ κλῆρο καὶ τὸν ὀρθόδοξο λαὸ γιὰ τὴν παιδαγωγικὴ ἀκαταλληλότητα αὐτῶν τῶν Προγραμμάτων.

Ἡ Ἐκκλησία, ἀναλαμβάνοντας πλήρως τὴν πνευματικὴ εὐθύνη ποὺ ἔχει ἔναντι τῆς χριστιανικῆς ἀγωγῆς τῆς νεότητας, μὲ τρεῖς ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας καὶ μὲ κείμενα καὶ δηλώσεις τοῦ Μακαριωτάτου, ἔχει ἐκφράσει τὴν ἀντίθεσή της ἔναντι αὐτῶν τῶν Προγραμμάτων καὶ τὰ ἔχει ἀπορρίψει.

Δυστυχῶς, ὅμως, τώρα τελευταῖα καταφθάνουν σὲ ἐμᾶς πληροφορίες ὅτι κάποιοι ἀγωνίζονται ἐναντίον αὐτῶν τῶν θέσεων τῆς Ἐκκλησίας. Πληροφορούμαστε, ἀλλὰ δὲν θέλουμε νὰ πιστέψουμε τὰ σχετικὰ μὲ κάποιες ἀδιαφανεῖς κινήσεις ποὺ γίνονται, οἱ ὁποῖες ἐπιπλέον, δὲν συμφωνοῦν μὲ τὴν ἐκπεφρασμένη θέση τῆς Ἱεραρχίας. Ἐπισημαίνουμε τοὺς κινδύνους, διότι οἱ καιροὶ οὐ μενετοί. **Ὀφείλουμε ὅλοι νὰ κατανοήσουμε ὅτι μὲ τὸ θέμα τῶν Θρησκευτικῶν δὲν μπορεῖ καὶ δὲν δικαιοῦται πλέον οὐδεὶς νὰ παίζει ὁποιασδήποτε μορφῆς παιχνίδια. Τὸ θέμα τοῦ μαθήματος ἔχει λάβει τεράστιες διαστάσεις. Ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ ἀνησυχεῖ ἔντονα καὶ ἀναμένει καθαρὲς καὶ ἐκκλησιαστικὲς λύσεις ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία του καὶ ὄχι μεθοδεύσεις ποὺ δείχνουν νὰ ὑπηρετοῦν διάφορες ἀλλότριες σκοπιμότητες, οἱ ὁποῖες κάποια στιγμὴ θὰ ἔλθουν στὸ φῶς, θὰ φανερωθοῦν**.

Μὲ βάση τὴν ἔγκυρη πληροφόρηση ποὺ ἔχουμε, ἡ ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπὴ δὲν φαίνεται νὰ ἀκολουθεῖ πιστὰ τὴν ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας ὅσον ἀφορᾶ, ἀφενὸς στὴν ἐπιλογὴ εἰδημόνων καὶ ἀφετέρου στὴν ὀργάνωση τοῦ διαλόγου μὲ τὴν πολιτεία ἀπὸ μηδενικὴ βάση γιὰ τὸ χαρακτήρα καὶ τὸ περιεχόμενο τοῦ μαθήματος.

Κάποιοι φαίνεται, παρασκηνιακά, ἀγωνίζονται νὰ ἀλλοιωθοῦν, νὰ ἀλλάξουν ἢ νὰ σβηστοῦν οἱ ξεκάθαρες καὶ σωστὲς θέσεις τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ ξεχαστοῦν οἱ δηλώσεις τοῦ Μακαριωτάτου γιὰ «ἐπικίνδυνα καὶ ἀπαράδεκτα Προγράμματα Σπουδῶν».

Ποιοὶ καὶ γιατὶ ἀγωνίζονται τὰ ΟΧΙ τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῆς Ἱεραρχίας, στὰ νέα Προγράμματα Σπουδῶν τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, νὰ μετατραποῦν σὲ ΝΑΙ;

Ποιοὶ καὶ γιατὶ ἀλλοιώνουν τὴν ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰδήμονες γιὰ τὰ Προγράμματα Σπουδῶν στὴν εἰδικὴ ἐπιτροπή, ἀποστολὴ τῆς ὁποίας θὰ εἶναι νὰ μελετήσουν σὲ βάθος τὸ θέμα καὶ νὰ προτείνουν θεολογικοπαιδαγωγικὲς καὶ διδακτικὲς λύσεις καὶ τρόπους γιὰ τὴν ἀπὸ μηδενικὴ βάση συζήτηση μὲ τὴν πολιτεία σχετικὰ μὲ τὴν σύνταξη Προγραμμάτων Σπουδῶν, ποὺ νὰ προωθοῦν τὴν ὀρθόδοξη χριστιανικὴ ἀγωγὴ τῆς νεότητας;

Γιατί δὲν κλήθηκαν οἱ εἰδικοὶ ἐπὶ τῆς Παιδαγωγικῆς καὶ Διδακτικῆς τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν νὰ συμμετέχουν σὲ αὐτὴν τὴν Ἐπιτροπή;

Μὲ ποιὰ ἐκκλησιαστικὰ ἢ ἐπιστημονικὰ κριτήρια στιγματίζονται καὶ ἀποκλείονται ἡ ΠΕΘ καὶ οἱ καθ' ὕλην εἰδικοὶ καὶ ἐπιλέγονται τελικὰ κάποιοι ἄλλοι ὡς δῆθεν εἰδήμονες;

Μήπως ὑπάρχουν σκέψεις νὰ ἐξυπηρετήσει ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ ἄλλες σκοπιμότητες ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ ὅρισε ἐξ ἀρχῆς ἡ Ἱεραρχία γιὰ τὴν Ἐπιτροπή;

Ἐλπίζουμε νὰ διαψευσθοῦν οἱ πληροφορίες ποὺ μιλοῦν γιὰ μεθόδευση, προκειμένου νὰ βγεῖ ἀπόφαση, μὲ Συνοδικὴ μάλιστα σφραγῖδα, ποὺ θὰ προτείνει ἁπλῶς βελτιώσεις τῶν νέων διαθρησκειακῶν Προγραμμάτων καὶ ὄχι ἀπὸ μηδενικὴ βάση διάλογο γιὰ νέα Προγράμματα, στὰ ὁποῖα ἡ Ὀρθόδοξη διδασκαλία θὰ ὑπάρχει σὲ χωριστὲς ἐνότητες ἀπὸ τὶς ἀναφορὲς στὰ θρησκεύματα.

Αὐτὸ ἐπίσης ποὺ μᾶς προβλη-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.

«Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ Σοί, κατῃσχυμένος ἀπὸ Σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε...»

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καταφεύγουμε στὴν Παναγιὰ καὶ παίρνουμε αὐτὸ ποὺ πρέπει νὰ πάρουμε. «Οὐδεὶς προστέχων ἐπί Σοί, κατῃσχυμένος ἀπὸ Σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλὰ αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως».

Νὰ ἐπικαλούμεθα τὴν Παναγία μας χωρὶς δισταγμό. Κάποια κυρία στὶς ἡμέρες, ὅταν ἀρρώστησε ὁ ἄνδρας της πῆγε τὸν 15αύγουστο στὸ πανηγύρι τῆς Παναγίας μας, γιὰ νὰ τὴν παρακαλέση. Ὅμως εἶδε τόσο πολὺ κόσμο καὶ ἀπογοητεύθηκε λέγοντας μέσα της. Τί νὰ σοῦ ζητήσω Παναγιά μου; Ποιὸν νὰ πρωτακούσης; Τὸ βράδυ τῆς παρουσιάζεται ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος καὶ τῆς λέγει: «Ἐγὼ ὅλους σᾶς ἀκούω. Ἐσεῖς νὰ μοῦ ζητᾶτε ὅ,τι ἔχετε ἀνάγκη».

Ὁ Ἅγιος Λάζαρος ὁ Γαλλησιώτης (7/11) ἀρρώστησε βαρειά. Αὐτὸς περίμενε τὸ θάνατό του μὲ χαρά, ὅπως ἀκριβῶς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, διὰ νὰ πάη κοντὰ στὸν Χριστό. Ὅλοι οἱ μαθητές του ἐστέκοντο γύρω ἀπὸ τὸν Ἅγιο καὶ ἔκλαιγαν. Ἦσαν ἕτοιμοι ἀκόμη καὶ αὐτὴ τὴ ζωή τους νὰ δώσουν, προκειμένου νὰ σωθῆ ὁ δάσκαλός τους. Ὁ Ἅγιος τότε, βλέποντας τὸν θρῆνο τῶν μαθητῶν του, λυπήθηκε καὶ παρακάλεσε πρὸς χάριν τους τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο νὰ τοῦ χαρίση ἀκόμη ἔτη ζωῆς, ὄχι ἐπειδὴ ἀγαποῦσε τὴν ζωή, ἀλλὰ ἐπειδὴ συμπόνεσε τὰ πνευματικά του παιδιά.

Ἡ Δέσποινα Θεοτόκος, ἡ ὁποία πάντοτε βοηθοῦσε τὸν Ἅγιον παρακάλεσε τὸν Υἱόν Της, ποὺ εἶναι ἐξουσιαστὴς τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, νὰ τοῦ χαρίση ἀκόμα δεκαπέντε ἔτη ζωῆς. Ὁ Ὅσιος ἐνῶ προσευχόταν εἶδε τὴν Παναγία νὰ παρακαλῆ τὸν Υἱόν Της, καὶ ἀμέσως ὁ Ὅσιος ἔγινε καλὰ ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν καὶ πράγματι ἔζησε ἄλλα 15 χρόνια.

Στὸ βιβλίο τοῦ Πρωτ. Στεφάνου Ἀναγνωστοπούλου «Η "ΕΥΧΗ" ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ» ἀναφέρεται τὸ ἑξῆς θαυμαστὸ γεγονός: Ὅταν ἤμουν μικρός, ὁ παπᾶς πού μέ βάπτισε, μοῦ εἶχε διηγηθῆ τό ἑξῆς περιστατικό, τό ὁποῖο καί καταγράφω:

«Μιά φορά, παιδάκι μου Στέφανε, ἕνα πρωΐνό, πῆγα στόν ναό μου, πού ἐφημέρευα. Ἦτο χειμώνας κι ἔκανε πολύ κρύο. Ἤμουν μόνος, χωρίς τόν καντηλανάφτη, τόν κυρ Κώστα, πού ἦτο ἄρρωστος.

Ἔχοντας τά κλειδιά ἄνοιξα καί σκέφθηκα νά ἀνάψω τά καντήλια. Ψάχτηκα, ἀλλά δέν βρῆκα σπίρτα. Πάω στό παγκάρι, ἀνοίγω τά συρτάρια, δέν βρῆκα τίποτα. Πάω μέσα στό ἱερό Βῆμα τίποτα, ψάχνω ἐδῶ, ψάχνω ἐκεῖ, γιά νά βρῶ σπίρτα ἤ τσακμάκι, ἀλλά δέν μπόρεσα νά βρῶ.

Στεναχωρέθηκα! Πάω μπροστά στήν εἰκόνα τῆς Παναγίας (ὁ Ναός εἶναι ἀφιερωμένος στά Εἰσόδιά Της) καί Τῆς λέω:

Παναγίτσα μου, δέν κάνεις κανένα θαῦμα νά ἀνάψης τά καντήλια; Ἐγώ σπίρτα ἤ τσακμάκι δέν ἔχω.... Ἔξω κάνει κρύο καί παγωνιά. Ποιόν νά βρῶ νά σταματήσω, γιά νά μοῦ δώση φωτιά;

Τά συζητοῦσα ὅλα αὐτά μόνος μου, χωρίς νά σκεφθῶ ὅτι τά καντήλια ἦσαν ἄδεια ἀπό λάδι. Ἔπρεπε λοιπόν πρῶτα νά γεμίσω τά καντήλια μέ λάδι καί ὕστερα νά βρῶ φωτιά. Τά καντήλια ἦταν ὅλα σβηστά, ἀκόμη καί τό ἀκοίμητο μέσα στό ἅγιο Βῆμα, παρ' ὅλο πού ἐκείνη τήν ἐποχή χρησιμοποιοῦσαν μακρυά φυτίλια.

Καί ἐκεῖ, συνεχίζει, πού τά ἔλεγα αὐτά μονολογῶντας γιά τό λάδι στά καντήλια καί τήν φωτιά...., φράπ!... ἄναψαν μονομιᾶς ὅλα! ΟΛΑ τά καντήλια τῆς ἐκκλησίας ἄναψαν! Καί τῶν προσκυνηταρίων καί τῶν φορητῶν εἰκόνων, πού εἶναι στά πλάγια καί τοῦ Τέμπλου, καί μέσα στό Ἱερό τό ἀκοίμητο.

Πώ, πώ, πώ!... Νά, μπρέ Παναγιά, πού κάνεις θαύματα!.... Κουραζόμαστε, βασανιζόμαστε νά τ' ἀνάβουμε ἀνεβαίνοντας στά σκαμνιά καί στίς καρέκλες καί Σύ μέ μιᾶς, φράπ!... καί τ' ἄναψες!

Καί γυρίζοντας πρός ἐμένα, μέ ρώτησε:

Δέν μοῦ λές;! Ἔχετε καντήλι στό σπίτι σας;

Βέβαια.

Καίει τό καντήλι σας μέρα νύχτα;

Μάλιστα, μέρα νύχτα!

Ἀ! γιατί τά σβησμένα καντήλια, παιδί μου, εἶναι σβησμένες ψυχές, ἄδειες ψυχές. Οἱ ψυχές, πού δέν κάνουν προσευχή μπροστά στό εἰκονοστάσι, μέ ἀναμμένο τό καντήλι, εἶναι παγωμένες σάν τόν βοριά πού φυσάει ἐκεῖ ἔξω. Εἶναι σάν τά ἄδεια καί σβησμένα καντήλια!...».

ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΛΟΥΚΑ
13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2016
Ἀπόστολος: Ἑβρ. ζ΄ 26 - η΄2
Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι΄ 25 - 37
Ἦχος: δ΄ – Ἑωθινόν: Ι΄
ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

«Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοί ἐλεηθήσονται»

Ἀκούσαμε σήμερα τὴν περίφημη παραβολὴ τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου, τὴν ὁποία εἶπεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς στὸν νομοδιδάσκαλο, ποὺ τὸν ἐπλησίασε καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀκροατές του, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐρωτήματος ποὺ τοῦ ὑπέβαλε (ὁ νομικὸς) γιὰ τὸ ποιὸς εἶναι πλησίον του.

Καὶ ἀφοῦ διηγήθηκε ὁ Κύριος τὴν ὑπέροχη αὐτὴ παραβολὴ τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου, ποὺ ἀποδείχθηκε καλός, σπλαγχνικὸς καὶ εὐεργετικὸς στὸν μισοπεθαμένο ἀπὸ τὶς πληγὲς τῶν ληστῶν καὶ ἐγκαταλελειμμένο συνάνθρωπό του, παρ' ὅτι ἀλλογενής, ἐνῷ οἱ ὁμοεθνεῖς του Ἱερεὺς καὶ Λευῖτης τὸν ξεπέρασαν ἀδιάφοροι καὶ ἀσυγκίνητοι καὶ τὸν ἄφησαν στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, προκάλεσε τὸν νομομαθῆ ἐκεῖνο ἄνθρωπο νὰ ἀπαντήση γιὰ τὸ ποιὸς ἀπ' τοὺς πιὸ πάνω τρεῖς διαβάτες ἀποδείχθηκε στὰ πράγματα πλησίον καὶ ἀδελφὸς ἐκείνου, ποὺ ἔπεσε στὰ χέρια τῶν ληστῶν. Καὶ βέβαια ὁ θεῖος Διδάσκαλος πῆρε τὴν ἀπάντησι πὼς πλησίον ἀποδείχθηκε ἐκεῖνος, ποὺ τὸν συμπόνεσε καὶ τὸν ἐλέησε.

Ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, σχολιάζοντας τὴν στάσι καὶ τὴν πρόθεσι τοῦ νομοδιδασκάλου, τὴν ὥρα ποὺ πλησίασε τὸν Χριστό, λέγει τὰ ἑξῆς: «Ἀφοῦ φαντάσθηκε ὅτι μποροῦσε νὰ παγιδεύση τὸν Χριστὸ στὸ νὰ εἰπῆ κάτι κατὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου, δηλ. τῆς ἐντολῆς, ἡ ὁποία δόθηκε ἀπὸ αὐτόν, καὶ ἔτσι νὰ χαρακτηρίση καλλίτερη τὴν ἰδική του διδασκαλία, πλησιάζει τὸν Θεάνθρωπον Κύριό μας πειράζοντάς τον. Πλησιάζει μὲ ὑποκρισία καὶ πλαστὴ γνώμη καὶ τὸν ὀνομάζει διδάσκαλο ὑποκρινόμενος ὅτι τὸν τιμᾶ, γιὰ νὰ μπορέση μὲ τὰ καλὰ λόγια νὰ ἀποκρύψη τὸν σκοπό του... Τὸν ἀποκαλεῖ Διδάσκαλο, χωρὶς νὰ ἀνέχεται τὸ νὰ μαθητεύη κοντά Του. Ὑποκρίνεται πὼς τὸν τιμᾶ, προσδοκώντας τὸ νὰ ἐπιτύχη τὰ σχέδιά του».

Ὁ ἀείμνηστος Πανεπιστημιακὸς διδάσκαλος Παναγιώτης Τρεμπέλας παρατηρεῖ εὔστοχα ὅτι «τὸ ἐρώτημα ποὺ ἔθεσε ὁ νομικός, σπουδαῖο καὶ χωρὶς καμμιὰ ἀντίρρησι ἀγαθό, ἔπαυσε νὰ εἶναι τέτοιο, ἀφοῦ ἡ πρόθεσις ἐκείνου, ποὺ τὸ ἔθεσε ἦταν πονηρή. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀρκετὸν νὰ ὁμιλῆ κάποιος γιὰ τὰ θεῖα καὶ νὰ τὰ ἐρευνᾶ, ἀλλὰ πρέπει καὶ ἡ πρόθεσις, μὲ τὴν ὁποία ὁμιλεῖ καὶ ἐρευνᾶ νὰ εἶναι εὐθεῖα καὶ θεοφιλής. Ἐὰν ὁμιλοῦμε γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ καὶ τὸν δρόμο, ποὺ ὁδηγεῖ σ' αὐτὴ μὲ ἐπιπολαιότητα καὶ μόνο σὰν νὰ πρόκειται γιὰ θέμα συζητήσιμο, μάλιστα δὲ καὶ ἀμφισβητήσιμο, ἀσφαλῶς τότε λαμβάνουμε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ «ἐπὶ ματαίῳ»».

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἑρμηνευτὴς Εὐθύμιος Ζιγαβηνὸς κάνει τὸ ἑξῆς σχόλιο: «ἀφοῦ ὁ Σωτήρας μας ἐγνώρισε τὴν πανουργία (τοῦ νομικοῦ) τὸν παραπέμπει στὸν νόμο, θέλοντας νὰ τοῦ εἰπῇ: τὶ μὲ ρωτᾶς γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ καὶ γιὰ τὰ ἔργα ποὺ θὰ σὲ ἀξιώσουν τῆς αἰωνίου μακαριότητας; Τί λέγει ὁ νόμος καὶ πῶς ἐσὺ τὸν ἀντιλαμβάνεσαι;

Ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, θέλοντας νὰ σχολιάση καὶ νὰ ἐπαινέση τὴν θεάρεστη στάσι καὶ συμπεριφορὰ τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου, σημειώνει τὰ ἑξῆς: «Φαίνεται καὶ τοῦτο στὴν παραβολὴ ὅτι πιὸ πολὺ καὶ πιὸ καλὰ βρίσκει τὸν φυσικό του πλησίον ὁ μὴ φαντασμένος καὶ ὑπερήφανος, παρὰ ὁ ἐγωϊστὴς καὶ ἀλαζόνας. Γιατὶ ὁ Σαμαρείτης ξεπέρασε τὸν Ἱερέα καὶ τὸν Λευῖτη. Διότι ὁ μὲν Ἱερεὺς καὶ ὁ Λευῖτης, ὅταν εἶδαν τὸν συνάνθρωπό τους μισοπεθαμένο καὶ εὑρισκόμενο σὲ δεινὴ κατάστασι τὸν ξεπέρασαν ἀδιάφορα, χωρὶς νὰ νοιώσουν κάτι τὸ ἀνθρώπινο γι' αὐτόν... ἐνῶ ἀντίθετα τὸ φρόνημά τους ἦταν περιφρονητικὸ καὶ χωρὶς συμπάθεια καὶ ἐπιείκεια. Ὁ ἀλλογενὴς βεβαίως καὶ εὑρισκόμενος ἀνάμεσα στοὺς Σαμαρεῖτες ἔχει ἐκπληρώσει τὸν νόμο τῆς ἀγάπης».

Καὶ ὁ σήμερα ἑορταζόμενος Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος διασαφηνίζει τονίζοντας τὰ ἑξῆς: «Δὲν εἶπε ὅτι κάποιος Ἰουδαῖος ἔκανε τὴν εὐεργεσία σὲ Σαμαρείτη, ἀλλ' ὅτι ἕνας Σαμαρείτης ἐπέδειξε ὅλη ἐκείνη τὴν φιλοτιμία. Ἀπὸ ἐδῶ μαθαίνουμε ἐξ ἴσου νὰ προσπαθοῦμε γιὰ ὅλους, ὄχι μόνο γιὰ τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως νὰ φροντίζουμε καὶ νὰ ἀμελοῦμε τοὺς ξένους.

Ἔτσι λοιπὸν κι ἐσύ, ἂν δῆς κάποιον νὰ ὑποφέρη πολύ, μὴ τὸν περιεργάζεσαι. Ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς βοηθείας, μὲ τὸ νὰ ὑποφέρη καὶ νὰ δυστυχῆ».

Καὶ συμπληρώνει ὁ ἱερὸς Πατήρ: «Δὲν εἶπε πλησίον οὔτε τὸν Ἱερέα, οὔτε τὸν Λευῖτη, ἀλλὰ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἦταν κατὰ τὸ δόγμα ἐκδιωγμένος ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, τὸν Σαμαρείτη λέγω, τὸν ξένο, αὐτὸν ποὺ πολὺ βλασφημοῦσε, ἐκεῖνον μόνον εἶπε πλησίον, ἐπειδὴ κοντὰ σ' αὐτὸν βρέθηκε τὸ ἔλεος».

Στὴ συνέχεια θὰ ἀνατρέξουμε καὶ θὰ ἀναζητήσουμε τὴν Ἅγια μορφὴ ἑνὸς ἁγίου Πατριάρχη, ὁ ὁποῖος ἀναδείχθηκε τέλειος μιμητὴς τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, ἕνας καλὸς καὶ εὐλογημένος Σαμαρείτης γιὰ τὶς χιλιάδες τῶν πτωχῶν τοῦ ποιμνίου του καὶ γι' αὐτὸ ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τοῦ προσέδωσε τὸ προσωνύμιο ἐλεήμων. Πρόκειται γιὰ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν ἐλεήμονα, Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας, («Χαρίσματα καὶ χαρισματοῦχοι», Τόμος Γ΄ ἔκδ. «Παρακλήτου», σελ. 121-123), ποὺ χθές ἐτιμήσαμε τὴν ἱερή μνήμη του.

Ὁ ἐλεήμων Πατριάρχης

Μόλις ἔγινε Πατριάρχης, ἀμέσως κάλεσε στὸ γραφεῖο του τοὺς ἱερεῖς τῆς Ἀλεξανδρείας ποὺ εἶχαν τὴν φροντίδα τῶν φτωχῶν, καὶ τοὺς εἶπε:

- Πηγαίνετε στὴν πόλη καί μάθετε πόσοι εἶναι οἱ κύριοί μου.

Ἐκεῖνοι τόν κοίταξαν ἔκπληκτοι! Δέν κατάλαβαν τί ἐννοοῦσε. Τούς ἐξήγησε λοιπόν:

- Ἐννοῶ αὐτούς πού συνήθως οἱ ἄνθρωποι τούς ὀνομάζουν φτωχούς. Αὐτοί εἶναι οἱ δικοί μου κύριοι.

Σέ λίγες μέρες οἱ ἱερεῖς τοῦ ἔφεραν ἑπτάμισυ χιλιάδες ὀνόματα φτωχῶν, πού εἶχαν ἀπόλυτη ἀνάγκη βοηθείας. Ὅλους αὐτούς φρόντισε μέ κάθε τρόπο νά τούς βοηθήση.

Ἀγαποῦσε τόσο πολύ τούς ἄλλους, ὥστε λησμονοῦσε τόν ἴδιο τόν ἑαυτό του. Ζοῦσε φτωχικά. Δέν μποροῦσε νά ἡσυχάση ὅταν σκεφτόταν ὅτι αὐτός τά εἶχε ὅλα, ἐνῶ ἄλλοι μπορεῖ νά μή εἶχαν οὔτε ἕνα κομμάτι ψωμί. Γι' αὐτό ἔδυνε, ἔδυνε μέχρι τοῦ σημείου νά μή ἔχει τίποτε ὁ ἴδιος. Τό ράσο του ἦταν παλιό καί τριμμένο. Καί τό δωμάτιό του σχεδόν ἄδειο.

Κάποτε ἕνας ἄρχοντας ἔτυχε νά δῆ σέ τί φτωχική στρωμνή ἀναπαυόταν ὁ Πατριάρχης. Ἀγόρασε λοιπόν ἕνα ἀκριβό πάπλωμα καί τοῦ τό χάρισε. Ἐκεῖνος τό δέχτηκε. Τό βράδυ ξάπλωσε καί σκεπάσθηκε μέ τό πολυτελές πάπλωμα. Μά τοῦ ἦταν ἀδύνατο νά κλείση μάτι! Στό νοῦ του ἐρχόταν ἡ εἰκόνα τόσων φτωχῶν ἀνθρώπων πού θά ἔτρεμαν ἀπό τό κρύο. Τήν ἄλλη μέρα πρωί πρωί ἔστειλε καί πούλησε τό πάπλωμα καί μέ τά χρήματα πού πῆρε ἔντυσε πολλούς φτωχούς, ὅπως γράφει ὁ βιογράφος του Λεόντιος. Τί συνέβη ὅμως; Συμπτωματικά τό βλέπει ὁ ἄρχοντας πού τοῦ τό εἶχε χαρίσει, τό ἀγοράζει πάλι καί τό ξαναστέλνει στόν Πατριάρχη. Ἀλλά ὁ ἅγιος τό ξαναπούλησε καί ἔντυσε ἄλλους φτωχούς! Αὐτό ἔγινε καί ξανάγινε, ὥσπου κάποτε συναντήθηκαν ὁ Πατριάρχης καί ὁ δωρητής.

Ὁ ἅγιος χαμογέλασε καί τοῦ εἶπε:

- Γιά νά δοῦμε ποιός ἀπό τούς δυό θά κουραστῆ πρῶτος, ἐγώ νά πουλῶ τό πάπλωμα ἤ ἐσύ νά τό ἀγοράζης;

Τότε ὁ ἄρχοντας ἀποκρίθηκε:

- Ὑπάρχει κίνδυνος νά κρυολογήσετε, καί τί θά γίνουν τόσες χιλιάδες φτωχοί;

- Σ' εὐχαριστῶ πολύ γιά τό εἰλικρινές σου ἐνδιαφέρον, ἀπάντησε ὁ Πατριάρχης, ἀλλά πῶς μποροῦσα νά ἡσυχάσω ἐγώ καί νά κοιμηθῶ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ

Συνθήκη τοῦ Maastricht 1992: Τί ὑπέγραψεν ἡ Ἑλλὰς καὶ ποίας ἀλλαγὰς ὑπέστη ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ὑπογραφῆς

(35ον)

Εὐρωπαϊκὴ Κεντρικὴ Τράπεζα
(European Central Bank – ECB)

Ἡ **Εὐρωπαϊκή Κεντρικὴ Τράπεζα (European Central Bank – ECB)** εἶναι ἕνα ἀκόμα διορισμένο καὶ θεσμικὸ ὄργανο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως, ποὺ διαχειρίζεται ἀποκλειστικὰ τὸ "ἑνιαῖο" Εὐρωπαϊκὸ νόμισμα, τὴν χάραξη καὶ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς οἰκονομικῆς καὶ νομισματικῆς πολιτικῆς τῆς Ἕνωσης. Ἐπιπλέον εἶναι ὁ οἰκονομικὸς μοχλὸς πίεσης πρὸς κάθε κυβέρνηση, ποὺ ἀντιτίθεται στὰ σχέδια τῆς Ἑνώσεως.

Ἱστορία

Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1988 τὸ Εὐρωπαϊκὸ Συμβούλιο ξεκίνησε τὶς ἐργασίες γιὰ τὴν σταδιακὴ ὑλοποίηση τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Νομισματικῆς Ἕνωσης (ΟΝΕ) τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως, ἀναθέτοντας σὲ μία ἐπιτροπὴ –ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ τότε προέδρου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Jacques Lucien Jean Delors– τὴν μελέτη προκειμένου νὰ ὁρισθοῦν συγκεκριμένα στάδια πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνση.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζόταν ἀπὸ τοὺς Διοικητὲς τῶν Ἐθνικῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν τῆς τότε Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητας (ΕΚ), τὸν γεννημένο στὴν Οὐγγαρία Βέλγο καὶ Βαρῶνο Alexandre Lamfalussy –ἐκείνη τὴν περίοδο κατεῖχε τὴν θέση τοῦ Γενικοῦ Διευθυντῆ τῆς Τράπεζας Διεθνῶν Διακανονισμῶν–, τὸν Niels Christoffer Thygesen –καθηγητῆ Οἰκονομικῶν στὴ Δανία– καὶ τὸν Miguel Boyer Salvador, πρώην Ὑπουργὸ τῶν Οἰκονομικῶν στὴν Ἱσπανία καὶ τότε πρόεδρο τῆς Banco Exterior de Espana, μιᾶς τράπεζας ποὺ δὲν ὑπάρχει πιὰ καθὼς ἔκλεισε στὶς 25 Νοεμβρίου τοῦ 1998.

Ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς τῆς ἐπιτροπῆς ἦταν ἡ διαβόητη «Ἔκθεση Delors», σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ἡ οἰκονομικὴ καὶ νομισματικὴ ἕνωση θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιτευχθεῖ σὲ τρία ξεχωριστὰ στάδια ποὺ προέβλεπαν τὰ ἑξῆς:

ΠΡΩΤΟ ΣΤΑΔΙΟ (ἀπὸ τὴν 1η Ἰουλίου 1990)

- Πλήρη ἀπελευθέρωση τῶν συναλλαγῶν κεφαλαίου
- Αὐξημένη συνεργασία μεταξὺ τῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν
- Ἐλεύθερη χρήση τοῦ ECU[1] (Εὐρωπαϊκὴ Νομισματικὴ Μονάδα καὶ πρόδρομος τοῦ Εὐρώ)
- Βελτίωση τῆς οἰκονομικῆς σύγκλισης

ΔΕΥΤΕΡΟ ΣΤΑΔΙΟ (ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου 1994)

- Ἵδρυση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Νομισματικοῦ Ἱδρύματος (ΕΝΙ)
- Ἀπαγόρευση τῆς χορήγησης δανείων ἀπὸ τὶς Κεντρικὲς Τράπεζες στὸν Δημόσιο Τομέα
- Αὐξημένος συντονισμὸς τῶν νομισματικῶν πολιτικῶν
- Ἐνίσχυση τῆς οἰκονομικῆς σύγκλισης
- Ὁλοκλήρωση τῆς διαδικασίας μὲ σκοπὸ τὴν ἀνεξαρτησία τῶν Ἐθνικῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν τὸ ἀργότερο μέχρι τὴν ἡμερομηνία ἵδρυσης τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συστήματος Κεντρικῶν Τραπεζῶν
- Προπαρασκευαστικὲς ἐργασίες γιὰ τὸ Τρίτο Στάδιο

ΤΡΙΤΟ ΣΤΑΔΙΟ (ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου 1999)

- Ἀμετάκλητος καθορισμὸς τῶν συντελεστῶν μετατροπῆς
- Εἰσαγωγὴ τοῦ Εὐρὼ
- Ἄσκηση τῆς Ἑνιαίας Νομισματικῆς Πολιτικῆς ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Σύστημα Κεντρικῶν Τραπεζῶν
- Ἔναρξη ἰσχύος τοῦ ἐνδοκοινοτικοῦ Μηχανισμοῦ Συναλλαγματικῶν Ἰσοτιμιῶν (ERM II)
- Ἔναρξη ἰσχύος τοῦ Συμφώνου Σταθερότητας καὶ Ἀνάπτυξης,

Τὸ τρίτο καὶ τελικὸ στάδιο τῆς ΟΝΕ ξεκίνησε τὴν 1η Ἰανουαρίου 1999 μὲ τὸν ἀμετάκλητο καθορισμὸ τῶν συναλλαγματικῶν ἰσοτιμιῶν τῶν νομισμάτων **τῶν 11 κρατῶν μελῶν ποὺ συμμετεῖχαν ἀρχικὰ στὴ Νομισματικὴ Ἕνωση** καὶ μὲ τὴν ἄσκηση Ἑνιαίας Νομισματικῆς Πολιτικῆς ὑπὸ τὴν εὐθύνη τῆς ECB.

Τὰ συμμετέχοντα κράτη μέλη ἔγιναν 12 μὲ τὴν εἴσοδο τῆς Ἑλλάδος στὸ Τρίτο Στάδιο τῆς ΟΝΕ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 2001, κάτι ποὺ **δεν συμπεριλαμβανόταν στὸν ἀρχικὸ σχεδιασμὸ τῆς «Ἐκθέσεως Delors».** Ἡ βιαστικὴ ἔνταξη τῆς χώρας μας στὴν ΟΝΕ, ὅπως ἀποδείχθηκε στὴν πράξη, **ἦταν προσχεδιασμένη καὶ ἀποσκοποῦσε στὴν ἀπώλεια τῆς Ἐθνικῆς Κυριαρχίας της,** ποὺ πέρασε μέ … "δημοκρατικὸ" καὶ "θεσμικὸ" τρόπο στοὺς ἰθύνοντες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως!

Ἡ Σλοβενία ἔγινε τὸ δέκατο τρίτο μέλος τῆς ζώνης τοῦ Εὐρὼ τὴν 1η Ἰανουαρίου 2007. Ἀκολούθησαν ἡ Κύπρος καὶ ἡ Μάλτα ἕνα χρόνο μετά, ἡ Σλοβακία τὴν 1η Ἰανουαρίου 2009, ἡ Ἐσθονία τὴν 1η Ἰανουαρίου 2011, ἡ Λεττονία τὴν 1η Ἰανουαρίου 2014 καὶ ἡ Λιθουανία τὴν 1η Ἰανουαρίου 2015.

Οἱ Κεντρικὲς Τράπεζες τῶν χωρῶν ποὺ ἐντάχθηκαν στὴ ζώνη τοῦ Εὐρὼ ἔγιναν αὐτομάτως –ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς ἔνταξης– μέλη τοῦ Εὐρωσυστήματος γεγονὸς ποὺ σημαίνει πώς **ἔπαυσαν νὰ εἶναι στὶς χῶρες τους οἱ ρυθμιστὲς τοῦ Τραπεζιτικοῦ Συστήματος καὶ μετατράπηκαν σὲ τοπικὰ παραρτήματα τῆς ECB.**

Σκοπὸς – Ἁρμοδιότητες

Θεωρητικὰ καὶ μὲ βάση τὶς Συνθῆκες τῆς Ἑνώσεως ποὺ προέβλεπαν τὴν δημιουργία τῆς ECB, ὁ σκοπὸς της εἶναι: (α) νὰ διαφυλάττει τὴν σταθερότητα τῶν τιμῶν μέσῳ τῆς διατήρησης τοῦ πληθωρισμοῦ ὑπὸ ἔλεγχο, ἰδιαίτερα στὶς χῶρες τῆς Εὐρωζώνης[2] καὶ (β) νὰ διαφυλάττει τὴν σταθερότητα τοῦ Δημοσιονομικοῦ Συστήματος, διασφαλίζοντας τὴν κατάλληλη ἐποπτεία τῶν Κεφαλαιαγορῶν καὶ τῶν Χρηματοπιστωτικῶν Ἱδρυμάτων.

Ἁρμοδιότητες τῆς ECB εἶναι:

- **ὁ καθορισμὸς βασικῶν ἐπιτοκίων γιὰ τὴν Εὐρωζώνη καὶ ὁ ἀπόλυτος ἔλεγχος τῆς παροχῆς τοῦ χρήματος**
- **ἡ διαχείριση τῶν Συναλλαγματικῶν Ἀποθεματικῶν τῆς Εὐρωζώνης** καὶ ἡ ἀγορὰ ἢ πώληση νομισμάτων, ὅταν κρίνεται ἀναγκαία γιὰ τὴ διατήρηση τῆς ἰσορροπίας τῶν συναλλαγματικῶν ἰσοτιμιῶν
- ἡ συμβολὴ στὴ διασφάλιση τῆς κατάλληλης ἐποπτείας τῶν Κεφαλαιαγορῶν καὶ τῶν Χρηματοπιστωτικῶν Ἱδρυμάτων ἀπὸ τὶς Ἐθνικὲς Ἀρχές, καθὼς καὶ τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τῶν Συστημάτων Πληρωμῶν
- **ἡ παροχὴ ἄδειας στὶς Κεντρικὲς Τράπεζες τῆς εὐρωζώνης νὰ ἐκδίδουν χαρτονομίσματα τοῦ εὐρὼ**
- ἡ παρακολούθηση τῶν τάσεων τῶν τιμῶν καὶ ἡ ἀξιολόγηση τοῦ κινδύνου ποὺ αὐτὲς συνεπάγονται γιὰ τὴ σταθερότητα τῶν τιμῶν στὴν Εὐρωζώνη.

Εἶναι σαφές, λοιπόν, πὼς ἡ ECB ἀντικατέστησε πλήρως τὶς κυβερνήσεις τῶν χωρῶν τῆς Εὐρωζώνης στὴν χάραξη καὶ στὴν ἐφαρμογὴ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Σήμερα, ὁποιαδήποτε κυβέρνηση τῆς Εὐρωζώνης δὲν ἔχει τὴν ἐλευθερία νὰ χαράξει τὴν δική της οἰκονομικὴ πολιτικὴ ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες τῆς χώρας. Ἡ ECB ἀποφασίζει κεντρικὰ καὶ γιὰ τὸ σύνολο τοῦ ἀποθέματος χρημάτων κάθε χώρας , καθὼς καὶ γιὰ τὸν καθορισμὸ τῶν ἐπιτοκίων.

Ἐπιπλέον, ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ἀποκλείσει μονομερῶς ὁποιαδήποτε χώρα ἀπὸ τὴν ἑνιαία πολιτική, χωρὶς νὰ ἀπαιτεῖται αἰτιολόγηση τῆς ἀποφάσεώς της μὲ τρανταχτὸ παράδειγμα τὸν ἀποκλεισμὸ τῆς Πατρίδος μας ἀπὸ τὸ Πρόγραμμα Ποσοτικῆς Χαλάρωσης[3], ποὺ τέθηκε σὲ ἐφαρμογὴ τὸν Μάρτιο τοῦ 2015.

Τέλος, ἡ ἀνυπαρξία κοινῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς στὶς χῶρες τῆς Εὐρωζώνης μαρτυρεῖ τὸ ὅτι δὲν εἶναι στὶς προτεραιότητες τῆς ECB, ποὺ ἐφαρμόζει ἐπιλεκτικὰ ὁποια πολιτικὴ ἐξυπηρετεῖ τὰ σχέδια τῆς Ἑνώσεως.

Δομὴ

Τά **διορισμένα** ὄργανα ποὺ λαμβάνουν τὶς ἀποφάσεις τῆς ECB εἶναι τὰ ἑξῆς:

1. ἡ **Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπή,** ποὺ παρακολουθεῖ τὴν διαχείριση τῶν τρεχουσῶν ὑποθέσεων τῆς τράπεζας. Ἀπαρτίζεται ἀπὸ 6 μέλη (1 πρόεδρο, 1 ἀντιπρόεδρο καὶ 4 ἄλλα μέλη), πού **διορίζονται** γιά 8 χρόνια. Σήμερα ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν Ἰταλὸ πρόεδρο τῆς ECB Mario Draghi, τὸν Πορτογάλο ἀντιπρόεδρο Vitor Manuel Ribeiro Constancio, καὶ μέλη τὴν Γερμανὴ Sabine Lautenschlager, τὸν Γάλλο Benoit Coeure, τὸν Yves Mersch ἀπὸ τὸ Λουξεμβοῦργο καὶ τὸν ἐπίσης Γερμανὸ Peter Praet.

2. τό **Διοικητικὸ Συμβούλιο**, ποὺ διαμορφώνει τὴ Νομισματικὴ Πολιτικὴ τῆς Εὐρωζώνης καὶ καθορίζει τὰ ἐπιτόκια δανεισμοῦ, ποὺ ἐπιβάλλει ἡ Κεντρικὴ Τράπεζα στὶς ἐμπορικὲς τράπεζες. Ἀπαρτίζεται ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀπὸ τοὺς διοικητὲς τῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν τῶν χωρῶν τῆς Εὐρωζώνης. Οἱ Διοικητὲς τῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν **ἀσκοῦν ἐκ περιτροπῆς τὸ δικαίωμα ψήφου ἐντός τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου!**

3. τό **Γενικὸ Συμβούλιο**, ποὺ συμμετέχει στὶς συμβουλευτικὲς καὶ συντονιστικὲς λειτουργίες τῆς ECB καὶ στὴν προετοιμασία τῆς προσχώρησης νέων χωρῶν στὴν Εὐρωζώνη. Ἀπαρτίζεται ἀπὸ τὸν πρόεδρο καὶ τὸν ἀντιπρόεδρο τῆς ECB καὶ ἀπὸ τοὺς Διοικητὲς τῶν Ἐθνικῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν καὶ ὅλων τῶν κρατῶν μελῶν τῆς Ε.Ε.

Ἡ ECB εἶναι ἀπολύτως ἀνεξάρτητη. Ἡ Τράπεζα, οἱ Ἐθνικὲς Κεντρικὲς Τράπεζες τοῦ Εὐρωσυστήματος, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ μέλη τῶν ὀργάνων λήψης ἀποφάσεων τους **δὲν μποροῦν νὰ ζητοῦν ἢ νὰ δέχονται ὑποδείξεις ἀπὸ ὁποιονδήποτε ἄλλον ὀργανισμό.** Ὅλα τὰ θεσμικὰ ὄργανα τῆς Ε.Ε. καὶ οἱ Ἐθνικὲς Κυβερνήσεις ἐπιβάλλεται νὰ ἀκολουθοῦν αὐτὴν τὴν ἀρχή.

Ἕδρα – Πρόεδρος

Ἡ ἕδρα τῆς ECB βρίσκεται στὴν Φρανκφούρτη, στὴ Γερμανία. Ὁ Mario Draghi εἶναι ὁ πρόεδρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κεντρικῆς Τράπεζας, ἀπὸ τὴν 1η Νοεμβρίου 2011 ποὺ διαδέχτηκε τὸν Jean-Claude Trichet.

Πιστεύουμε πὼς μὲ τὴν παράθεση καὶ τὴν παρουσίαση ὅλων τῶν θεσμικῶν ὀργάνων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως δείξαμε σὲ μεγάλο βαθμὸ ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς Συνθήκης τοῦ Maastricht στὴν πράξη, **πόρρω ἀπέχει ἀπὸ τὶς θεωρητικὲς διακηρύξεις** τῶν ὑπηρετούντων τὰ οἰκουμενιστικὰ σχέδια γιὰ τὴν ἐγκατάσταση μιᾶς παγκοσμίου κυβερνήσεως.

Μετὰ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα ὑπάρχει, ἄραγε, κανεὶς ποὺ νὰ πιστεύει πὼς ἡ ἔνταξη τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἕνωση ἦταν κάτι ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ **πράξη ἐθνικῆς προδοσίας**;

Μ. Β.

Σημειώσεις:

[1] Τὸ ζήτημα τοῦ ECU ἀναπτύξαμε λεπτομερῶς στὸ φύλλο τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου» μὲ ἀριθμὸ 2110, ποὺ κυκλοφορήθηκε στὶς 25 Μαρτίου τοῦ 2016.

[2] Τὰ μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως, ποὺ ἀνήκουν στὴν Εὐρωζώνη εἶναι:

Αὐστρία, Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ἑλλάδα, Ἐσθονία, Ἰρλανδία, Ἱσπανία, Ἰταλία, Κύπρος, Λεττονία, Λιθουανία, Λουξεμβοῦργο, Μάλτα, Κάτω Χώρες, Πορτογαλία, Σλοβακία, Σλοβενία, Φινλανδία.

Ἐκτὸς τῆς ζώνης τοῦ Εὐρὼ βρίσκονται οἱ:

Βουλγαρία, Δανία, Ἡνωμένο Βασίλειο, Κροατία, Οὐγγαρία, Πολωνία, Ρουμανία, Σουηδία, Δημοκρατία τῆς Τσεχίας

[3] Ποσοτικὴ χαλάρωση (Quantitative easing - QE) ὀνομάζεται ἡ νομισματικὴ πολιτική, ποὺ ἀκολουθεῖ μία Κεντρικὴ Τράπεζα δημιουργώντας χρῆμα μὲ τὸ νὰ ἀγοράζει χρεόγραφα, ὅπως Κρατικὰ Ὁμόλογα. Σκοπὸς αὐτοῦ τοῦ νομισματικοῦ ἐργαλείου εἶναι ἡ αὔξηση τῆς κατανάλωσης τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέα, καθὼς καὶ ἡ ἐλεγχόμενη αὔξηση τοῦ πληθωρισμοῦ, ὅταν τὸ μέτρο τῆς μείωσης τῶν ἐπιτοκίων –ὅταν αὐτὰ ἔχουν φτάσει κοντὰ στὸ μηδὲν ἢ ἔχουν γίνει ἀρνητικὰ– δὲν φέρνει ἀποτέλεσμα.

Ἡ πρώτη φορὰ ποὺ χρησιμοποιήθηκε ἡ Ποσοτικὴ Χαλάρωση ἦταν στὴν Ἰαπωνία τὸν Μάϊο τοῦ 2001, γιὰ ποσὸν περίπου 30 τρισεκατομμύρια γὲν (¥) καὶ γιὰ περίοδο τεσσάρων ἐτῶν, στὶς ΗΠΑ ἀπὸ τὸν Νοέμβριο τοῦ 2008 μέχρι τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 2014, μὲ 4,5 τρισεκατομμύρια δολλάρια, στὴν Μεγάλη Βρετανία ἀπὸ τὸ 2009 μέχρι τὸν Ἰούλιο 2012, μὲ συνολικὸ ποσὸ 375 δισεκατομμυρίων λιρῶν.

Σὲ ἀντίθεση μὲ τὸ τύπωμα χρήματος, ἡ **Ποσοτική Χαλάρωση εἶναι δημιουργία ἠλεκτρονικοῦ χρήματος,** ποὺ δίνει ρευστότητα στὶς Τράπεζες καὶ γενικὰ στοὺς θεσμικοὺς ἐπενδυτές, ποὺ πωλοῦν χρεόγραφα πρὸς τὴν Κεντρικὴ Τράπεζα καὶ ἀποκτοῦν κεφάλαια ποὺ μποροῦν νὰ διαθέσουν στὴν ἀγορά, δανείζοντας ἑταιρεῖες καὶ ἰδιῶτες, αὐξάνοντας ἔτσι τὴν κατανάλωση, μὲ ἀπώτερο σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομίας.

Ἐπίκαιρα βιβλία τῶν ἐκδόσεων τοῦ «Ο.Τ.»

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τοῦ ἀθανάτου ἔπους τοῦ 1940 – 1941 ὑπενθυμίζομεν τὸ βιβλιαράκι τοῦ ἀειμνήστου ἱδρυτοῦ τῆς Π.Ο.Ε.

Ἀρχιμ. Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου

«ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑ»

Ἐξιστορεῖ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἔζησεν ὁ ἴδιος ὁ συγγραφεὺς συμμετασχών, ὡς γνωστόν, ὡς στρατιώτης εἰς τὸν ἑλληνοϊταλικὸν πόλεμον εἰς τὴν Ἀλβανίαν.

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Τὴν 9ην Νοεμβρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμην τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου Αἰγίνης.

Ἡ Θεολογία τοῦ Π. Τρεμπέλα ἀποδεκατίζει τὰ ψεύδη τῶν οἰκουμενιστῶν

Τοῦ ***κ. Παναγιώτου Νούνη,*** *Θεολόγου*

Ἔγραψε προσφάτως ὁ Σεβασμιώτατος Προικοννήσου κ. Ἰωσήφ:

«Ὅμως δεν εἶναι καθόλου ἄγνωστη στὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας ἡ χρῆσις τοῦ ὅρου αὐτοῦ («Ἑτερόδοξη Ἐκκλησία») γιά μή Ὀρθοδόξους, τόσο ἀπό μεμονωμένους Ἁγίους Πατέρες, ὅσο καί ἀπό Συνόδους. Ἀκόμη καί στίς μέρες μας, συντηρητικοί καί κατά τά ἄλλα σοφοί Θεολόγοι, ὅπως ὁ Χρ. Ἀνδροῦτσος, ὁ χαρακτηρισθείς (ὄχι ἀδίκως) «λιοντάρι τῆς Ὀρθοδοξίας», ὁ μακαριστός Παναγιώτης Τρεμπέλας, ὁ ὁποῖος εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, μετέσχε ἐνεργῶς τῆς Οἰκουμενικῆς κινήσεως μέ πρωτεύοντα ρόλο, ἔλαβε μέρος στή Γενική Συνέλευσι τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν στο Ἔβανστον (1954) και ὄχι μόνο, ὁ Παναγιώτης Μπρατσιώτης, ὁ Ἰωάννης Καρμίρης, ὁ Κωνσταντῖνος Μουρατίδης κ.ἄ., παραδοσιακοί καί συντηρητικοί, ἐπαναλαμβάνω, καθηγητές, στίς πανεπιστημιακές τους παραδόσεις καί στά συγγράμματά τους μιλοῦσαν πάντοτε περί «Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας». (…) Ποτέ δέν διανοήθηκαν νά μιλήσουν γιὰ «Ρωμαιοκαθολική θρησκευτική Κοινότητα», ὅπως κάποιοι ὄψιμοι ὀρθοδοξαμύντορες ἀπαίτησαν».

Ὁ τῷ ὄντι λέων τῆς Ὀρθοδοξίας Τρεμπέλας δέν προσέφερε μονάχα πολύτιμες και ἀξιόλογες ἀκαδημαϊκές ὑπηρεσίες στήν Ὀρθόδοξη Καθολική Ἐκκλησία σέ Διορθόδοξα καί Θεολογικά Συνέδρια, ἀλλά ὄντως συμμετέσχεν ὡς μόνιμος ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων σέ σωρηδόν Θεολογικούς Διαλόγους μετά τῶν ἑτεροδόξων. Παράλληλα, μέχρι καί ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος ἐζητοῦσε, τίς ἀριστοτεχνικές, πολύτιμες και ἀπλανεῖς, θεολογικῶς, ἀκαδημαϊκές συμβουλές του. Εἰρήσθω ἐν παρόδῳ τοῦ ἐζητήθη μάλιστα, μία ἐπίσημος Θεολογική Γνωμάτευσις, περί τοῦ ζητήματος τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως (=Οἰκουμενισμός), διά το Παγκόσμιον Συμβούλιον «Αἱρετικῶν Ἐκκλησιῶν», ἀλλά καί διά τήν πρό πολλοῦ προετοιμαζομένην καί διακαῶς προσδοκουμένην Νέαν Πανορθόδοξον Σύνοδον…

Ὁ ἄριστος Δογματολόγος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Παναγιώτης Τρεμπέλας, ἀσχέτως κι ἄν ἐχρησιμοποιοῦσε (ἐσφαλμένα σαφῶς) τόν ἀκαδημαϊκό ὅρον «Ἑτερόδοξη Ἐκκλησία», τοῦτο το ἔπραττε ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΩΣ, ἐντός τοῦ ἱστορικοῦ και ἀκαδημαϊκοῦ πλαισίου τῆς ἐποχῆς του, ἡ ὁποία ἦτο βαθειά ἐπηρεασμένη ὑπό τοῦ δυτικοτρόπου Σχολαστικισμοῦ μέχρι καί εἰς τά τρίσβαθα ἐν Ἑλλάδι ὀρθόδοξα ἀκαδημαϊκά θεολογικά ἔδρανα· τό ἀπέδειξε (Ἰωάννου Ρωμανίδου (Πρωτοπρεσβυτέρου), Ἐγχειρίδιον- Ἀλληλογραφία π. Ἰ. Σ. Ρωμανίδου καί καθ. Π. Ν. Τρεμπέλα), ὁ διάδοχος Καθηγητής καί μεθεπόμενος, μείζων Δογματολόγος ἐκ Καππαδοκίας π. Ἰωάννης Ρωμανίδης. Ἀναντίρρητα ὅμως ὁ Τρεμπέλας ΟΥΔΕΠΟΤΕ ἐπίστευεν ἤ ἐπίστευσεν (σάν μερικά ἀκαδημαϊκά φερέφωνα τοῦ Ζηζιούλα) εἰς τήν «Χιμαιρικήν Ἐκκλησιολογίαν» τῆς διηρημένης καί διευρυμένης Ἐκκλησίας.

Λόγου χάριν, σημειώνει ὁ Τρεμπέλας ἀνάμεσα στά τόσα πολλά, καί πολύ εὔστοχα, δογματολογικά γραφθέντα του (Ἐπί τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως καί τῶν Θεολογικῶν Διαλόγων, ἔκδοσις Τρίτη, Ἀδελφότης Θεολόγων «ὁ ΣΩΤΗΡ», Ἀθῆναι 2007, σελ. 93 καί σελ. 94.):

«Ἡ ὑπό τούς σημερινούς (15 Μαΐου 1971) ὅρους συμμετοχή μας εἰς τό Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν εἶναι ὅλως ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΣ. Ἐάν δέν ἐξασφαλισθῆ, καθ΄οὗς ὅρους αὐτός ὁ ἅγιος Χαλκηδόνος καθώρισε, τό νά φέρωσιν αἱ ἐνέργειαι καί ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τοῦτο ΕΜΦΑΝΗ οὐχί τήν προτεσταντικήν ἀλλά καί τήν ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ σφραγῖδα, ἐνδείκνυται νά ΑΠΟΧΩΡΗΣΩΜΕΝ».

Τώρα καταλεκτικῶς, ὁ Τρεμπέλας ἐν σκηναῖς δικαίων καταγράφει ρωμαλαίως, τά ἑξῆς (παν)εὔστοχα διά τήν σημερινήν τραγελαφικήν περίπτωσιν:

«Τό Σχίσμα (Ὀρθοδόξων καί Ρωμαιοκαθολικῶν) ἐφ' ὅσον ἡ ἄρσις αὐτοῦ ΔΙΑ ΣΥΝΟΔΟΥ γενικωτέρας ΔΕΝ ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ καί ἐφ΄ ὅσον ἡ κοινή τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ συνείδησις ΔΕΝ ΣΥΜΜΑΡΤΥΡΕΙ, παραμένει. Τό νά κηρύττεται ὅτι τό Σχίσμα ἤρθη (…) ἀποτελεῖ προφανῆ ἀντίφασιν καί ἐξόφθαλμον ΕΜΠΑΙΓΜΟΝ. Ἐπί δογματικῶν δέ ζητημάτων, οἷον καί τό προκείμενον, μεταξύ τῶν Ἱεραρχῶν δέον νά ὑπάρχῃ ὁμοφωνία. Ἱεράρχης τολμῶν νά διακηρύττῃ ὅτι ἔχει διάφορον τῶν λοιπῶν Ἱεραρχῶν γνώμην ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΙΡΕΤΕΟΣ κατά τήν ἀπ' ἀρχῆς πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας».

Ὑφίστατο ἕν τινι ὁμοφωνία ἐπί Δογματικῶν, Ἐκκλησιολογικῶν καί ἄλλων Κανονικῶν ζητημάτων λ.χ. μεταξύ τῶν ἁγίων Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: Προικοννήσου κ. Ἰωσήφ καί Πειραιῶς κ. Σεραφείμ; Ἀναντίρρητα ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀποφατική! Τότε, π.χ. ποῖος ἐκ τῶν δύο Ἱεραρχῶν εἶναι πανάξιος τῆς Κανονικῆς καθαιρέσεως σύμφωνα μέ τήν ἁπλανῆ καί ὀρθόδοξον Συνοδικήν Πρᾶξιν τῆς Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας; Διαλέγετε και παίρνετε…

Μόλις ἐκυκλοφορήθη
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 2017 ΤΗΣ Π.Ο.Ε.

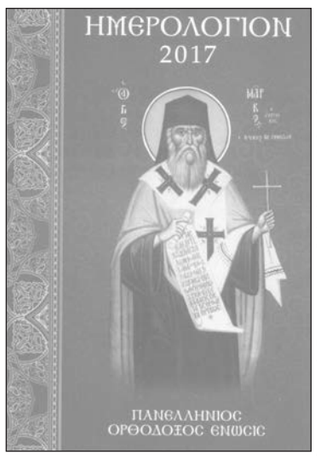

Ἐκυκλοφορήθη τὸ Ἡμερολόγιο τῆς «Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως» τοῦ ἔτους 2017. Εἶναι ἀφιερωμένο στὸν πρόμαχο τῆς Ὀρθοδοξίας Ἅγιο Μᾶρκο τὸν Εὐγενικό, τὸν ἐμπνευστὴ τοῦ πνευματικοῦ μας πατρὸς Ἀρχ. Μάρκου Μανώλη.

Περιέχει ἀπόσπασμα ὁμιλίας τοῦ π. Μάρκου γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τοὺς ἁγίους ἀγῶνες τοῦ γενναίου Ἐπισκόπου τῆς Ἐφέσου Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ.

Μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ἄντεξε σὲ ὅλες τὶς ἐπιθέσεις, διότι ἦταν κατηρτισμένος ἄριστα. Ἦταν σκεῦος ἐκλογῆς, εἶχε πλούσια τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου μας, ἦταν στὴν ἴδια γραμμὴ μαζὶ μὲ τοὺς μεγάλους Πατέρες, τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο, τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ. Ἦταν ὁ λέων τῆς πίστεώς μας, ὁ μονομάχος τῆς Ὀρθοδοξίας.

Εἶναι ἔγχρωμο καί καλαίσθητο.

Τιμᾶται 1 εὐρώ

Νεανικά Ζητήματα

Κατάθλιψη καὶ διαδίκτυο

5ον

Ἀπαντώντας στὸ ἐρώτημα, **«πότε τὸ διαδίκτυο μᾶς ὁδηγεῖ στὴν κατάθλιψη;»,** καλοί μου φίλοι, ἀναφερθήκαμε στὸ προηγούμενο φύλλο στὸν πρῶτο λόγο, ὁ ὁποῖος ἔχει νὰ κάνει μὲ τὴν ἴδια μας τὴν ἐπικοινωνία. Τώρα θὰ ὁλοκληρώσουμε τὴν ἀνάλυσή μας στὸν λόγο αὐτό. Λοιπὸν …

Ἄλλο ἡ «εἰκονικὴ» κι ἄλλο ἡ πραγματικὴ φιλία!

Ὅπως καὶ νὰ τὸ κάνουμε ἡ ἐπικοινωνία μέσῳ τῆς φυσικῆς παρουσίας, ἰδιαίτερα δὲ τῶν ἐφήβων, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ ἴδιο μὲ τὴν εἰκονικ

Τὸ Ἁγιολόγιον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης*

Τοῦ ***Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος κ. Ἱερεμίου***

Εὐχαριστῶ τὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Λειτουργικῶν θεμάτων γιὰ τὴν συμμετοχή μου στὸ Συνέδριο αὐτὸ μὲ τὸ σπουδαῖο θέμα περὶ ΑΓΙΟΤΗΤΑΣ. Καί εἶναι σπουδαῖο τό θέμα, γιατί ἀποτελεῖ τόν σκοπό τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἐντολή στήν ταπεινότητά μου εἶναι νά ἀναφερθῶ μέ τήν εἰσήγησή μου στό θέμα κατά τήν Παλαιά Διαθήκη. Ἐπειδή εἶναι περιορισμένος ὁ χρόνος κάθε ὁμιλητοῦ εἰσέρχομαι κατ᾽ εὐθεῖαν στό θέμα, τό ὁποῖο δηλῶ ὅτι θά παρουσιάσω μέ βάση καί πηγή τήν Παλαιά Διαθήκη, ἀλλά μέ ἁπλότητα, σάν μία κατήχηση γιά τόν λαό.

1. Προλογικά θέλω νά πῶ καί νά τονίσω δύο πράγματα. Πρῶτον, ὅτι βεβαίως ἔχουμε ἁγιότητα καί στήν Παλαιά Διαθήκη καί μάλιστα ἡ Παλαιά Διαθήκη ἔβγαλε τήν Παναγία. Ναί! Ὁ σκοπός τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἦταν νά ἀναδείξει τήν Γυναίκα Ἐκείνη, ἡ Ὁποία θά γινόταν ἡ Μητέρα τοῦ Μεσσίου. Ἡ Παλαιά Διαθήκη μᾶς ὁμιλεῖ γιά τήν ἔλευση τοῦ Μεσσίου. Αὐτό εἶναι τό κύριο θέμα της. Ἀλλά ἔπρεπε νά γεννηθεῖ ἡ κατάλληλη Γυναίκα, γιά νά γίνει ἡ Μητέρα Του. Καί ἐργάζεται λοιπόν ἡ Παλαιά Διαθήκη μέ τίς θεοπτίες τῶν δικαίων της, μέ τά κηρύγματα τῶν Προφητῶν καί μέ ὅλο τό οἰκονομικό σχέδιο τοῦ Θεοῦ νά ἀναδείξει τήν Γυναίκα Αὐτή. Καί ὅταν αὐτό γίνεται, σταματᾶ τό ἔργο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης Ναί! Τά ἔσχατα, τό τέλος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, εἶναι μέ τήν Γέννηση τῆς Παναγίας. Γι᾽ αὐτό καί λέγει τό τροπάριο, «Ἄχραντε ἡ διά λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐτ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα». «Ἔσχατες ἡμέρες» γιά τήν Παλαιά Διαθήκη εἶναι ὁ χρόνος Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου.

Τό δεύτερον, τό ὁποῖο προλογικά πάλι θέλω νά πῶ, εἶναι νά ἀπαντήσω στήν ἀπορία: Πῶς ἔχουμε ἁγιότητα στήν Παλαιά Διαθήκη, ἀφοῦ ἡ ἁγιότητα ἐπιτυγχάνεται μέ τήν μετοχή στήν ἁγιότητα τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὁποῖος ἐμφανίζεται στήν Καινή Διαθήκη. Ἀπαντώντας λέγω ὅτι ἡ Ὀρθόδοξη θεολογία μας, ἀκολουθοῦσα τήν χριστολογική ἑρμηνεία τῆς Καινῆς Διαθήκης, βλέπει τήν Παλαιά Διαθήκη ὡς βιβλίον Χριστοῦ. Ὁ Χριστός δέν ἐμφανίζεται στήν Καινή Διαθήκη, ἀλλά καί στήν Παλαιά. Ἡ Καινὴ Διαθήκη εἶναι καί αὐτή, ὅπως ἡ Παλαιά, βιβλίο τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι πασίγνωστος ἡ περικοπή τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου: «Προέλαβε τήν Καινήν ἡ Παλαιά καί ἡρμήνευσε τήν Παλαιάν ἡ Καινή. Καί πολλάκις εἶπον, ὅτι δύο Διαθῆκαι καί δύο παιδίσκαι καί δύο ἀδελφαί τόν ἕνα Δεσπότην δορυφοροῦσι. Κύριος παρά προφήταις καταγγέλλεται, Χριστός ἐν Καινῇ κηρύσσεται. Οὐ καινά τά καινά, προέλαβε γάρ τά παλαιά. Οὐκ ἐσβέσθη τά παλαιά, ἡρμηνεύθη γάρ ἐν τῇ Καινῇ» (Ὁμιλία εἰς τό «Ἐξῆλθε δόγμα παρά Καίσαρος Αὐγούστου» καί εἰς τήν ἀπογραφήν τῆς ἁγίας Θεοτόκου, MPG 50,796). Οἱ ἐμφανίσεις τοῦ Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ στήν Παλαιά Διαθήκη δέν εἶναι ἐμφανίσεις κτιστοῦ ἀγγέλου, ὅπως λανθασμένα ἡρμήνευσε ἡ καθολική θεολογία, ἀκολουθοῦσα τόν ἱερό Αὐγουστῖνο, ἀλλά εἶναι ἐμφανίσεις τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀσάρκου ἔτι ὄντος, ὁ Ὁποῖος ἐβιάζετο, οὕτως εἰπεῖν, πότε νά σαρκωθεῖ καί νά γίνει Ἐμμανουήλ. Καί ἐνεφανίζετο λοιπόν πρό τῆς σαρκώσεώς Του μέ μορφήν Ἀγγέλου, τοῦ Ἀγγέλου τοῦ Κυρίου (Ἑβρ. «Μαλ᾽άχ Γιαχβέ»).

Οἱ ἅγιοι λοιπόν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης πέτυχαν τήν ἁγιότητά τους ἀπό τίς θεοπτίες τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἀγγέλου τοῦ Κυρίου.

Μετά ἀπό αὐτά τά γενικά, ὡς προλογικά, ἔρχομαι στήν διεξοδική κάπως παρουσίαση τοῦ θέματος.

2. Ὁ Θεός καί στήν Παλαιά Διαθήκη, ὅπως καί στήν Καινή Διαθήκη, καλεῖται «ἅγιος». Ἐμεῖς ὅμως δέν ἔχουμε τήν σωστή ἔννοια τοῦ «ἅγιος», γιατί ἑρμηνεύουμε τήν ἔκφραση ἠθικολογικά καί τήν ἑρμηνεύουμε ὡς ὁ «ἀναμάρτητος». Ἀλλά δέν εἶναι αὐτή ἡ κύρια ἔννοια τῆς λέξης «ἅγιος*». Ἡ ἀντίστοιχη ἑβραϊκή ἔκφραση διά τό «ἅγιος» εἶναι τό «καδώς», τό ὁποῖο σημαίνει τόν δεδοξασμένο, τόν παντοκράτορα, τόν μεγαλοπρεπῆ. Μέ αὐτήν τήν ἔννοια ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη εἰσεχώρησε καί στήν λατρεία τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἔτσι, λοιπόν, λέγουμε: «Ὑψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τό ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι»! Μέ αὐτήν τήν ἔννοια τοῦ παντοκράτορα, τοῦ κυρίου καί τοῦ παντοδυνάμου, ὑμνεῖται ὁ Θεός ὡς «ἅγιος» καί στήν εὐχή τοῦ Τρισαγίου ὕμνου κατά τήν θεία Λειτουργία, ὅπου τονίζεται ὁ Θεός ὡς δημιουργός, γιατί στήν δημιουργία ἀναφαίνεται κυρίως ὁ Θεός ὡς παντοδύναμος καί παντοκράτωρ. Μέ αὐτήν λοιπόν τήν ἑρμηνεία, πού εἶναι καί ἡ σωστή, «ἁγιότητα» τοῦ Θεοῦ, «καδώς», εἶναι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ. «Ἅγιος» λοιπόν εἶναι ἐκεῖνος πού μπῆκε στήν δόξα τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἀνάγκη νά πῶ καί κάτι ἄλλο. Αὐτή ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ, τό «καδώς», στήν λατρεία μας λέγεται καί «μνήμη» Θεοῦ. Τά νέα τά παιδιά μέ τήν ἔννοια τῆς μνήμης, τῆς κεφαλῆς τοῦ κομπιοῦτερ, θά τό νοήσουν καλύτερα αὐτό. Ἔτσι, ὅταν εὐχόμεθα γιά τόν κεκοιμημένο μας «αἰωνία ἡ μνήμη», δέν ἐνγοοῦμε νά τόν θυμούμεθα γιά πάντα, γιατί αὐτό δέν εἶναι δυνατόν, ἀφοῦ καί ᾽μεῖς θά πεθάνουμε. Ἐννοοῦμε ἡ ψυχή τοῦ νεκροῦ μας νά μπεῖ στήν «μνήμη», δηλαδή, στήν «δόξα» τοῦ Θεοῦ, στό καδώς καί νά ἁγιάσει. Γιατί ὅλοι οἱ ἅγιοι εἶναι σ᾽ αὐτήν τήν μνήμη τοῦ Θεοῦ. Γι᾽ αὐτό καί λέγουμε «μετά πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες».

3. Τήν ἁγιότητα τοῦ Θεοῦ, μέ τήν ἔννοια πού ἐδώσαμε παραπάνω, τήν ἐτόνισε ἰδιαίτερα ὁ προφήτης Ἠσαΐας, γι᾽ αὐτό καί συχνά κατακλείει τίς προφητεῖες του μέ τήν ἔκφραση ὁ «ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ»! Καί ἀπό αὐτό φαίνεται ὅτι αὐτή πραγματικά εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ Θεοῦ ὡς ἅγιος, ἡ ἔννοια δηλαδή τοῦ μεγαλοπρεποῦς καί τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, καί ὄχι ἡ ἔννοια τοῦ «ἀναμάρτητος». Γιατί τήν ἔννοια τῆς ἠθικότητος τήν εἶχε τονίσει ἐνωρίτερα ὁ Ἀμώς γιά τόν Θεόν, τόν ὁποῖο παρέστησε ὡς τό ἀπόλυτον ἠθικόν Ὄν. Ὁ Ἠσαΐας τώρα τονίζει τόν Θεό ὡς «καδώς» μέ τήν ἔννοια τῆς παντοδυναμίας καί παντοκρατορίας. Γι᾽ αὐτό καί ὁ προφήτης αὐτός, ὁ Ἠσαΐας, μαζί μέ τό «καδώς» βλέπουμε νά χρησιμοποιεῖ καί τήν λέξη «Σεβαώθ», πού ἔχει ἀκριβῶς τήν ἴδια ἔννοια μέ τό «καδώς» καί σημαίνει τόν «Κύριον τῶν δυνάμεων». «Καδώς» καί «Σεβαώθ» εἶναι οἱ δύο προσφιλεῖς λέξεις τοῦ Ἠσαΐου (βλ. Ἠσ. 1,4. 5,19.24. 10,17.20. 12,6 κ.ἄ.). Ὅμως ἡ ἔννοια τοῦ «ἅγιος» στόν Θεό δέν περιορίζεται στήν φυσική σφαῖρα χαρακτηρίζοντας τόν Θεό ὡς τόν ὑπερκόσμιο, ὡς τόν κύριο ὅλης τῆς φύσεως, ἀλλά ἐπεκτείνεται καί στήν ἠθική σφαῖρα χαρακτηρίζουσα τόν Θεό ὡς τόν τέλειον καί ὑπερτέλειον, ὡς τό ἀπόλυτον ἠθικόν Ὄν.

4. Ἡ κύρια ἰδέα καί ἀρετή, πού ἀπορρέει ἀπό αὐτήν τήν παράσταση τοῦ ἁγίου Θεοῦ καί τήν ὁποία ἀπαιτεῖται νά ἐφαρμόσει ὁ ἄνθρωπος, γιά νά πετύχει τήν ἁγιότητά του, εἶναι ἡ πίστη, ἡ ἀπόλυτη πίστη στόν Θεό. Ἡ πίστη δέ αὐτή ἀναλύεται στήν ἀπόλυτο πεποίθηση, στήν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀνθρώπου στόν Θεό, καί στόν «φόβο» ἐνώπιόν Του, στό δέος ἐκεῖνο πού γεννᾶται ἀπό τήν συναίσθηση τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας καί ἁμαρτωλότητος πρό τῆς μεγαλειότητος τοῦ ὑπερτελείου, τοῦ ἁγίου Θεοῦ, τοῦ καδώς (βλ. Ἠσ. 7,9. 28,16. 30,15). Γι᾽ αὐτό καί ὡς μεγάλη ἁμαρτία στήν Παλαιά Διαθήκη τονίζεται, στόν Ἠσαΐα ἰδιαίτερα, ἡ «ὕβρη» τοῦ ἀνθρώπου κατά τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερηφάνειά του, ἡ ὑπεροψία του (βλ. Ἠσ. 10,5 ἑξ. 14,13 ἑξ. 16,6 ἑξ. 37,22 ἑξ.). Καί ἡ ἀπόλυτος αὐτή πίστη τοῦ ἀνθρώπου στόν Θεό συνεπάγεται βεβαίως τήν ὑπακοή στίς ἐντολές Του, τήν ὑποταγή στό θέλημά Του (βλ. Λευιτ. κεφ. 26. Δευτ. κεφ. 28. Ἠσ. 1,2 ἑξ.). Αὐτά εἶναι τά κύρια, πού πρέπει νά ἔχει ὁ ἄνθρωπος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, γιά νά πετύχει τήν ἁγιότητά του.

Στό σημεῖο πού βρίσκομαι εἶναι ἀνάγκη νά πῶ ὅτι καί στήν Παλαιά Διαθήκη ἡ ἔννοια τῆς ἁγιότητος συνδέεται μέ τήν σωστή καί καθαρή ἔννοια τοῦ Θεοῦ. Γιά τήν ὕπαρξη τοῦ Θεοῦ δέν ὁμιλεῖ ἡ Παλαιά Διαθήκη, γιατί τό θεωρεῖ δεδομένο ὅτι ὑπάρχει Θεός. Στήν παλαιά Ἀνατολή ὅλοι πίστευαν στήν ὕπαρξη ἀνωτέρων ὄντων πού κυριαρχοῦν στήν φύση. Ἡ Παλαιά Διαθήκη ὁμιλεῖ μόνο γιά περιφρονητές καί ὑβριστές τοῦ Θεοῦ, γιά ἀνθρώπους, δηλαδή, πού δέν εἶχαν σωστή ἔννοια Θεοῦ, γιατί ἀρνοῦνταν τήν κυριαρχία Του καί δέν ἤθελαν νά ὑπακούουν στούς λόγους Του. Δηλαδή, δέν τόν θεωροῦσαν «καδώς», «ἅγιο». Ὁ προφήτης Ἰερεμίας ὁμιλεῖ γιά συγχρόνους του Ἰουδαίους οἱ ὁποῖοι ἔλεγαν lo hu, «δέν εἶναι αὐτός» (5,12)! Αὐτό δέν σημαίνει ἄρνηση Θεοῦ, ἀλλά σημαίνει ὅτι ἔλεγαν περί τοῦ Θεοῦ, «δέν ἀξίζει αὐτός». Ἀρνοῦνταν, δηλαδή, τήν ἰσχύ Του, τήν δύναμή Του, λέγοντες ὅτι οἱ θεοί τῶν Βαβυλωνίων καί τῶν Χαναναίων εἶναι ἰσχυρότεροι ἀπό τόν ἰδικό τους Γιαχβέ (βλ. Ἰερ. 51,17-19). Δέν ἐπίστευαν, δηλαδή, τόν Θεό τους ὡς «καδώς», ὡς «ἅγιο», μέ τήν ἔννοια τοῦ παντοδυνάμου καί παντοκράτορος. Ἄλλες παρόμοιες ὕβρεις πρός τόν Θεό ὡς ἀδυνάτου βλ. εἰς Ψαλμ. 14,1 καί 9,25. 9,32. 72,11. 94,7. Σοφ. 1,12. Ἰεζ. 8,13· βλ. καί 9,9. Ὡς σέ παρέκβαση λέγω ἐδῶ ὅτι τό ἐρώτημα «ὑπάρχει Θεός;» τίθεται γιά πρώτη φορά ἀπό τόν συγγραφέα τοῦ βιβλίου τῆς Σοφίας Σολομῶντος, στήν τελευταία δηλαδή ἑκατονταετηρίδα π.Χ. περίπου, ὅταν οἱ Ἰουδαῖοι τῆς Αἰγυπτιακῆς διασπορᾶς εἶχαν ὑποστεῖ τήν ἐπίδραση τοῦ ἐλευθέρου ἑλληνικοῦ πνεύματος. Πρίν ἀπό τήν ἐποχή αὐτή τό ἐρώτημα ἦταν: «Ὑπάρχει ἕνας Θεός;». Καί οἱ συγγραφεῖς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀπαντώντας στρέφονται κατά τοῦ συγκρητισμοῦ καί τοῦ πολυθεϊσμοῦ.

5. Τελειώνω τόν ταπεινό μου λόγο παρουσιάζοντας μία σπουδαία σχετική μέ τό θέμα μας περικοπή, πού τήν θεωρῶ ὡς τήν καλυτέρα ἀπό ὅλες τίς περικοπές τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Καί γιά νά μιλήσω μέ «βελλίτιο» γλώσσα, ἡ περικοπή αὐτή, τήν ὁποία θά ἀκούσετε, «εἶναι μία ὑψηλή κορυφή τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀπ᾽ ὅπου φαίνονται οἱ καθαροί οὐρανοί τῆς Καινῆς Διαθήκης»! Εἶναι ἡ περικοπή Μιχ. 6,6-8. Στήν ἀρχή τοῦ λόγου μου εἶπα γιά τρεῖς ἀρετές, γιά τήν πίστη στόν Θεό καί τήν ἐμπιστοσύνη καί τόν «φόβο» πρός Αὐτόν. Τίς ἀρετές αὐτές, τίς ὁποῖες τονίζει ὁ προφήτης Ἠσαΐας καί ἀπορρέουν ἀπό τήν παράσταση τοῦ Θεοῦ ὡς καδώς, ἀπαιτεῖται νά ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη ἀκόμη, γιά νά πετύχει τήν ἁγιότητά του, πού εἶναι τό θέμα τοῦ Συνεδρίου μας. Ἀπό τήν περικοπή τώρα τῶν δύο μόνο στίχων τοῦ προφήτου Μιχαίου, θά σᾶς πῶ γιά ἄλλες τρεῖς ἀρετές, ἀπαραίτητες πάλι γιά τήν ἁγιότητα τοῦ ἀνθρώπου, καί πού συνιστοῦν τήν οὐσία τῆς θρησκείας. Θά πρέπει ὅμως νά κάνω ἑρμηνεία, γιά νά κατανοήσετε τό μεγαλεῖο τῆς περικοπῆς τῶν στίχ. Μιχ. 6,6-8. Παρακαλῶ ἀκούσατε:

Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς τοῦ προφήτου Μιχαίου (8ος αἰών) ἀναζητοῦσαν μέν τόν Θεό, ἀλλά δέν εἶχαν σωστή ἔννοια Θεοῦ. Καί ἐνόμιζαν ὅτι ὁ Θεός εὐαρεστεῖται μέ παχυλές θυσίες κριῶν καί μόσχων καί μέ προσφορές ἐλαίου ἤ – τό ἀκόμη πολύ χειρότερο – γιά τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν τους ἐνόμιζαν ὅτι πρέπει νά θυσιάσουν τό πρωτότοκο παιδί τους. Καί ἐρωτοῦν, λοιπόν, τόν προφήτη Μιχαία:

6,6 Μέ τί πρέπει νά παρουσιασθῶ στόν Γιαχβέ,

νά προσκυνήσω τόν ὕψιστο Θεό;

Πρέπει νά παρουσιασθῶ μέ ὁλοκαυτώματα,

μέ ἐνιαύσιους μόσχους;

7 Εὐαρεστεῖται ὁ Θεός σέ χιλιάδες κριῶν

καί σέ μυριάδες ποταμούς ἐλαίου;

Πρέπει νά προσφέρω τόν πρωτότοκό μου γιά τήν ἁμαρτία μου,

τό γέννημα τοῦ σώματός μου γιά τήν ἀνομία τῆς ψυχῆς μου;

Στά ἐναγώνια αὐτά ἐρωτήματα τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς του, γιά τό πῶς ὁ ἄνθρωπος θά βρεῖ τόν Θεό καί θά τόν εὐαρεστήσει, ὁ προφήτης Μιχαίας ἀπαντᾶ:

8 Σοῦ ἀναγγέλθηκε, ἄνθρωπε, τί εἶναι καλό

καί τί ὁ Γιαχβέ ζητάει ἀπό σένα.

Τίποτε ἄλλο, παρά δικαιοσύνη καί ἀγάπη νά ἐξασκεῖς

καί νά εἶσαι πρόθυμος στό νά ἀκολουθεῖς τόν Θεό σου!

Ἡ ἀπάντηση αὐτή τοῦ προφήτου Μιχαία εἶναι ὕψος! Εἶναι ἡ οὐσία τῆς θρησκείας! Κατά τόν ἀθάνατο αὐτό στίχο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τόν Μιχ. 6,8, γιά νά πετύχουμε τήν ἁγιότητά μας πρέπει: α) Νά εἴμαστε δίκαιοι πρός ὅλους τούς ἀνθρώπους· β) νά ἀγαπᾶμε ὅλους· καί γ) νά εἴμαστε πρόθυμοι νά πράττουμε ὅ,τι θέλει ὁ Θεός («ἕτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετά Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου», στίχ. 8).

Ἄς προσέξουμε ὅτι ὁ προφήτης στήν ἀπάντησή του εἶπε τό: «Σοῦ ἀναγγέλθηκε, ἄνθρωπε, τί εἶναι καλό καί τί ὁ Γιαχβέ ζητάει ἀπό σένα». Πραγματικά αὐτά τά τρία πού λέγει ἐδῶ ὁ προφήτης στόν ἐρωτῶντα αὐτόν λαό, τοῦ τά εἶχαν πεῖ καί οἱ προηγούμενοι ἀπό αὐτόν προφῆτες, γι᾽ αὐτό ὁ προφήτης μας λέγει «σοῦ ἀναγγέλθηκε, ἄνθρωπε». Πρίν ἀπό τόν προφήτη Μιχαία προφῆτες μέ γραπτά κείμενα ἦταν ὁ προφήτης Ἀμώς πρῶτα, ὁ ὁποῖος ἐτόνισε πολύ τήν δικαιοσύνη (βλ. Ἀμ. 2,6 ἑξ. 5,11· 4,1 ἑξ. 3,10· 5,7.10.12.15 κ.ἄ.)· ἔπειτα ἔχουμε τόν προφήτη Ὡσηέ, πού ἐκήρυξε τόν Θεό ὡς ἀγάπη καί παρουσιάζει τόν Θεό νά λέγει ἐκεῖνον τόν ἀθάνατο λόγο στούς Ἰσραηλίτες τῆς ἐποχῆς του, πού ζητοῦσαν καί αὐτοί νά βροῦν Τόν Θεό μέ παχυλές θυσίες: «Ἀγάπη θέλω καί ὄχι θυσίες, γνώση Θεοῦ καί ὄχι ὁλοκαυτώματα» (Ὡσ. 6,6)· Μετά τόν Ὡσηέ ἔχουμε χρονολογικῶς τόν προφήτη Ἠσαΐα, ὁ ὁποῖος κήρυξε τόν Θεό ὡς «καδώς», δηλαδή, ὡς «ἅγιον», μέ τήν ἔννοια τοῦ παντοκράτορος. Καί πρός τόν παντοκράτορα Αὐτόν Θεό ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά αἰσθάνεται προθυμία νά ὑπακούει ἀπόλυτα στό θέλημά Του (Ἡσ. 6,3.5. 2,10. 8,11 ἑξ. 30,15. κ.ἄ.). Ὁ προφήτης Μιχαίας, λοιπόν, πρός τόν ἐρωτῶντα αὐτόν λαό, τί νά κάνει γιά νά εὐαρεστήσει τόν Θεό, γιά νά γίνει δηλαδή, ἅγιος, ἑνώνει τήν διδασκαλία τῶν προηγουμένων του προφητῶν, τοῦ Ἀμώς, τοῦ Ὡσηέ καί τοῦ Ἠσαΐου, καί λέγει σ᾽ αὐτούς, πρῶτον, νά εἶναι δίκαιοι· δεύτερον, νά ζοῦν μέ ἀγάπη μεταξύ τους καί τρίτον, καί νά εἶναι πρόθυμοι («ἕτοιμον εἶναι») νά πράττουν αὐτό πού θέλει ὁ Θεός. Πραγματικά, σ᾽ αὐτά τά τρία συνίσταται ὅλη ἡ ἁγιότητα. Γιά τό ὅτι δέ ὁ προφήτης Μιχαίας συνήνωσε σέ ἕνα στίχο ὅλη τήν διδασκαλία τῶν προηγουμένων του προφητῶν διδασκάλων του, θεωρεῖται ὡς ὁ ἀνώτερος τῶν προφητῶν!

* Ὁμιλία Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίου εἰς ΙΣΤ΄ Πανελλήνιον Λειτουργικὸν Συμπόσιον στελεχῶν ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἡ **Ἑστία Πατερικῶν Μελετῶν** στά πλαίσια τῶν Φιλολογικῶν καί Θεολογικῶν μαθημάτων της διοργανώνει στό Δημαρχεῖο Ἀμαρουσίου (ἔναντι τῆς Αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου) καὶ ὥρα 18.00 μ.μ. - 20.00 μ.μ. **σειρά διαλέξεων περί τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας,** ἀρχῆς γενομένης τήν 24η Ὀκτωβρίου καί μέ τά ἀντίστοιχα κατωτέρω θέματα:

• Δευτέρα 24/10/2016 **Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στήν κατοχή**

• Δευτέρα 7/11/2016 **Ἡ συνείδηση τῶν Ἑλλήνων κατά τήν Τουρκοκρατία**

• Δευτέρα 28/11/2016 **Ἱστορία τοῦ Ἀνθελληνισμοῦ (1453-1821)**

Ὁμιλητής: **Χαράλαμπος Μηνάογλου**, Δρ. Νεώτερης Ἱστορίας ΕΚΠΑ, Καθηγητής στό Ζάννειο Πειραματικό Λύκειο. **(Εἴσοδος ἐλεύθερη)**

Τηλ. 210-8025211 estiapm@gmail.com

Οἱ καρποὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀοιδίμου Γέροντος Γαβριήλ

Γράφει ***ὁ Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας,***

Μέγας Ὑμνογράφος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καρποφορεῖ στὶς καρδιὲς τῶν πιστῶν μοναδικούς, εὔγευστους καὶ σπάνιους πνευματικοὺς καρπούς, σύμφωνα μὲ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, καρποὺς ἐπίπονης καὶ σκληρῆς ἀπὸ αὐτοὺς καλλιεργείας. Τοὺς παραθέτει στὴν πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολή του, ὅπου ξεδιπλώνει μιὰ λίστα ὁλόκληρη ἀπὸ δωρεὲς, μιὰ συγκομιδὴ καρπῶν πνευματικῶν: *«Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια»* (Γαλ. ε΄ 22 - 23).

Ὁ Θεός μας, ὡς καλὸς σπορέας σπέρνει στὶς καρδιὲς κάθε πιστοῦ, στὶς καρδιὲς ὅλων μας, ποικιλία ἀγαθῶν σπερμάτων. Ἡ ὡρίμανση, ὅμως, τῶν ἀγαθῶν σπερμάτων καὶ τὸ μέγεθος τῆς καρποφορίας τους ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν εὔφορη γῆ τῶν καρδιῶν μας, δηλαδή, τὴν ἀγαθή μας προαίρεση.

Ὁ Καλὸς σπορέας, ὁ Θεός μας, ἔσπειρε μὲ πλούσιες εὐλογίες ἀγαθὰ σπέρματα καὶ στὴν καρδιὰ τοῦ Γέροντος Γάβριήλ. Καὶ ἡ εὔφορη γῆ τῆς καρδιᾶς του ἔδωσε μεγάλη καρποφορία, γιατὶ ὁ Γέροντας μιμούμενος τὸν Σπορέα Θεὸ σὲ ὅλη του τὴ ζωὴ ἔσπειρε «ἐπ᾽ εὐλογίαις» καὶ θέρισεν «ἐπ᾽ εὐλογίαις» (Β΄ Κορ. 9΄ 6). Τὸ κατὰ πόσον τὸ Ἅγιον Πνεῦμα κατοικοῦσε στὴν καρδιὰ τοῦ Γέροντος γίνεται φανερὸ ἀπὸ τοὺς πνευματικοὺς καρπούς του, καρποὺς συμφώνους μὲ αὐτοὺς τοὺς ὁποίους ἀναφέρει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, τὴν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα, ἀγαθωσύνη, πίστη, πραότητα καὶ ἐγκράτεια. Ὅλα τὰ χαρίσματα αὐτὰ ποὺ εἶναι θεόσδοτα διέκριναν καὶ σφράγιζαν τὴν ἐπίγεια ζωὴ τοῦ Γέροντος Γαβριήλ, τοῦ πνευματοκινήτου, ὅπως μὲ φτωχὰ λόγια, ἐμπρὸς στὸ πλούσιο μεγαλεῖό του, προσπαθοῦμε νὰ ἀναλύσουμε.

Ἀγάπη. Ὅπως δὲν χωράει ὁ ἀνθρώπινος νοῦς τὸ μέγεθος τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ μας, ἔτσι δὲν χωράει καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀγάπης τοῦ Γέροντος Γαβριήλ, ποὺ δίκαια ἐπονομάζεται «ὁ Γέροντας τῆς ἀγάπης», ἀφοῦ ἡ προσφερόμενη καρδιά του ἦταν ποταμὸς ἀστείρευτος κενωτικῆς ἀγάπης. Ὁ Γέροντας ἦταν πραγματικὸς πατέρας. Ἔχεχοῦσε τὸ «ἐγώ» καὶ τοῦ ἄρεσε συνεχῶς νὰ δίνει διδάσκοντάς μας ταυτόχρονα μὲ τὰ λόγια: «Ὅποιος παίρνει γεμίζει τὰ χέρια του, ὅποιος δίνει γεμίζει τὴν καρδιά του».

Χαρά. Ὁ Γέροντας Γαβριὴλ ἦταν πάντοτε γεμάτος χαρά. Εἶχε καὶ παρουσίαζε τὴν χαρὰ ἐκείνη τοῦ πατέρα - βασιλιᾶ, ὅπως παρουσιάζεται στὴν παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου, καθὼς ἐπέστρεφε ὁ πλανημένος γιός του. Οἱ πιστοὶ βιώνουμε τὴ χαρά, ἰδιαίτερα ὡς λατρευτικὴ κοινότητα, μὲ αἴνους καὶ δοξολογίες πρὸς τὸν Θεό, γιὰ τὰ ἔργα Του πρὸς τὸ λαό Του. Ὁ Γέροντας Γαβριὴλ θαύμαζε τὸ ἀποστολικὸ χωρίο «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε» (Φιλ. δ΄ 4) τὸ ὁποῖο ἔχει μείνει γνωστὸ στὴν παγκόσμια θρησκευτικὴ λογοτεχνία ὡς ὁ ὕμνος τῆς χαρᾶς. Ἔτσι καὶ ὅταν ἀκόμη τὸν συνεῖχε κάποια θλίψη, ἰδίως γιὰ προβλήματα τοῦ κόσμου, δικά μας, τοῦ πνευματικοῦ του περιβάλλοντος, δὲν τὴν ἐξέφραζε. Παρουσίαζε αὐτὸ ποὺ ὀνομάζουν οἱ Πατέρες «χαροποιὸν πένθος», δηλαδὴ χαρμολύπη.

Εἰρήνη. Τὸν Γέροντα Γαβριὴλ διέκρινε αὐτὴ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ποὺ δὲν μοιάζει μὲ τὴν εἰρήνη, τὴν ὁποία προσφέρει ὁ κόσμος. Αὐτὴ εἶναι ἡ εἰρήνη ἡ «πάντα νοῦν ὑπερέχουσα» (Φιλ. δ΄ 7). Δὲν παρουσίαζε μιὰ τυπική, ἐπιφανειακὴ εἰρήνη, αὐτὴ ποὺ κλείνει μέσα της τὸ σπέρμα τῆς ὑποκρισίας, τῆς ἀστάθειας καὶ τῆς ἰδιοτέλειας, ἀλλὰ μιὰ κατὰ βάθος καὶ πλάτος ὀντολογικὴ εἰρήνη, ἡ ὁποία ψυχικὰ μᾶς ἰσορροποῦσε, ὅλους τοὺς ταραγμένους ἀπὸ τὰ προβλήματα ποὺ φέρνει ἡ ὀλιγοπιστία, καὶ τοὺς διαρκῶς πολεμουμένους ἀπὸ τὸν ἀρχαῖο πολεμήτορα, τὸν διάβολο.

Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ποὺ εἶχε κατοικητήριό της τὸν Γέροντα Γαβριὴλ πρόσφερε χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση σὲ ὅλους μας. Ἦταν ἀνόθευτη καὶ δὲν στηριζόταν σὲ ἰδιοτέλεια ἢ ἀνθρώπινη ἀδυναμία, ἀλλὰ στὴν κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὑποκείμενο τῆς ἀληθινῆς εἰρήνης γιὰ τὸν Γέροντα, ὅπως καὶ γιὰ ὅλους μας, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος ὡς Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης χορηγεῖ τὴν εἰρήνη αὐτὴ καὶ στὸν ἄνθρωπο, μέσῳ τοῦ εἰρηνοποιοῦ Χριστοῦ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Μακροθυμία. Μακροθυμία νοεῖται ἡ ἀρετὴ ποὺ περικοσμεῖ αὐτὸν ποὺ συγχωρεῖ, ποὺ δείχνει ἀκόμα καὶ ἔλεος σὲ ὅσους τὸν λυποῦν. Σὲ αὐτὴ τὴ λέξη καθρεφτίζεται ὁ Γέροντας Γαβριήλ, ὁ εὔσπλαγχνος, ὑπομονετικός, ὁ ἄνθρωπος ποὺ δὲν διαμαρτυρόταν γιὰ τίποτα, ἀφοῦ ὅλα τὰ δικαιολογοῦσε. Πρότυπό του ε

Αἱ τεκτονικαὶ παρεμβάσεις εἰς τὴν Ἱστορίαν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Ἀπὸ ποίους;

Ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους τῆς Χώρας ἐκείνης, οἱ ὁποῖοι ἐδιώκοντο ἤδη σκληρὰ στὴ Ρωσία κατὰ τὸν ΙΘ΄ αἰώνα.

Ἀπὸ παράθεμα τῆς ἐφημερίδας ὁ Κήρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης στὸν Γ΄ τόμο, σελ. 301 τῆς ἑξάτομης σειρᾶς «Γραφικαὶ μελέται» τοῦ Καρόλου Ρῶσσελ (ἑλλ. ἔκδοση 1923) διαβάζουμε τὰ ἑξῆς, σχετικῶς (ἔτος συγγραφῆς τοῦ τόμου ἐκείνου τὸ 1891, σσ. 301, 307, 309, 318, 319, 321).

«...Ὅταν Νικόλαος βασιλεύση ἡ ἀπολύτρωσις ἡμῶν πλησιάζει», εἶναι ἄλλη μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων παράδοσις (...) «Σύμπας ὁ Ἰούδας θὰ ἀκούση καὶ θὰ ἴδη τὴν πτῶσιν Νικολάου, Αὐτοκράτορος τῆς Μοσχοβίας, ἐξ αἰτίας τῆς καταθλίψεως τῶν υἱῶν Ἰούδα...».

Κλείνει ἡ παρένθεση καὶ προχωροῦμε στὸ θέμα μας.

Τὴν μασονία «ἐφύτευσε» στὴ Ρωσία ἀρχικῶς ἡ Ἀγγλία, κατὰ τὸν ιζ΄ αἰώνα. Ἐπακολούθησαν διακυμάνσεις τοῦ Τεκτονισμοῦ στὴ Ρωσία, ἄνθηση ἀλλὰ καὶ διωγμοί.

Στὴν «ἐγκυκλοπαίδεια τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς» τοῦ Νεστ. Λάσκαρι καὶ στὸ λῆμμα «Ρωσσία» διαβάζουμε τὰ ἑξῆς ἐνδιαφέροντα καὶ ἐξόχως ἀποκαλυπτικά:

«... Μέχρι τοῦ 1909 [πλὴν τῶν ὑπαρχόντων ἔως τότε Στοῶν] **εἶχον ἱδρυθῆ καὶ ἄλλαι τέσσαρες Στοαί, λειτουργοῦσαν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μεγάλης Ἀνατολῆς** [τοῦ ἄθεου μασονικοῦ Σώματος] **τῆς Γαλλίας. Καὶ αἱ Στοαὶ ὅμως αὐταὶ ἀνεμιγνύοντο εἰς τὴν πολιτικὴν μὲ σκοπὸν τὴν ἀνατροπὴν τῆς αὐτοκρατορίας. Μέχρι τοῦ 1914 ἡ ὀργάνωσις περιελάμβανε 42 Στοὰς ἀντικανονικῶς ὅμως λειτουργούσας. Λέγεται ὅτι ἡ πρώτη ἐπανάστασις τοῦ Μαρτίου τοῦ 1917 ἐνεπνεύσθη καὶ ἐνηργήθη ἀπὸ τὰς Στοὰς αὐτάς, τῶν ὁποίων μέλη ἦσαν καὶ ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ τῆς Κυβερνήσεως Κερένσκυ...».**

Τὸ πρᾶγμα εἶναι φανερό, ἡ συμμετοχὴ τῶν τεκτονικῶν Στοῶν καὶ ἡ μπολσεβικικὴ περιπέτεια τῆς Ρωσίας, τῆς ὁμόδοξης Ρωσίας, ἦταν καὶ ἔργο μασόνων! Στὴν Ρωσία βρῆκε λοιπὸν τὴν πλήρη ἐφαρμογή της ἡ φοβερὴ μασονικὴ ἀνατρεπτικὴ ρήση, ὅτι **«ὁ τέκτων ὁτὲ μὲν εἶναι δημοτικός, ὁτὲ δὲ ἀριστοκρατικός, καὶ ἄλλοτε μὲν καταρρίπτει τοὺς βωμοὺς τῶν ναῶν, ἄλλοτε δὲ κατακρημνίζει τοὺς θρόνους τῶν βασιλέων...»** (Τεκτ. περ. Πυθαγόρας, 1882, τ. 10, σελ. 291).

Μ' ἕνα σμπάρο ἔτσι κατεδαφίστηκε στὴ Ρωσία, τόσο ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱεραρχία ὅσο καὶ ὁ τσαρικὸς θρόνος. Πρὶν ὅμως γίνουν αὐτὲς οἱ αἱματηρὲς ἀνατροπές, προηγήθηκε στὴ Ρωσία μιὰ ἀπίστευτης ἐλαφρότητος καὶ μαζὶ σοβαρότητος ἐνέργεια τοῦ Τσάρου «πασῶν τῶν Ρωσιῶν» Νικολάου. Τί ἔκανε; Ἐκάλεσε ἀπὸ τὸ Παρίσι ὡς σύμβουλό του ἕνα μασόνο καὶ μάγο, τὸν Papus. Ἰδοὺ τὶ ἔγινε τότε στὸ ξακουστὸ παλάτι τῶν Ρομανὼφ, ἔτσι ὅπως τὸ διαβάζουμε στὸ τεκτ. περ. Τεκτ. Δελτίον, 1959, τ. 39, σελ. 597. Ἀπολαῦστέ το, γιὰ νὰ δεῖτε ἕως ποῦ φτάνει τὶς ἐνέργειές του τὸ Σκοτεινὸ Παρασκήνιο:

«... Εἰσαχθεὶς ὑπὸ τοῦ Philippe παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι τῆς Ρωσσίας Νικολάῳ Β΄ ὁ Papus ὑπῆρξε ὁ δημιουργὸς μιᾶς σκηνῆς ἀσυνήθους, τὴν ὁποίαν λεπτομερῶς περιγράφει ὁ M. Paleologne, Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας παρὰ τῷ Τσάρῳ, εἰς ἄρθρον του τῆς «Revue de Deux Mondes» τῆς 15ης Μαρτίου 1922. Ἔγραφε συγκεκριμένως ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ, ἀνίκανος νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῆς καταστολῆς τῶν ἐπαναστάσεων [τοῦ 1905 τῶν σιδηροδρομικῶν κ.λπ.] **αἵτινες ἐξέσπων καὶ τῆς ἐγκαινιάσεως ἑνὸς συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ἐξέφρασε τὴν λύπην του, διότι δὲν εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ συμβουλευθῇ τὸν νεκρὸν πατέρα του** [!]**...**

Μεντιουμισμός, Μαγεία καὶ Νεκρομαντεία εἰς τὰ Ἀνάκτορα τῆς Ρωσίας!...

... Ὁ Papus προσκληθεὶς παρὰ τῷ μονάρχῃ, διωργάνωσε μίαν τελετουργίαν μαγείας καὶ νεκρομαντείας. «μὲ μίαν ὑπερβολικὴν συμπίεσιν τῆς θελήσεώς του, μὲ μίαν θαυμασίαν ἔξαψιν τοῦ ρευστοῦ δυναμισμοῦ του, ὁ «πνευματικὸς Maitre» ἐπέτυχε νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ φάντασμα [!] **τοῦ Ἀλεξάνδρου Γ΄** [πατέρα τοῦ παρευρισκόμενου Τσάρου Νικολάου]. **Ἀναμφισβήτητα σημεῖα ἐβεβαίωναν τὴν παρουσίαν τοῦ ἀοράτου φαντάσματος. Εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἐπιφανοῦς υἱοῦ του τὸ φάντασμα ἀπεκρίθη. «Ὀφείλεις πάσῃ θυσίᾳ νὰ συντρίψῃς τὴν ἐπανάστασιν, ἡ ὁποία ἀρχίζει, ἀλλ' αὕτη θὰ ἀναγεννηθῇ μίαν ἡμέραν** [τὸ 1917 -1918] **καὶ θὰ εἶναι τόσον βιαιοτέρα ὅσον σκληρότερον θὰ ἔχῃ κατασταλῆ». Κατόπιν ὁ Papus ἀνήγγειλεν εἰς τὸν κύριον τῆς Ρωσσίας ὅτι ἐφ' ὅσον οὗτος, ὁ Papus θὰ ἔζῃ, δὲν θὰ ἐξερηγνύετο ἡ ἐπανάστασις. Ἀπεβίωσε τὴν 25ην Ὀκτωβρίου 1916 καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1917 φοβεραὶ ἀπεργίαι ἤνοιγον εἰς τὴν Ρωσσίαν τὴν ἐπαναστατικὴν ἐποχήν.**

Ἐφ' ὅσον ὁ Papus ἔζῃ [καταλήγει τὸ μασονικὸ περιοδικό], **μέλος τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ, περιεβλήθη τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα, ἀνῆκεν ἐπίσης εἰς τὸ καββαλιστικὸν** [=ἐωσφορικό] **τάγμα τῶν ροδοσταύρων, καθὼς καὶ εἰς τὸν μαρτινισμόν. Ἡ δευτέρα αὕτη διδασκαλία τὸν ἔφερε πλησιέστερον πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Μαγείαν...».**

Ἡμέτεραι ἐπισημάνσεις

Ἐπισήμανση πρώτη: Τὰ ἀμέσως παραπάνω φοβερὰ γιὰ τὴν σκοτεινότατη δράση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ Παρασκηνίου ΔΕΝ τὰ διαβάσαμε σὲ τίποτε «συνωμοσιολογικὲς φυλλάδες φανατικῶν χριστιανῶν», ἀντιπιθέμενων στὸν πάσης μορφῆς Σκοτεινὸ κόσμο, ἀλλὰ μᾶς τὰ λέγει τὸ ἐπίσημο τεκτονικὸ περιοδικὸ Τεκτονικὸν Δελτίον, ἔτους 1959, τεῦχος 39, σελ. 597. Αὐθεντικές, δηλαδὴ πληροφορίες.

Ἐπισήμανση δεύτερη: Ὅταν οἱ κατὰ καιροὺς θρόνοι, θῶκοι, προεδρικὰ μέγαρα καὶ πρωθυπουργικὰ γραφεῖα ἔχουν παρόμοιους καὶ ἀνάλογους «συμβούλους», ὅπως ἐκεῖνον τὸν Papus, ποὺ εἶχε ὁ Τσάρος, ἐπόμενο εἶναι νὰ «κατακρημνίζονται» ὅλοι τους μετὰ πατάγου... Ἀλλὰ οἱ χῶρες, οἱ πατρίδες, οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου τὶ φταῖνε, γιὰ νὰ παθαίνουν τὰ κάκιστα, ἐξαιτίας ἀστόχων ἐνεργειῶν τῶν ἡγετῶν τους;

Παρενθετικὴ ἐπισήμανση τρίτη: καὶ ἐδῶ, στὴν Ἑλλάδα μας, κάποιος δικός μας, σὲ καιροὺς δύσκολους, ἀνῆλθε στὸν πρωθυπουργικὸ θῶκο παρακινούμενος, πειθόμενος διὰ στόματος ἑνὸς ἰσχυροῦ μέντιουμ! (αὐτὸ θὰ τὸ παρουσιάσουμε ἐν καιρῷ).

Ἄλλα στοιχεῖα διὰ τὴν συμμετοχὴν μασόνων εἰς τὰς μεγάλας Ρωσικὰς ἐπαναστάσεις...

Στὸ τεκτονικὸ περιοδικὸ Πυθαγόρας, ἔτους 2008, τεῦχος 98, σελ. 112 διαβάζουμε τὰ ἀποκαλυπτικά:

«...Στὴν πρόσφατη ἐπαναστατικὴ ἱστορία τῆς Εὐρώπης, πολλοὶ πρωτεργάτες ἀνατρεπτικῶν θεωριῶν, ὅπως ὁ Κὰρλ Μάρξ, ἀλλὰ καὶ ὁ Πατέρας τοῦ ἀναρχισμοῦ Πιὲρ Ζοζέφ Προυντόν, καθὼς καὶ πολλοὶ ἡγήτορες τῶν μετέπειτα Ρωσικῶν Ἐπαναστάσεων τοῦ 1905 καὶ τοῦ 1917, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Νικολάϊ Ἴλιτς Οὐλιάνωφ (Βλαδίμηρος Λένιν) καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Κερένσκυ, ἐπέρασαν ἀπὸ τὸν Τεκτονισμό...».

Καὶ στὸ Τεκτονικὸν Δελτίον 1974, τ. 114, σελ. 183 διαβάζουμε ἐπίσης:

«... Ἀκόμη καὶ οἱ πρῶτοι μετεπαναστατικοὶ (1917) πρωθυπουργοὶ τέκτονες κανονικοὶ ἦσαν, πρίγκηψ Lvov, Kerensky κ.ἄ. ...».

Ὅταν ὁ μασόνος Λένιν ἦταν ἄφραγκος εἰς τὸ Παρίσι...

Στὸ τεκτ. περ. Πυθαγόρας, ἔτους 1989, τ. 29 καὶ στὴ σελ. 344 διαβάζουμε τὶς ἀκόλουθες, σπαρταριστοῦ ἐνδιαφέροντος, πληροφορίες περὶ τοῦ πατρὸς τῆς ἐπανάστασης τῶν μπολσεβίκων, **Λένιν,** πρὶν ἐπαναστατικῷ δικαιώματι ἀνέλθει στὴν προεδρία τῆς ἄλλοτε Σοβιετικῆς Ρωσίας. Ἰδοὺ αὐτὸς ὁ «ἀδάμας» (τὸ δημοσίευμα ποὺ ἀκολουθεῖ):

«... Ὁ Οὐλιάνοφ ἦταν μέλος τῆς Στοᾶς LUnion de Belleville στὸ Παρίσι καὶ τὰ οἰκονομικά του ἦσαν πάντα περιορισμένα.

Ἕνα βράδυ ζήτησε δανεικὰ ἀπὸ τὸν ἀδελφό [τέκτονα ἐπίσης] **Montehus, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπε: «Εἶσαι ἄτυχος Βλαδίμηρε, γιατὶ μοῦ ζητᾶς δανεικὰ τὸ βράδυ, ὁπότε σὲ ἔχουν προλάβει ἄλλοι».**

Ἀντιμετωπίζοντας ὅμως τὴν ἀπογοήτευση τοῦ Οὐλιάνοφ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη τὸ ρολόϊ του καὶ τὸ ἔδωσε λέγοντας: «Δῶστο στὸ ἐνεχυροδανειστήριο καὶ θὰ βολευτεῖς».

Πολλὰ χρόνια μετὰ καὶ ἐνῶ εἶχε ξεχάσει τὸ περιστατικὸ ὁ ἀδελφὸς Montehus ἔλαβε ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν ἕνα θαυμάσιο χρυσὸ ρολόϊ, γιὰ νὰ ἀντικαταστήσει αὐτὸ ποὺ εἶχε παραμείνει στὸ ἐνεχυροδανειστήριο.

Ὁ ἀδελφὸς Οὐλιάνοφ ἦταν τώρα περισσότερο γνωστὸς μὲ τὸ ψευδώνυμο Λένιν! Αὐτὸ ποὺ δὲν εἶναι γνωστό [καταλήγει τὸ τεκτονικὸ περιοδικὸ] **ἄν τὸ ρολόϊ εἶχε τριγωνικὸ σχῆμα, ὅπως συνηθίζόταν γιὰ τὰ ρολόγια τσέπης τῶν τεκτόνων ἐκείνη τὴν ἐποχή...».**

Ἐκπληκτικὸ εἶναι πράγματι αὐτὸ τὸ μασονικὸ δημοσίευμα!

Ἡμέτεραι - ἐν ἐπιλόγῳ - ἐπισημάνσεις...

1. ...Καὶ ἐνῶ στὴν Ρωσία τοῦ Λένιν καὶ τῶν ὑπολοίπων κατεδαφίζονταν ἐκκλησίες, τὴν ἴδια περίοδο (τὸ 1926) κτιζόταν ἐκεῖ μουσεῖο μασονικό! Ἰδέστε το:

«Ἀπὸ τοῦ 1926 ἱδρύθη εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσίαν Μουσεῖον Τεκτονικόν, εἰς τὸ ὁποῖον φυλάσσονται τὰ διάσημα καὶ τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα τῶν Σεπτῶν Στοῶν, τῶν μετασχουσῶν εἰς τὴν σοσιαλιστικὴν αὐτὴν ἐπανάστασιν (τοῦ 1812, ἐν προκειμένῳ]**...»** (Πηγή: Τεκτ. Περ. Πυθαγόρας, ἔτος 1930, τ. 1, σελ. 13, σὲ ὑποσημείωση).

2. Λειτουργεῖ σήμερα στὸν κόσμο τεκτονικὸ παρασκήνιο; νεώτεροι κλάδοι καὶ τὸ «ὑπέδαφος» αὐτῶν;

Ἡ ἀπάντηση εἶναι διπλῆ, καὶ μᾶς τὴ δίδουν σαφῶς οἱ ἴδιοι οἱ τέκτονες, ὡς ἀκολούθως:

-«... Ὁ Τεκτονισμός, ὡς μᾶς βεβαιοῖ ἐξ ἄλλου τὸ παρελθόν του, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ἀναμειχθῇ ζωηρῶς εἰς οἱανδήποτε ἀνθρωπιστικήν, ἀπελευθερωτικήν, κοινωνικὴν καὶ ἀναμορφωτικὴν κίνησιν, ἐκρύπτετο καὶ κρύπτεται (...) ὀπισθεν εἰδικῶν σωματείων συσταθέντων καὶ ἐνισχυθέντων ὑπ' αὐτοῦ...» (πηγή: τεκτ. περ. Πυθαγόρας, ἔτος 1930, τ. 1, σελ. 13).

Ἡ δεύτερη (καὶ παλαιότερη) ἀπάντηση τῶν τεκτόνων εἶναι πολὺ παραστατική, καὶ φοβίζει. Ἰδοὺ αὐτή:

«... Ὁ τέκτων δίκην τεραστίου ὀκτάποδος περιπτύσσει καὶ συνέχει τὴν γῆν, ἀλλ' οἱ πλόκαμοι αὐτοῦ δὲν ἐδυναμώθησαν ἔτι ἰσχυρῶς, ὅπως ἅπαξ διὰ παντὸς περιστείλη τὰς κατατρυχούσας καὶ ἀτιμαζούσας τὸν πλανήτην ἡμῶν κακίας...» (Πηγή: τεκτ. περ. Πυθαγόρας, ἔτος 1889, τ. 3, σελ. 141).

Τελειώνοντας θὰ λέγαμε ὅτι ἄν δεῖ κανεὶς τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῆς χριστιανικῆς, ἐκκλησιαστικῆς μας πλευρᾶς, ἡ «περίπτυξη» -ἄν καὶ ἐπιτήδεια αὐτὴ περίσφιξή μας ἀπὸ τοὺς «πλοκάμους» τῆς παγκόσμιας Μασονίας καὶ τῶν θυγατρικῶν αὐτῆς ὀργανώσεων τότε τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι πολὺ πικρά.

...Στὸ τέλος, βέβαια, ὅλα αὐτὰ θ' ἀλλάξουν, ἄρδην, κατὰ τὶς χριστιανικὲς προφητεῖες, ποὺ τρέχουν ἤδη.

(Θὰ συνεχίσουμε μὲ τὸ τεκτονικὸ Παρασκήνιο τῶν τελευταίων καιρῶν).

Μοναχὸς Ἀβέρκιος

Οἱ ἀληθινοὶ χριστιανοί

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ἔξω καί μακριά ἀπ' αὐτόν τόν κόσμο, ἀλλά, ἐνῶ θά ζοῦν μέσα σ' αὐτόν τόν κόσμο καί θά τόν συναναστρέφονται, δέν θά διαφέρουν καθόλου ἀπό ἐκείνους πού ζοῦν μακριά ἀπό τόν κόσμο, καί θά λάμπουν σάν τά ἀστέρια καί θά δείχνουν στούς ἀπίστους μέ τά ἔργα τους, ὅτι μετατόπισαν τόν ἑαυτό τους σέ ἄλλη πολιτεία καί ὅτι δέν ἔχουν τίποτε τό κοινό πρός τή γῆ καί τά ἐγκόσμια πράγματα».

Ἡ νέα ζωή τῶν χριστιανῶν ἐλκύει καί τούς μή πιστούς καί τούς ὁδηγεῖ στή σωτηρία. Εἶναι ἀποτελεσματικότερη ἀπό τόν ἐντυπωσιακό λόγο καί τοῦ πιό δεινοῦ ρήτορα καί κατηχητῆ. Ὅταν οἱ ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας ἄνθρωποι βλέπουν τίς ἀρετές τῶν χριστιανῶν, τό ἦθος καί τή συμπεριφορά τους, τίς προτεραιότητες πού βάζουν στή ζωή τους, ξυπνοῦν καί ἀρχίζουν νά σκέφτονται γιά τή δική τους πορεία. Ἀποκτοῦν τήν καλή ἀνησυχία, ὅπως ἔλεγε ὁ ἅγιος Παΐσιος ὁ ἀγιορείτης, καί κάνουν τή μεγάλη στροφή πρός τόν Θεό.

Οἱ ἀληθινοί χριστιανοί εἶναι οἱ καλύτεροι ἱεραπόστολοι τῆς Ἐκκλησίας, γιατί ἀποκαλύπτουν τό μεγαλεῖο της καί ὁδηγοῦν τούς ἀνθρώπους στή σωτηρία.

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Κυκλοφόρησε ὁ πρῶτος τόμος, (382 σελίδων), τοῦ βιβλίου μὲ τίτλο «ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΣΤΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ», τοῦ ἀρχ. Παύλου Δημητρακοπούλου, θεολόγου, συγγραφέως, Πρ. Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Σταυροῦ Πειραιῶς. Ὁ τόμος περιέχει ἑρμηνευτικὰ σχόλια, μὲ βάση τοὺς ἁγίους Πατέρες καὶ νεώτερους ἑρμηνευτές, τῶν 13 πρώτων κεφαλαίων τοῦ βιβλίου τῶν «Πράξεων τῶν Ἀποστόλων».

Κεντρικὴ Διάθεση: Βιβλιοπωλεῖο Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς.

Τηλ. 210 4124726

«Μακαριώτατε, κρατεῖστε αὐτὴ τὴν γραμμή»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

τὴν γραμμή.

Καλέστε τὴν Ἱεραρχία, καὶ ὁμόφωνα ἀποφασίστε νὰ κηρύξετε ἀγώνα ἀντίστασης, σ' αὐτοὺς τοὺς νεκροθάφτες, τῶν Θρησκευτικῶν καὶ Πατριωτικῶν παραδόσεων τῶν Ἑλλήνων.

Ξεσηκῶστε τοὺς Ἱερεῖς τῶν ἐνοριῶν (ποὺ μεριμνοῦν καὶ τυρβάζουν πέραν τῆς ἀποστολῆς των) μὲ ἐγκυκλίους.

Μακαριώτατε, ὁ Χριστιανικὸς λαὸς εἶναι ἕτοιμος καὶ περιμένει τὸ σύνθημα τοῦ ἀγώνα, ἀπ' τοὺς θεματοφύλακες τῆς Θρησκείας μας (τοὺς Ἐπισκόπους).

Δὲν θὰ χρειασθεῖ νὰ θυσιαστοῦν, ὅπως οἱ προγονοί μας καὶ οἱ χιλιάδες μάρτυρες, ποὺ ἔχυσαν τὸ αἷμα τους, γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴ Πίστη τὴν Ἁγία καὶ τῆς Πατρίδος τὴν ἐλευθερία.

Ὑπάρχουν σήμερα πολλοὶ τρόποι, γιὰ νὰ ἐξαναγκάσουμε αὐτοὺς τοὺς κυβερνῶντες, ποὺ τὰ ἔχουν βάλει μὲ τὴν Ἐκκλησία, νὰ ὑποχωρήσουν.

Διοργανῶστε τώρα συλλαλητήρια.

Ἡ βουὴ τοῦ λαοῦ σ' αὐτὰ τὰ συλλαλητήρια, θὰ εἶναι γι' αὐτούς: Ὀργὴ Θεοῦ.

Διατελῶ μὲ Ἀγάπη Χριστοῦ

Ἱερεὺς Παναγιώτης Παλαιοξάρης

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ο ΚΑΡΣΛΙΔΗΣ

Τὴν 4ην Νοεμβρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμην τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Καρσλίδη.

Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν: «Νὰ παραδώσουμε ὅ,τι παραλάβαμε»

Εἰς δηλώσεις του ὁ Μακαριώτατος ὡμίλησε περὶ ἀνθρώπων ποὺ ἐπιχειροῦν νὰ ἀφελληνίσουν καὶ νὰ ἀποχριστιανίσουν τὴν Πατρίδα μας. Μήπως εἰς αὐτοὺς δὲν ἀνήκουν ἄραγε ἄνδρωποι ὅλων τῶν κομμάτων; Μήπως διὰ νὰ τὰ κρατήσωμεν αὐτὰ δὲν ἀπαιτεῖται εὐσεβεῖς Ὀρθόδοξοι νὰ πολιτεύωνται; Μήπως ὑπηρέτησαν αὐτοὺς τοὺς στόχους ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἑτοίμασαν τὰ νέα προγράμματα τῶν Θρησκευτικῶν; Οἱ ὑποστηρικταὶ αὐτῶν π.χ. ΚΑΙΡΟΣ εἶχαν ὡς γνώμονα αὐτὴν τὴν ρῆσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου; Ὅμως ἔχει καὶ ἄλλας προεκτάσεις ὁ λόγος του. Ἐμπίπτει εἰς αὐτὸν τὸν λόγον ἢ ὄχι ἡ Σύνοδος τοῦ Κολυμβαρίου; Ὡς συνοδικὸν δεσμὸν αὐτὸν παρέλαβαν οἱ Ἱεράρχαι ἀπὸ τοὺς Πατέρας; Τότε διατί ἐχαρακτηρίσθη ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς συμμετέχοντας ὡς «κάτι νέο, διαφορετικὸ ἀπ' ὅσα μέχρι σήμερα εἴχαμε»; Παραθέτομεν μέρος ἀπὸ τὰς δηλώσεις, ὅπως αὐταὶ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν ἐπίσημον ἱστότοπον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 2016:

«Ἡ Ἑλλάδα καὶ ἡ Ὀρθοδοξία δὲν πωλοῦνται» τόνισε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἀπαντώντας σὲ ἐρωτήσεις μαθητῶν ἀπὸ τὴν Ὀρεστιάδα ποὺ τὸν ἐπισκέφθηκαν στὴν Ἀρχιεπισκοπή… Οἱ μαθητὲς συνομίλησαν μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο καὶ τοῦ ἔθεσαν ζητήματα καὶ σκέψεις ποὺ τοὺς ἀπασχολοῦν. Σὲ ἐρώτηση μαθητῆ γιὰ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τόνισε ὅτι «πρέπει νὰ ἀγαπᾶμε τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ὀρθοδοξία. Εἶναι μερικοὶ ποὺ δὲν ἀγαπᾶνε τὴν πατρίδα καὶ θέλουν νὰ κάνουν ἀφελληνισμὸ καὶ κάποιοι ποὺ δὲν ἀγαπᾶνε τὴν Ἐκκλησία καὶ θέλουν ἀποχριστιανισμό. Ὅ,τι παραλάβαμε, ὅμως, ἀπὸ τοὺς πατέρες μας, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ τὸ παραδώσουμε στὶς ἐπόμενες γενιές, εἴτε εἶναι ἀπὸ τὴν πατρίδα, εἴτε ἀπὸ τὴν Ὀρθοδοξία. Νὰ ξέρετε, ἀπὸ τὴν ἱστορία, ὅτι ὅσοι τὰ ἔβαλαν μὲ τοὺς δύο αὐτοὺς θεσμοὺς ἔχασαν». Ἐπεσήμανε, ἐπίσης, ὅτι «εἶναι κρίσιμα τὰ χρόνια. Μᾶς ζηλεύουν. Ἡ Πατρίδα καὶ ἡ Πίστη μας, ἡ Ἑλλάδα καὶ ἡ Ὀρθοδοξία δὲν πωλοῦνται. Εἶναι δικά μας. Μᾶς ἀνήκουν καὶ θὰ τὰ κρατήσουμε».

«Οἱ Τζιχαντιστὲς τοῦ Διαφωτισμοῦ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Ποιὸς εἶναι ὅμως σήμερα ὁ δυτικὸς ἄνθρωπος, ἄξιος συνεχιστὴς τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ ὑποπλοιάρχου, καὶ τί περιέχει ἡ Ρομφαία τῶν ἰδανικῶν ποὺ ὑψώνει ἀπέναντι στοὺς ὀπισθοδρομικοὺς τζιχαντιστές; Εἰρήσθω ἐν παρόδῳ: ἡ ἀριστερὴ κριτικὴ ὅτι οἱ κυρίαρχες δυτικὲς ἐλὶτ δὲν δικαιοῦνται νὰ ὁμιλοῦν, διότι αἰῶνες τώρα λειτούργησαν ἀποικιοκρατικὰ στὸν Ἀραβικὸ κόσμο ἢ ὅτι εἶναι αὐτὲς ποὺ ἀνάλογα μὲ τὰ συμφέροντά τους ἐξοπλίζουν τοὺς τζιχαντιστὲς τῆς ISIS καὶ τῆς AL NUSRA ἢ ἀκόμα ὅτι ἡ κυρίαρχη ἰδεολογία τῶν τζιχαντιστῶν εἶναι ἀντιδραστική, εἶναι μὲν σωστὴ ἀλλὰ ἀπελπιστικὰ ἐλλιπής. Γιὰ τὸν τζιχαντισμὸ τῶν δυτικῶν ἀξιῶν ποιὸς θὰ μιλήσει; Γιατί χιλιάδες νέοι ἐνῶ εἶναι γαλουχημένοι στὰ δυτικὰ πανεπιστήμια μὲ τὰ ἀνώτερα ἰδεώδη τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ τὰ ἐγκαταλείπουν, γιὰ νὰ στρατολογηθοῦν στὶς γραμμὲς τῶν σκοταδιστῶν τζιχαντιστῶν; Γιατί πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐκεῖ αἰσθάνονται ὅτι βρίσκουν τὸ νόημα τοῦ ἀνήκειν σὲ κάτι; Γιατί τὸ δυτικὸ πρότυπο ἀδυνατεῖ νὰ ἐμπνεύσει καὶ οἱ διαφωτισμένοι δυτικοὶ νέοι εἴτε εἶναι παρίες τῶν φτωχογειτονιῶν εἴτε γόνοι τῶν μεσοστρωμάτων, προσηλυτίζονται ἀπὸ μία μουσουλμανικὴ σέχτα, ἀπὸ τὸν θρησκευτικὸ φανατισμὸ καὶ φαντασιώνονται τὴ σωτηρία τοῦ ἑαυτοῦ τους μέσῳ μιᾶς μηδενιστικῆς αὐτοθυσίας; Μιᾶς σωτηρίας τῆς «ψυχῆς», ποὺ ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς προσφέρει;

Πῶς ὅμως νὰ ἐμπνεύσει ὁ ἀπομαγευμένος δυτικὸς πολιτισμὸς, ὅταν ὅραμά του εἶναι ὁ τζιχαντισμὸς τῆς ἰδιοτέλειας, ἡ ἀναζήτηση νοήματος μέσῳ τῆς ἐσχατολογίας τοῦ ἀτομικισμοῦ; Ὁ Ἀτομικισμὸς συρρικνώνει τὸ ἄτομο σὲ ἕνα ἑαυτὸ ἐλάχιστο, γυμνὸ καὶ ναρκισσιστικό, ποὺ νοηματοδοτεῖ τὴν ὕπαρξή του μέσῳ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἰδιωτικῆς κατανάλωσης, τῆς ἀπελευθέρωσης τῶν ἐπιθυμιῶν. Ἀφοῦ ὁ κόσμος εἶμαι ἐγὼ δὲν αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη ἑνὸς κοινοῦ κόσμου, γι' αὐτὸ καὶ τὸ ὕψιστο δικαίωμα, ποὺ διεκδικεῖ ὁ δυτικὸς ἄνθρωπος, εἴτε εἶναι φιλελεύθερος εἴτε εἶναι ἀριστερός, εἶναι τὸ δικαίωμα στὴν διαφορά. Ἔτσι οἱ ἀτομικιστικὲς ἐπιθυμίες μετατρέπονται σὲ ἀνθρώπινα δικαιώματα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀτόμου στὴν διαφορά, νὰ διαθέτει δηλαδὴ ὅπως ἐπιθυμεῖ τὸ σῶμα του, τὸ πνεῦμα του καὶ τὰ χρήματά του καὶ γιὰ νὰ διατηρηθοῦν τὰ δικαιώματα αὐτὰ εἶναι ἐπιτρεπτὸ ὁ Δυτικὸς πολιτισμὸς νὰ ἐξάγει τὴν «δημοκρατία» στὸν ὀπισθοδρομικὸ ἀραβικὸ κόσμο. Ἂς θυμηθοῦμε μία ἀπὸ τὶς κεντρικὲς ἔννοιες τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ: ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου σταματάει ἐκεῖ ποὺ ἀρχίζει ἡ ἐλευθερία τοῦ ἄλλου. Ἂν ὅμως ἔτσι ἔχουν τὰ πράγματα τότε ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου δὲν περιλαμβάνει τὸν ἄλλο, εἶναι μόνο ἡ λατρεία τοῦ ἑαυτοῦ του. Μιλάω στὸν ἑαυτό μου, γιὰ νὰ μὲ ἀκούσουν οἱ ἄλλοι. Στὰ πλαίσια αὐτῆς τῆς «ἐλευθερίας» ἔχει συντελεστεῖ ὁ θάνατος τοῦ ἄλλου κα

ΠΡΟΓΕΦΥΡΩΜΑ ΤΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ ΤΟ ΤΕΜΕΝΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

μοιάζει μὲ τὸ δικό μας κατηχητικό. Οἱ σχετικὲς τάξεις ἔχουν ἐκπαιδευτικὸ χαρακτήρα καὶ ἐγείρεται τὸ ἐρώτημα πῶς μπορεῖ νὰ καθορισθεῖ, μὲ ἑνιαῖο τρόπο, τὸ περιεχόμενο τῆς ὅλης διαδικασίας. Τὰ βιβλία γιὰ τὸ Κοράνι εἶναι ἀπὸ τὴ Σαουδικὴ Ἀραβία, σὲ ἑλληνικὴ καὶ ἀραβικὴ γλώσσα, ἀλλὰ ὁ «πυρήνας» εἶναι ὁ σχολιασμός του. Ἕνας ἀξιωματοῦχος τῶν ὑπηρεσιῶν ἀσφαλείας ποὺ μίλησε ὑπὸ τὸν ὅρο τῆς ἀνωνυμίας, λέει ὅτι τὸ κρίσιμο ζήτημα στὴ διάδοση ἀκραίων θέσεων σὲ σχέση μὲ τὸ Ἰσλὰμ δὲν ἔχει νὰ κάνει τόσο μὲ τὰ τζαμιά…».

Ἡ ἡγεσία τῆς Ἑλλάδος

Πρὸ ἑνὸς περίπου ἔτους εἶχαν προκαλέσει μεγάλην αἴσθησιν αἱ δήλωσεις τοῦ Σεβ. Ἠλείας κ. Γερμανοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε ταχθῆ ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς τοῦ τεμένους. Συγκεκριμένως ὁ Σεβασμιώτατος εἰς ἐρώτησιν δημοσιογράφου, ἂν ἀνησυχῇ, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ τεμένους, εἶχε δηλώσει εἰς τὴν ἐφημερίδα «Πατρὶς» τοῦ Πύργου:

«Λοιπόν, ὄχι μόνον δὲν ἀνησυχῶ, ἀλλὰ ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιτραπῆ νὰ ἀνεγερθῆ τζαμὶ στὴν Ἀθήνα. Τοῦτο ἄλλωστε ἔχει δηλώσει ἐπισήμως καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν θέλαμε εἶναι, νὰ μὴ γίνῃ στὴν Ὁμόνοια ἢ στὸ Σύνταγμα ἢ ὅπως στὴν ἀρχὴ ζητοῦσαν νὰ γίνῃ ἐντός τοῦ χώρου τοῦ Διεθνοῦς Ἀεροδρομίου Ἐλευθέριος Βενιζέλος. Τὸ μόνο ποὺ ἐμένα προβληματίζει, ὅπως καὶ πολλοὺς ἄλλους, εἶναι τοῦτο: Γιατί νὰ τοὺς δοθῆ ΔΩΡΕΑΝ οἰκόπεδο γιὰ τὸ Τζαμὶ καὶ γιατί νὰ ἀνεγερθῆ τοῦτο μὲ δαπάνες τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους».

Ὅπως ἐσχολίαζεν ἡ δημοσιογράφος «ὁ ἴδιος, μάλιστα, «βλέπει» καλὲς διαθέσεις ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ, Ἀλέξη Τσίπρα, ὅσον ἀφορᾶ στὶς σχέσεις τῆς πολιτείας μὲ τὴν Ἐκκλησία».Ἔκτοτε πολλὰ ἤλλαξαν. Πολλοὶ ἐκ τῶν Ἱεραρχῶν ἐξέφρασαν μὲ διηλώσεις τους τὰς ἐπιφυλάξεις τους διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ τεμένους καθὼς ἡ εἰσροὴ προσφύγων καὶ μεταναστῶν, εἰς τὴν πλειονότητά τους μουσουλμάνοι, ἀλλὰ καὶ τὰ τρομοκρατικὰ χτυπήματα εἰς εὐρωπαϊκὰς πόλεις ἐπροβληματίσαν αὐτούς. Παραλλήλως διεφάνη καὶ ἡ πραγματικὴ πρόθεσις τῆς Κυβερνήσεως ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ δεξιὰ εἰς τὴν πολιτικὴν της ἀλλὰ ἀριστερὰ εἰς τὰς ἰδεοληψίας της Κυβέρνησις ἐπιχειρεῖ νὰ προωθήσῃ ἐμμέσως ἕνα κράτος, τὸ ὁποῖον δὰ τηρῇ ἴσας ἀποστάσεις ἀπὸ τὰς θρησκείας εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἐξαγγελλομένης οὐδετεροθρήσκου πολιτικῆς τοποθετήσεως, ἡ ὁποία ἤρχισε νὰ ἐφαρμόζεται ἀπὸ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν.

Ἦτο ἀξιοσημείωτος κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου ἡ ἐπιλογὴ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας ἀναχωρῶν βράδυ Σαββάτου ἀπὸ τὴν Μητρόπολιν Ἀθηνῶν νὰ κατευθυνθῆ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν μουσουλμάνων διὰ τὸ Ραμαζάνι. Συμφώνως πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Δημοκρατία» τῆς 5ης Ἰουλίου:

«Στοὺς ἰσλαμιστὲς διοργανωτὲς τῆς βραδιᾶς ὁ κ. Φίλης ὑποσχέθηκε δημιουργία μουσουλμανικοῦ τεμένους καὶ νεκροταφείου στὴν Ἀθήνα ἑνῶ, ἔχει ὑπογράψει καὶ τὶς ἐγκυκλίους μὲ τὶς ὁποῖες νομιμοποιοῦνται, τρία τζαμιὰ στὴν Ἀθήνα καὶ ἕνα στὴ Θήβα».

Ἡ στάσις αὐτὴ τοῦ κ. Φίλη δὲν ἦτο μεμονωμένη ἀπὸ πλευρᾶς τῆς Κυβερνήσεως. Εἶχαν προηγηθῆ αἱ ἀξιοκατάκριτοι δηλώσεις μὲ ἀφορμὴν τὴν προκλητικὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Κορανίου εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Ξυδάκη ὅτι «δὲν ἔγινε καὶ τίποτε ποὺ διαβάστηκε τὸ Κοράνι στὴν Ἁγιὰ Σοφιά», τὴν ὁποίαν ἠναγκάσθη νὰ ἀνασκευάσῃ.Ἡ τοποθέτησις αὐτὴ ἦτο ἐνδεικτικὴ τῆς νοοτροπίας τῆς «πρώτης φορᾶς ἀριστερὰ» καὶ προεξώφλει ὅτι ἡ ἀνέγερσις τοῦ τεμένους ἦτο δέμα χρόνου.

Ἡ δικαιολογία ἄλλωστε εἶχε εὑρεθῆ πρὸ καιροῦ… Διαλαλεῖται μάλιστα ἕως σήμερον ἀπὸ τὰ πλέον ἐπίσημα χείλη τοῦ ὑφυπουργοῦ ἐξωτερικῶν κ. Γιάννη Ἀμανατίδη μὲ ἀναμεταδότην τὴν ἐφημερίδα-ὄργανον τοῦ ΣΥΡΙΖΑ «Αὐγὴ» τῆς 12ης Ὀκτωβρίου:

«Ἡ κατασκευὴ τοῦ τεμένους θὰ ἐξασφαλίσει μὲ καλύτερους Ὅρους τὴ θρησκευτικὴ δράση καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ εὐθύνη καὶ μέριμνα τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας, κατοχυρώνοντας τὸ δικαίωμα σὲ ὅλους τοὺς Ἕλληνες πολίτες νὰ ἀσκοῦν τὰ θρησκευτικά τους καθήκοντα, ἀνεξαρτήτως θρησκείας καὶ σύμφωνα πάντα μὲ τὶς ἐπιταγὲς τοῦ Συντάγματος ἀναφορικὰ μὲ τὴ θρησκευτικὴ ἐλευθερία», εἶπε ὁ ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν Γιάννης Ἀμανατίδης. «Ἐπιπλέον θὰ βάλει τέλος στὴν ἀποδυνάμωση τῆς διεθνοῦς εἰκόνας καὶ ἀξιοπιστίας τῆς Χώρας μας τόσο σὲ διμερὲς ἐπίπεδο ὅσο καὶ στοὺς πολυάριθμους διεθνεῖς ὀργανισμοὺς καὶ διεθνῆ fora».

Συντονισμένος μὲ ἀκρίβειαν πρὸς αὐτὴν τὴν γραμμὴν ὁ γενικὸς γραμματεὺς Θρησκευμάτων τοῦ ὑπουργείου Παιδείας κ. Γ. Καλαντζῆς δὰ δηλώσῃ εἰς τὸ «Ἔθνος» τὴν 7ην Αὐγούστου, δηλ. τὰς ἡμέρας ποὺ ἐψηφίσθη ἡ ἀνέγερσις:

«Σὲ ὅλες τὶς διεθνεῖς ἐκθέσεις γιὰ τὴ θρησκευτικὴ ἐλευθερία στὴ Χώρα μας ἀπὸ τὸ 2000 καὶ ἑξῆς καταγράφεται ὡς κατεξοχὴν ἀρνητικὸ στοιχεῖο γιὰ τὴ θρησκευτικὴ ἐλευθερία στὴν Ἑλλάδα ἡ ἔλλειψη ἰσλαμικοῦ τεμένους στὴν Ἀθήνα. Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ γεγονὸς χρησιμοποιεῖ καὶ ἡ Τουρκία γιὰ τὴ συστηματικὴ συκοφάντηση τῆς Ἑλλάδας στὸν Ὀργανισμὸ Ἰσλαμικῆς Διάσκεψης, τὸν μεγαλύτερο Διεθνῆ Ὀργανισμὸ μετὰ τὸν ΟΗΕ».

Εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς λησμονοῦν ἀμφότεροι ὅτι εἶχαν δοδῆ ἤδη ἄδειαι διὰ τρία τζαμία εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἐνῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα λειτουργοῦν σήμερον περισσότερα ἀπὸ 320 μουσουλμανικὰ τεμένη, συμφώνως πρὸς ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν τῆς 8ης Ἰουνίου 2016 τοῦ Ὑπ. Ἐξωτερικῶν! Συνδέουν ἐσφαλμένως τὸ τέμενος μὲ τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν, ὅταν κατὰ τὸν κ. Γρ. Σουλτάνην εἰς τὴν ἱστοσελίδα cretenews.gr τῆς 9ης Ὀκτωβρίου 2016:

«τὸ Ἱερὸ Μουσουλμανικὸ Δίκαιο (Σαρία) ἀποτελεῖ τμῆμα τῆς ἑλληνικῆς ἔννομης τάξης καὶ ἡ Ἑλλάδα εἶναι ἡ μόνη εὐρωπαϊκὴ χώρα, στὴν ὁποία ἔχει ἰσχὺ- στὴ Τουρκία ἔχει καταργηθεῖ ἀπὸ τὸ 1926- … ἡ Ἑλλάδα ἔχει ἀποδειχθεῖ ὑπερβολικὰ γενναιόδωρη ἔναντι τοῦ Ἰσλάμ, σὲ βαθμὸ ποὺ παραβλέπει τὴν ἀντισυνταγματικὴ καταπάτηση τῶν δικαιωμάτων γυναικῶν καὶ παιδιῶν στὴ μουσουλμανικὴ μειονότητα, λόγω τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Σαρία… Ἐπιπλέον, καθὼς οἱ προθέσεις τῶν εὐρωκρατῶν εἶναι νὰ καταστήσουν τὴν Ἑλλάδα, ὡς χώρα-ἀποθήκη μὴ εἰδικευμένου ἐφεδρικοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, ἡ ἀνέγερση τεμένους, λειτουργεῖ ὡς ἔνδειξη ἀποδοχῆς τοῦ συγκεκριμένου εὐρωσχεδίου… ἡ παρουσία μουσουλμανικῶν θυλάκων σὲ ὅλη τὴν ἐπικράτεια, θὰ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπέκταση τῆς Σαρία πέραν τῆς Θράκης…»

Αἱ ἐπιδιώξεις τῆς Τουρκίας

Ἡ ἀμφισβήτησις τὸ τελευταῖον διάστημα τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης, δηλ. κυρίως τοῦ καθεστῶτος τῆς Θράκης, ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς Τουρκίας προειδοποιεῖ τὴν Ἑλλάδα ὅτι ἡ Τουρκία ἀναζητεῖ ἀφορμάς, διὰ νὰ ἐμπλέκεται εἰς τὰ ἐσωτερικά μας ζητήματα. Μία τοιαύτην ἀφορμὴν δίδει καὶ ἡ ἀνέγερσις τοῦ τεμένους. Ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι καὶ κατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ 1990 ἡ Τουρκία ἐπεχείρησεν ἀνεπιτυχῶς τὴν ἐπαναλειτουργίαν εἰς τάς Ἀθήνας τοῦ Φετιχὶὲ τζαμὶ (Τὸ τζαμὶ τοῦ Πορδητῆ) καὶ τοῦ Τζισδαράκη, εἰς τὴν πλατεῖαν Μοναστηρακίου. Τὰ ἐπεκτατικὰ αὐτὰ σχέδια μέσῳ τοῦ Ἰσλὰμ εὑρίσκονται εἰς τὸ ἐπίκεντρον τῶν βλέψεων ἀνασυστάσεως τῆς Ὀθωμανικῆς ταυτότητος τῆς γείτονος. Γνῶσται τῶν καταστάσεων διαβλέπουν τὰς κινήσεις τοῦ κ. Ἐρντογάν. Ὁ κ. Λεωνίδας Κουμάκης ἔγραψεν εἰς τὴν ἱστοσελίδα voicenews.gr τῆς 22ας Αὐγούστου 2016:

«Τὰ τεμένη εἶναι οἱ στρατῶνες μας, οἱ μιναρέδες οἱ ξιφολόγχες μας, οἱ θόλοι τῶν τεμενῶν τὰ κράνη μας καὶ οἱ πιστοὶ μουσουλμάνοι οἱ στρατιῶτες μας». Αὐτὰ ἔλεγε τὸ 1998 ὁ σημερινὸς ψευτο-σουλτάνος τῆς Τουρκίας Ρ. Τ. Ἐρντογὰν καὶ μπορεῖ εὔκολα νὰ ἀντιληφθεῖ κανεὶς τὶς ἐπιδιώξεις του, ὅταν ἐπιμένει ἐνοχλητικὰ καὶ φορτικὰ νὰ «ἀνεγερθοῦν τζαμιὰ» στὴν Ἀθήνα. Βιάζεται νὰ ἐφαρμόσει τὶς ἴδιες ἀκριβῶς μεθοδεύσεις ποὺ ὑλοποιοῦνται στὴν περιοχὴ τῆς Θράκης μὲ τοὺς ψευτομουφτῆδες, οἱ ὁποῖοι χρυσοπληρώνονται καὶ διορίζονται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ παρασκήνια τῆς Μυστικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν τῆς Τουρκίας, «καμουφλάρονται» μάλιστα μὲ ὀργανωμένες «ἐκλογὲς» μέσα σὲ ξένες χῶρες!...

Γιατί πρέπει νὰ ἐπιβάλουμε τοὺς σουνίτες σὰν μοναδικὴ ἔκφραση τοῦ μουσουλμανισμοῦ στὴν Ἑλλάδα "ἀποκλείοντας" Σιιίτες, Ἀλεβίδες, Σουφιστές, Ἰσμαηλίτες, Ἀλαουίτες, κ.ο.κ.ἐ; Μήπως γιὰ νὰ ἐλέγχει καλύτερα ἡ Ἄγκυρα «τοὺς στρατῶνες»;… Αὐτοὶ ποὺ ἀποφάσισαν τὴν ἀνέγερση μεγάλου τεμένους ἀπὸ τὸ ὑστέρημα τῶν Ἑλλήνων ποὺ γονατίζουν κάτω ἀπὸ τὰ ἀσήκωτα οἰκονομικὰ βάρη, σὲ ποιοὺς μουσουλμάνους θὰ τὸ δώσουν; Ἂν τὸ δώσουν σὲ ὅλους, εἶναι ζήτημα χρόνου νὰ ἐκδηλωθοῦν καὶ σὲ Ἑλληνικὸ ἔδαφος οἱ αἱματηρὲς ἀντιθέσεις τῶν διαφορετικῶν μουσουλμανικῶν αἱρέσεων, ἀφοῦ οἱ σουνίτες διεξάγουν σὲ ὅλο τὸν κόσμο ἱερὸ πόλεμο ἐναντίον τῶν διαφόρων «ἀποστατῶν» τοῦ Ἰσλάμ. Ἂν τὸ δώσουν μόνο σὲ Σουνίτες (ὅπως ἐπιβάλλει ἡ Τουρκία) θὰ συνεχίσουν νὰ λειτουργοῦν κανονικὰ «ἀνεπίσημα» τζαμιὰ σὲ διαμερίσματα, σὲ ὑπόγεια καὶ σὲ ἀποθῆκες γιὰ Σιίτες, Ἀλεβίδες, Σουφιστές, Ἰσμαηλίτες, Ἀλαουίτες κ.ἄ. μὲ ἀνοιχτὴ λίστα μελῶν, ΑΦΜ καὶ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα «νομιμοποιητικὰ» ἔγγραφα!».

Οἱ φόβοι ὅλων ὅσων ἀνησυχοῦν δι' ἐμπλοκὴν τῆς Τουρκίας εἰς τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἀνυπόστατοι οὔτε εἰκασίαι κινδυνολόγων. Ὑπάρχουν στοιχεῖα ποὺ συνδέουν τὴν μουσουλμανικὴν κοινότητα τῆς Θράκης, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπιδόξους διαχειριστάς τοῦ νέου τεμένους εἰς τὸν Βοτανικὸν μὲ τὸν Ἐρντογάν. Ὡς ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ δημοσίευμα εἰς τὴν ἐφημερίδα «Παραπολιτικά» τῆς 20ῆς Αὐγούστου:

«Ἐπίδειξη θράσους ἔκαναν τὴν προηγούμενη ἑβδομάδα οἱ ψευτομουφτῆδες Ξάνθης καὶ Ροδόπης, Ἀχμὲτ Μέτε καὶ Ἰμπραὴμ Σερίφ, καθὼς ἐπισκέφθηκαν τὴν Ἄγκυρα καὶ φρόντισαν νὰ συναντηθοῦν μὲ κορυφαίους παράγοντες τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας τῆς χώρας καὶ ἰδιαίτερα τοῦ κόμματος τοῦ Τ. Ἐρντογάν, μὲ τὸ ὁποῖο ἄλλωστε διατηροῦν τὶς καλύτερες σχέσεις. Οἱ δύο ἐγκάθετοι τῆς Τουρκίας στὴ Θράκη πῆραν μέρος σὲ συνεδρίαση τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὁμάδας τοῦ ΑΚΡ, συναντήθηκαν μὲ τὸν ὑπουργὸ Ἐσωτερικῶν τῆς γείτονος, Ἐφκὰν Ἀλά, καὶ ἐπισκέφτηκαν τὸν ἀντιπρόεδρο τῆς τουρκικῆς κυβέρνησης, ἀλλὰ καὶ τὸν πρόεδρο τῆς Τουρκικῆς Ἐθνοσυνέλευσης, Ἰσμαὴλ Καχραμάν».

Ἀποκαλυπτικὰ ἦσαν τὰ ὅσα ἐγράφησαν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Πρῶτο Θέμα» τῆς 10ης Ἰανουαρίου, δηλ. πρὸ σχεδὸν ἑνὸς ἔτους, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἔδωσε τότε τὴν κατάλληλον προσοχήν:

«Οἱ σουνίτες, ποὺ ξεπερνοῦν τὸ 75% τῶν μουσουλμάνων ποὺ ζοῦν στὴν Ἀθήνα, θεωροῦν πὼς θὰ πρέπει νὰ ἔχουν λόγο καὶ ἄποψη στὴ διοίκηση τοῦ τεμένους, ἀλλὰ ἐρίζουν γιὰ τὸ ποιᾶς ἐθνικότητας θὰ εἶναι τὸ πρόσωπο αὐτό… Ὁ Ἑλληνοαιγύπτιος θεολόγος Ἀχμάντ Ἐλντίν, ἐπικεφαλῆς τοῦ Συλλόγου Ἓλ Ραχμάν, θεωρεῖ ὅτι μόνο προβλήματα μεταξὺ τῶν μουσουλμάνων τῆς Ἀθήνας θὰ δημιουργήσει τὸ τέμενος. «Φτιάχνουν ἕνα τζαμὶ γιὰ ὅλες τὶς ὁμολογίες καὶ μᾶς λένε πὼς μποροῦν νὰ συμπροσεύχονται μαζὶ σουνίτες, σιίτες κ.ἄ. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ θεολογικὸ πρόβλημα ποὺ προκύπτει, θὰ δημιουργηθεῖ θέμα καὶ γιὰ τὸ ἴδιο τὸ κράτος. Ἐπὶ καθημερινῆς βάσης θὰ ὑπάρχουν συγκρούσεις. Δὲν βρέθηκε κανεὶς νὰ σκεφτεῖ αὐτὸ τὸ πρόβλημα; Ἢ μένουν στὶς δηλώσεις τῶν ψευτοπροέδρων πὼς ὅλοι εἴμαστε μία χαρούμενη οἰκογένεια,·» ὑποστηρίζει ὁ κ. Ἐλντίν, στρέφοντας ἔμμεσα τὰ πυρὰ του κατὰ τοῦ προέδρου τῆς Μουσουλμανικῆς Ἕνωσης Ἑλλάδας Ναΐμ Ἐλγαντούρ, ἀμφισβητώντας ὅτι ἐκπροσωπεῖ τὴν πλειονότητα τῶν μουσουλμάνων ποὺ ζοῦν στὴ Χώρα μας… Ἐπίσης ὁ κ. Ἐλγαντοὺρ δέχεται βολὲς καὶ γιὰ τὶς σχέσεις του μὲ τῆς Ἄγκυρα. Τὸν περασμένο Μάϊο, μαζὶ μὲ τῆς Ἑλληνίδα σύζυγό του Ἄννα Στάμου, ἡ ὁποία ἔχει ἀσπαστεῖ τὸ Ἰσλάμ, βρέθηκε στὴ Θράκη κατὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ γιοῦ τοῦ προέδρου τῆς Τουρκίας, Μιτιλὰλ Ἐρντογάν, ἀπὸ τοὺς τουρκόφρονες τῆς μειονότητας. Σύμφωνα μὲ δημοσιεύματα, ὁ κ. Ἐλγαντοὺρ φίλησε τὸ χέρι τοῦ υἱοῦ Ἐρντογάν ἀποκαλώντας τον «τέκνο τοῦ μεγάλου ἥρωα τοῦ Ἰσλὰμ Ἐρντογάν».

Ὑπὸ τὸ φῶς αὐτῶν τῶν πληροφοριῶν λαμβάνει ἄλλην χροιὰν ἡ πρόσφατος πρᾶξις διορισμοῦ μονίμου Ἰμάμη εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ Ἁγία Σοφία εἶχε μετατραπῆ εἰς μουσεῖον ἐπὶ καθεστῶτος Κεμὰλ Ἀτατούρκ, ὁ ὁποῖος εἶχε ὑπογράψει καὶ τὴν Συνθήκην τῆς Λωζάννης. Ἡ ἱστοσελὶς ensonhaber.com διὰ τὸν διορισμὸν ἑνὸς μονίμου ἰμάμη ἔχει τίτλον «ἡ ἀπόφαση αὐτὴ δὲν εἶναι ἀρκετὴ, ἀλλὰ εἶναι ἕνα βῆμα ἀκόμα». Βῆμα πρὸς τὰ ποῦ; Πρὸς τὴν Ἀθήνα; Ὁ Ἐρντογὰν ἔχει τὴν συνήθειαν νὰ προειδοποιῆ διὰ τὰς κινήσεις του. Πρὸ τοῦ διορισμοῦ δὲν εἶχε προηγηθῆ μόνον ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Κορανίου εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ αἱ μετατροπαὶ τῆς Ἁγίας Σοφίας Νίκαιας τὸ 2011 καὶ τῆς Ἁγίας Σοφίας Τραπεζοῦντος τὸ 2013 εἰς τζαμιά. Ἡ κίνησις ἑπομένως μετατροπῆς εἰς τζαμὶ τῆς Ἁγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως, κέντρον τῆς Βυζαντινῆς καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, καὶ ἡ ἀμφισβήτησις τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης, ἡ ὁποία προέβλεπε τὴν παραμονὴν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων, ἀποστέλλουν ἕνα μήνυμα πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ σπουδαιότης τῶν ἐκλογῶν εἰς ΗΠΑ

Ἤδη τὸ ζήτημα τῆς βεβηλώσεως τῆς Ἁγίας Σοφίας ἀνέδειξε πόσον καθοριστικὴ εἶναι ἡ ἐμπλοκὴ τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν Τουρκίαν μὲ τὸν π. διοικητὴν τῆς Κομητείας τοῦ Νιοὺ Χαμσάϊρ κ. Κρὶς Σπύρου νὰ ἀναγγέλῃ ὅτι θὰ καταφύγῃ εἰς τὰ διεθνῆ δικαστήρια. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει προσδεθῆ καὶ αὐτὴ εἰς τὸ ἅρμα τῶν ΗΠΑ. Δὲν ἦτο μόνον ἡ πρόσκλησις εἰς τὸ ΝΑΤΟ, διὰ νὰ κάνῃ περιπολίας εἰς τὰ θαλάσσια σύνορά μας μὲ τὴν Τουρκίαν, δὲν ἦτο μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι στελέχη τοῦ ΣΥΡΙΖΑ διατυμπανίζουν ὅτι ἡ ἐπίσκεψις εἰς Ἀθήνας τοῦ κ. Ὀμπάμα –ὁ ὁποῖος ἀπέστειλεν εὐχὰς εἰς τὸν Πατριάρχην Κων/πόλεως διὰ τὰ 25 ἔτη- ἀποτελεῖ ἐπικρότησιν τῆς πολιτικῆς των, ἦρθαν νὰ προστεθοῦν καὶ τὰ διαβήματα τοῦ Ὑπ. Ἐξωτερικῶν πρὸς τὰς ΗΠΑ διὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Κορανίου ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας. Ὡς ἐνημερώθημεν ἀπὸ ἀναρτήσεις συνεντεύξεων τοῦ κ. Ν. Κοτζιᾶ εἰς τὴν ἐπίσημον ἱστοσελίδα τοῦ Ὑπουργείου τῆς 11ης καὶ 12ης Ἰουνίου 2016:

«Ἐγὼ προσπαθῶ τὸ θέμα τῆς Ἁγίας Σοφίας ποὺ εἶναι παγκόσμιο, δὲν εἶναι μόνο ἑλληνικό, εἶναι παγκόσμιο πολιτιστικὸ μνημεῖο, νὰ τὸ κρατάω διεθνοποιημένο. Καὶ μάλιστα, στοὺς Ἀμερικάνους ἀπὸ τὸ 1998 τὸ εἶπα προσωπικὰ ὁ ἴδιος στὸν Κλίντον, τότε σὲ μία συνάντηση στὴν Κωνσταντινούπολη, πού μοῦ εἶπε ὅτι «ἐμεῖς θὰ σᾶς ἀνοίξουμε τὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης….»… Ἀλλά μοῦ τὸ εἶπε ὡς χάρη, τοῦ ἀπάντησα «τὸ ἐκκλησίασμα τὸ ὁποῖο ὑπάγεται στὸν οἰκουμενικὸ Πατριάρχη τῆς Κωνσταντινούπολης, εἶναι καὶ 7 ἑκατομμύρια Ἀμερικάνοι πολίτες καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ φροντίζεις γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς θρησκείας τους καὶ τὴν ἐλευθερία τῆς ἐπιμόρφωσης… Κατὰ συνέπεια ἡ κάθε προσβολὴ ἀπέναντι στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ἀφορᾶ καὶ Ἀμερικάνους πολίτες καὶ νομίζω ὅτι τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸ εἶναι ὀρθὸ καὶ ἐπιβεβαιώθηκε καὶ ἀπὸ τὴ δήλωση ποὺ ἔκαναν οἱ Ἀμερικάνοι καὶ οἱ Γερμανοί».

Κινδυνεύει τελικῶς τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως; Φαίνεται πὼς ἡ ἀπάντησις θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς εἰς Ἀμερικήν. Ὁ Πατριάρχης διατηρεῖ καλὰς σχέσεις μὲ τὴν οἰκογένειαν Κλίντον, καὶ ὅπως πρῶτος εἶχε γράψει ὁ Ο.Τ., ὁ υἱὸς τοῦ π. Ἀλεξάνδρου Καρλούτσου, ποὺ εἶχεν ἀναλάβει τὰ ὀργανωτικὰ ζητήματα εἰς τὸ Κολυμβάριον, ἔκλινε πρὸς τὴν κ. Χίλαρι. Αἱ καλαὶ αὐταὶ σχέσεις ἐπιβεβαιώνονται ἀπὸ τὸ ἀνακοινωθὲν ποὺ ἐξέδωσεν ἡ κυρία Κλίντον διὰ τὰ 25 ἔτη τῆς πατριαρχείας τοῦ κ. Βαρθολομαίου:

«"Τὸ τελευταῖο τέταρτο τοῦ αἰώνα, ὁ κόσμος ἔχει εὐλογηθεῖ νὰ ἔχει τὴν πνευματικὴ καθοδήγηση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχη Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος ἔκανε πρωτοφανῆ βήματα, γιὰ νὰ ἐμβαθύνει τὴ συνεργασία ἐντὸς τῶν αὐτόνομων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ νὰ καθιερώσει τὸν διαθρησκευτικὸ διάλογο μὲ ἄλλες χριστιανικὲς ἐκκλησίες, καθὼς καὶ μὲ τὴν μουσουλμανικὴ καὶ τὴν ἰουδαϊκὴ κοινότητα.

Ἡ Παναγιότητά του ἐργάζεται ἀκατάπαυστα γιὰ τὴν πρόοδο τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀποκατάσταση τῶν δεσμῶν ποὺ ἔχουν ἀτονήσει μὲ τὸ πέρασμα τῶν αἰώνων, μεταξὺ τῶν ὁποίων μὲ τὴν παρουσία του ὡς πρώτου πνευματικοῦ ἡγέτη Ὀρθόδοξης Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας σὲ ἐνθρόνιση Πάπα μετὰ τὸ Σχίσμα καὶ μὲ τὴ σύγκληση τῆς πρώτης Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας σὲ 1.200 καὶ πλέον χρόνια.»

Ποῖος ὁ ρόλος τῆς κ. Κλίντον;Ἕνα νέον πλάνον διανοίγεται εἰς τὸν ὁρίζοντα, ἐὰν ἐκλεγῆ ὡς δεικνύουν καὶ αἱ δημοσκοπήσεις κατὰ τὴν ἱστοσελίδα netakias.com τῆς 21ης Ὀκτωβρίου 2016:

«Πρὶν ὁ Ἐρντογὰν στείλει τὸν Μουεζίνη, ἐπικοινώνησε μὲ τὸν Βαρθολομαῖο καὶ τοῦ μετέφερε τὴν πρόθεσή του νὰ ἐπιτρέψει τὴν ὀρθόδοξη λειτουργία μέσα στὸν ναὸ ἐκ περιτροπῆς μὲ τὸν Μουεζίνη. Ὁ Ὀρθόδοξος Πατριάρχης μὲ τὸ σκεπτικὸ ὅτι αὐτὸ θὰ ἔδινε πρακτικὰ στὸν Τοῦρκο τὴν ἐπίσημη ἀποδοχὴ τῆς ὀρθόδοξου ἐκκλησίας νὰ βεβηλώνουν τὸν Ναὸ οἱ Μουσουλμάνοι, ἔστω καὶ ἐναλλὰξ ἀπέρριψε τὴν ὕπουλη πρόταση τοῦ Ἐρντογάν… Φυσικὰ αὐτὰ κάποια στιγμὴ θὰ πληρωθοῦν στὸν Ἐρντογάν, γιατί δὲν μπορεῖς νὰ παίζεις σὲ διπλά καὶ τριπλὰ ταμπλὸ μὲ ὅλους καὶ γιὰ πολύ. Τὸ θέμα εἶναι ποιὸς κρίκος θὰ σπάσει πρῶτος, τὸ ISIS, οἱ ΗΠΑ ἢ ἡ Ρωσία. Ἂν βγεῖ ἡ Κλίντον πρόεδρος, μᾶλλον ἡ Ρωσία θὰ σπάσει, γιατί ἡ πρώην πρώτη κυρία ἔχει καλὲς σχέσεις μὲ τὸ ISIS καὶ θεωρεῖ τὸν ὀρθόδοξο Πούτιν πιὸ ἐπικίνδυνο ἀπὸ τοὺς ἀποκεφαλιστὲς μουσουλμάνους».

Πρὸς τοὺς ἐπιχαίροντας διὰ τὸ τέμενος καὶ τὰς Ἰσλαμικὰς Σπουδάς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ἀποκρύπτονται μεθοδικὰ ἀπὸ τὴν γνωστὴ σουνιτικὴ προπαγάνδα καὶ τοὺς τὰ ἀφιερώνουμε.

Κοράνιο, σούρα «ΟΙ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΕΝΕΣ ΦΥΛΕΣ» (ΑΛ-ΑΧ-ΖΑΜΠ)

Στίχος 37: "Μωάμεθ, εἶπες σέ αὐτόν πού εὐεργετήθηκε ἀπό τόν Θεό καί γέμισε μέ τά ἀγαθά Του: «Κράτα τή γυναίκα σου καί νά φοβᾶσαι τόν Θεό», ἐνῶ ἐσύ ἔκρυβες στήν καρδιά σου ὅ,τι ὁ Θεός μετά ἀπό λίγο, ἐπρόκειτο νά κάνει σέ ὅλους φανερό. Φοβήθηκες τούς ἀνθρώπους, ἐνῶ ἔπρεπε νά φοβηθεῖς περισσότερο τόν Θεό. Ὅταν, ὅμως, ὁ Ζείδ ἀποφάσισε νά χωρίσει τή γυναίκα του, Ἐμεῖς

Ξεχωριστὸν Ὑπ. Θρησκευμάτων;

Ὁ κ. Φίλης φέρεται ὡς μὴ διατεθειμένος νὰ ἐγκαταλείψη τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, συμφώνως πρὸς τὴν ἐφημερίδα «ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ» τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 2016:

«Μπορεῖ νὰ νομίζουν ὁρισμένοι ὅτι ἔχει ἐπιβληθεῖ ἀνακωχὴ στὶς σχέσεις κυβέρνησης - Ἐκκλησίας μετὰ τὴν τελευταία συνάντηση τοῦ Ἀλέξη Τσίπρα μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο, ἀλλὰ ὁ Νίκος Φίλης ἐπιμένει νὰ προκαλεῖ. Ἀναζητώντας τρόπο νὰ παραμείνει στὸν ὑπουργικό του θῶκο, ὁ κ. Φίλης θέλει νὰ δημιουργηθεῖ ὑφυπουργεῖο Θρησκευμάτων, τὸ ὁποῖο δὲν θὰ ὑπάγεται στὸ ὑπουργεῖο Παιδείας ἀλλὰ στὸ... Ἐσωτερικῶν. Ὁ κ. Φίλης ἐπιδιώκει νὰ ἐκβιάσει τὸν Πρωθυπουργό, ὥστε νὰ μὴ ἀποπεμφθεῖ στὸν ἐπικείμενο ἀνασχηματισμό. Τὰ ἔχει... στυλώσει, καλυπτόμενος πίσω ἀπὸ τὸν μεγάλο ἀριθμὸ ψηφῶν ποὺ ἔλαβε στὸ πρόσφατο Συνέδριο. Παραμένει δὲ ἀμετανόητος στὸ νὰ προκαλεῖ τὸν μετριοπαθῆ Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο σὲ κάθε ἀφορμή. Τὸ χειρότερο εἶναι ὅτι, ἐφόσον δημιουργηθεῖ ἕνα τέτοιο ὑφυπουργεῖο, ὑπάρχουν σκέψεις νὰ ἀνατεθεῖ σὲ στέλεχος τῶν ΑΝΕΛ. Μπορῶ ἤδη νὰ φανταστῶ ποικίλες ἀναδράσεις».

Ὡστόσο τὸ μεῖζον ζήτημα ποὺ διακυβεύεται εἶναι ἄλλο κατὰ τὴν ἐφημερίδα «DEAL NEWS» τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 2016:

««Ἀποψίλωση» Φίλη -καὶ ἀποχώρηση ἀπὸ τὸ Παιδείας- βλέπουν κάποιοι πίσω ἀπὸ τὴν ἀνάληψη ἀπὸ τὸν Ἀλ. Φλαμπουράρη τῆς εὐθύνης τῆς συζήτησης μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο γιὰ τὰ θέματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Εὔκολο συμπέρασμα. Διότι, οὕτως ἢ ἄλλως, δὲν θὰ ἀναλάμβανε αὐτὴ τὴ δουλειὰ ὁ ὑπουργὸς Παιδείας…».

Ὑφαρπαγὴ περιουσίας τῆς Μητροπόλεως Χίου;

Ἀποροῦν πολλοὶ ἂν τὸ Κράτος ἔχει ἀρχίσει τὴν ἁρπαγὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας μὲ πρόσχημα τὸ προσφυγικόν. Ὡς κατέστη γνωστὸν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 2016:

«Στὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Μερσινιδίου, στὸν Βροντάδο τῆς Χίου, ποὺ λειτουργοῦσε μέχρι πρὶν ἀπὸ ἕνα χρόνο ὡς Κέντρο Πρώτης Ὑποδοχῆς, δημοπρατήθηκε τὸν περασμένο μήνα τὸ ἔργο προϋπολογισμοῦ 70.000 εὐρὼ γιὰ τὴ μετατροπή του σὲ προαναχωρησιακὸ κέντρο γιὰ τὴν κράτηση παραβατικῶν προσφύγων καὶ μεταναστῶν μέχρι τὴν ἀπέλασή τους. Οἱ ἐργασίες ξεκίνησαν ἐντατικά, ἀλλὰ ἕνα ἐξώδικο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μερσινιδίου, ποὺ ἔχει τὴν ἰδιοκτησία τοῦ χώρου, ἦρθε νὰ ἀνατρέψει τὰ δεδομένα. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς, ποὺ ἐπικυρώθηκε καὶ ἀπὸ τὴ Μητρόπολη, καταγγέλλεται ἡ σύμβαση χρησιδανείου ποὺ ὑπεγράφη τὸ 2012 μὲ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση Χίου καὶ ζητεῖται πίσω ἡ ἔκταση ποὺ εἶχε παραχωρηθεῖ γιὰ τὴ λειτουργία Κέντρου Ὑποδοχῆς Προσφύγων. Σύμφωνα μὲ τὸ σκεπτικό τῆς ἀπόφασης, ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση παραβιάστηκαν 4 ὅροι τῆς σύμβασης, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ ἐνημέρωση τῆς Μονῆς γιὰ κάθε ἐνέργεια ποὺ ἀφορᾶ τὴν παραχωρηθεῖσα ἔκταση. Ὅπως ἀνέφερε ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος τῆς Μονῆς, αὐτὴ δὲν ἐνημερώθηκε ποτὲ καὶ δὲν ἔδωσε τὴ συναίνεσή της...».

Σεβ. Ἀγ. Ὄρους: «ὅλα τὰ κόμματα ἔβλαψαν»

Ὁ Σεβ. Ἁγίου Ὄρους κ. Θεόκλητος εὑρέθη εἰς τὸν Ἰ. Ν. Ἁγίας Σοφίας Ψυχικοῦ. Κατὰ τὸ κήρυγμα ὁ Σεβασμιώτατος ἀπέδωσεν εὐθύνας μὲ σκληρὰς ἐκφράσεις εἰς ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα «ἤπιαν τὸ αἷμα» τῶν Ἑλλήνων. Συμφώνως πρὸς ἄρθρον τοῦ κ. Θάνου Θανοπούλου εἰς τὴν ἱστοσελίδα romfea.gr τῆς 23ης Ὀκτωβρίου 2016:

«Ὅποιος πειράξει τὴν Ἐκκλησία ἢ αὐτὸ ποὺ λέγεται Ρωμαΐικο ὑπάρχει τὸ ράσο μαζὶ μὲ τὸ λαὸ ποὺ δὲν θὰ τοὺς ἀφήσει σὲ ἡσυχία, εἴτε τοὺς ἀρέσει εἴτε δὲν τοὺς ἀρέσει. Ἕνας Χριστόδουλος ἔφυγε ἑκατοντάδες ὑπάρχουν. Ἔχουμε Ἀρχιεπίσκοπο, ἔχουμε Ἱεραρχία, ἔχουμε ἀρχιμανδρίτες, ἔχουμε πρεσβυτέρους, ἔχουμε διακόνους, ἔχουμε μοναχούς, ἔχουμε λαό... Ταυτότητα ἑλληνορθόδοξη, δὲν πρόκειται νὰ τὰ παραδώσουμε σὲ κανένα... Εἴτε διοικεῖ ἐτοῦτο, εἴτε διοικεῖ ἐκεῖνο εἴτε διοικεῖ τὸ μέσο, δὲν ἔχουν ἄλλωστε πολλὲς διαφορές, ὅλοι αὐτὸ θέλουν, τὴν κατασπατάληση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ποὺ τοῦ ἤπιαν τὸ αἷμα μέχρι σήμερα καὶ θέλουν νὰ ποῦν καὶ ἀπὸ πάνω ὅτι ἡ Ἐκκλησία συνέβαλε στὴν ἠθικὴ κατάπτωση τῆς κοινωνίας καὶ δὲν κοιτᾶνε τὰ χάλια τους καθημερινῶς, ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα γιὰ τὸ κακὸ ποὺ ἔχουν κάνει στὸν ἑλληνικὸ λαό" συμπλήρωσε ὁ Σεβασμιώτατος. Κλείνοντας ὁ Ἱεράρχης τῆς Μακεδονίας ὑπογράμμισε: "Μὴ δὲν ἦταν αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία νὰ κρατήσει τὴν ἰδιοπροσωπία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τί θὰ εἶχε γίνει; Ψηλὰ τὸ κεφάλι, ἂς τρίζουν τὰ δόντια τους, εἶναι ἄχρηστοι ὅσο καὶ ὁ πεθαμένος διάβολος».

Ὁ Σεβ. Μεσσηνίας καὶ ἡ πολιτική

Προσφάτως ὁ Σεβ. Μεσσηνίας μετὰ τὰς φυσικὰς καταστροφὰς εἰς τὴν ἐπαρχίαν του συνεκάλεσε τὰ μέσα ἐνημερώσεως εἰς συνέντευξιν τύπου, ὅπου μεταξὺ ἄλλων εἶπε:

«Νὰ ἐκφράσω καὶ τὴν λύπη μου πρὸς τὸν Ὑπουργὸ Ἄμυνας κ. Πάνο Καμμένο, στὸν ὁποῖο ἔστειλα ἐπιστολὴ ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα ὅτι ὑπάρχει αὐτὴ ἡ δοκιμασία στὴν πόλη, τοῦ ζήτησα ἂν μπορεῖ νὰ στείλει στρώματα καὶ κλινοσκεπάσματα ἀπὸ τὸ στρατὸ καὶ κρεβάτια γιὰ τοὺς πλημμυροπαθεῖς καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν καταδέχθηκε νὰ ἀπαντήσει ἔστω καὶ ἀρνητικὰ στὴν ἐπιστολή μου· φαίνεται ὅτι ὁ Στρατὸς εἶναι γιὰ νὰ ἐξυπηρετεῖ ἐπιχειρηματίες τῆς πόλεως καὶ ὄχι τοὺς κατοίκους, οἱ ὁποῖοι δοκιμάζονται»

Διὰ τὰς δηλώσεις του αὐτάς ὁ κ. Γεώργιος Παναγόπουλος ἔγραψεν εἰς τὴν ἐφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ» τῆς 25ης Ὀκτωβρίου 2016:

«Ὁ μητροπολίτης Μεσσηνίας εἶναι ἀπὸ τοὺς πλέον μορφωμένους ἱεράρχες, μὲ ἰσχυρὴ προσωπικότητα ἀλλὰ καὶ φιλοδοξίες. Οἱ περισσότεροι ποὺ ξέρουν τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ ἦρθε στὴ Μεσσηνία ὑποστήριζαν ὅτι ἡ περιοχὴ ἀποτελεῖ σταθμὸ καὶ ὄχι τερματισμὸ τῆς πορείας του στὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα. Ὁ μητροπολίτης ἔδειξε ἀμέσως ὅτι θὰ ἐμπλακεῖ στὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς περιοχῆς μὲ δημόσιες παρεμβάσεις καὶ κινήσεις. Καὶ σὲ ἐγκαίνια πολιτικῶν γραφείων πῆγε καὶ δημόσιες παρεμβάσεις ἔκανε σχεδὸν ἀμέσως μὲ τὸ ποῦ ἦρθε στὴν περιοχή. Πέρασε καὶ αὐτὸς τὴν ἀντιμνημονιακὴ του φάση ἀναπτύσσοντας τὴν ἀντίστοιχη ρητορική, γιὰ νὰ ἀνακαλύψει στὴ συνέχεια ὅτι δὲν ὑπάρχουν σοβαρὲς ἐναλλακτικές. Ὅσο καὶ νὰ μὴ θέλει κάποιος νὰ τὸν ταυτίσει, μπορεῖ εὔκολα νὰ διαπιστώσει ὅτι ἀκολουθεῖ ἕνα συγκεκριμένο τρόπο πολιτικῆς σκέψης. Ἐπηρεάζεται - καὶ ἐπηρεάζει- πολιτικὰ ἀπὸ τοὺς συνομιλητές του. Ὁ Χρυσόστομος ὅπως καὶ κάθε ἄλλος μητροπολίτης μπορεῖ νὰ παρεμβαίνει πολιτικὰ μὲ ἄμεσο ἢ ἔμμεσο τρόπο, θεωροῦμε πὼς εἶναι ὑποκριτικὸ νὰ λέμε ὅτι δὲν μπορεῖ. Ὅλοι οἱ ἱεράρχες παρενέβαιναν καὶ συνεχίζουν νὰ παρεμβαίνουν στὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς Χώρας. Κάποιοι τὸ κάνουν ὑπογείως καὶ μέσῳ τῶν δικῶν τους διαύλων, ἄλλοι τὸ πράττουν δημόσια καὶ μὲ εὐθύτητα. Ὁ Χρυσόστομος ἔχει ἐπιλέξει τὸ δρόμο τῆς ἄμεσης καὶ εὐθείας παρέμβασης καὶ ὄχι μέσῳ κύκλων ἢ αὐλικῶν. Τὸ προτιμοῦμε καὶ ὅταν στρέφεται κατὰ ὑποκριτῶν καὶ ἐθνικολαϊκιστῶν, ὅπως ἔπραξε χθές, κερδίζει ἀκόμα περισσότερο. Ἄλλωστε ὅταν ὅλα γίνονται δημόσια, θαρραλέα καὶ φωναχτά, οἱ πάντες κρίνουν καὶ κρίνονται».

Μητροπολῖται εἰς συναυλίας

Ἐπληροφορήθημεν ὅτι ὁ Σεβ. Χαλκίδος διωργάνωσεν ἑορτὴν νεολαίας προβαίνων εἰς ἀφιέρωμα τῆς ἀοιδοῦ κ. Ἑλ. Ἀρβανιτάκη. Ἐπίσης ὁ Σεβ. Ἀργολίδος παρευρέθη εἰς συναυλίαν, μὲ προσκεκλημένον τὸν ἀοιδὸν κ. Γ. Κότσιραν, τὴν ὁποίαν διωργάνωσεν ἀλυσὶς ταχυφαγείων προκειμένου νὰ διατεθοῦν τὰ ἔσοδα διὰ τὴν ἐπαναλειτουργίαν τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν Κατασκηνώσεων εἰς Φαρμακὰ καθὼς καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως. Βεβαίως αἱ δύο περιπτώσεις διαφέρουν καθὼς εἰς τὴν πρώτην ἡ ἰδία ἡ Ἱ. Μητρόπολις καὶ μάλιστα κληρικὸς αὐτῆς μὲ εὐλογίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου ὠργάνωσε χορωδίαν μὲ κοσμικὰ ἄσματα, ἐνῶ εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν ἐπιχειρηματίαι, οἱ ὁποῖοι ἐπεθύμουν νὰ βοηθήσουν τὴν Μητρόπολιν, ἀνέλαβαν τὴν ὅλην ἐκδήλωσιν προσκαλοῦντες καὶ τὸν Σεβασμιώτατον. Τὸ ἐρώτημα ποὺ τίθεται ἀπὸ τὰς δύο αὐτὰς ἐκδηλώσεις εἶναι περὶ τοῦ λεγομένου «ἐντέχνου ρεπερτορίου». Ὑπάρχει ἡ ἄποψις, ἡ ὁποία πρεσβεύεται ἀπὸ πολλοὺς κληρικοὺς καὶ ἐκκλησιαστικοὺς κύκλους, ὅτι τὸ ἔντεχνον εἶναι ποιοτικὸν καὶ ὀφείλομεν νὰ ὠθήσωμεν τὴν νεολαίαν εἰς αὐτὸ ἀπὸ τὸ νὰ ἀκούῃ ἄλλα ἄσματα. Νὰ σημειώσωμεν ὅτι καὶ διὰ τὸ νέον πρόγραμμα τῶν Θρησκευτικῶν ὑποστηρικταὶ αὐτοῦ ἐπεκαλέσθησαν γραπτῶς ὅτι εἰσαγωγὴ μοντέρνων ἀσμάτων εἰς τὰ Θρησκευτικὰ ἐδράζεται καὶ εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ πρωτ. Ἀδαμάντιος Αὐγουστίδης, καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καὶ συνεργάτης τοῦ Μακαριωτάτου, ἔχει ἀναφερθῆ θετικῶς εἰς τὴν χρησιμότητά τους. Δὲν χρειάζεται μία σοβαρὰ συζήτησις νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ἐρώτημα: μήπως τελικὰ ὠθοῦνται οἱ νέοι εἰς τὸ νὰ κάνουν πρότυπόν τους τὴν ζωήν τοῦ κάθε ἀοιδοῦ; Νὰ ὑπενθυμίσωμεν ὅτι ἡ Ἱ. Μ. Λευκάδος εἶχε προσκεκλημένην ἀοιδὸν, ἡ ὁποία ἔχει ταχθῆ ὑπὲρ τοῦ συμφώνου συμβιώσεως;

Τὸ Γραφεῖον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς Βρυξέλλας καὶ ἡ Ἀριστερά

Τοῦ ***κ. Χρήστου θ. Μπότζιου*** *Πρέσβεως ἐ.τ.*

Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ οἱ ἱεράρχες της, σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς Καθολικοὺς καὶ Διαμαρτυρόμενους, ἀποφεύγουν, κατὰ κανόνα, πρωτοβουλίες ποὺ ἔχουν ὡς ἀντικείμενο τὰ πολιτικὰ δρώμενα. Τὸν πολιτικὸ λόγο τὸν ὀρθώνουν σὲ μεμονωμένες περιστάσεις καὶ μόνο ὅταν τὰ γεγονότα καὶ οἱ πολιτικοκοινωνικὲς ἐξελίξεις ἐγγίζουν ὑπαρξιακὲς καταστάσεις τῶν πιστῶν. Ἔτσι, π.χ., στὸ ἔπος τοῦ '40 ἡ Ἐκκλησία καὶ σύσσωμος ὁ κλῆρος μετεῖχαν στὴν ἀντίσταση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἐξύψωσαν, ἔργῳ, τὸ ἠθικό του.

Στὰ παραπάνω πλαίσια ἐντάσσεται καὶ ἡ πρωτοβουλία τοῦ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὶς Βρυξέλλες μὲ τὴ διοργάνωση ἡμερίδας, τὴ Δευτέρα 17 Ὀκτωβρίου, στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖο εὐγενῶς προσέφερε τὴ φιλοξενία του, μὲ θέμα «Προκλήσεις καὶ προοπτικὲς γιὰ τὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Ἑλλάδα σήμερα». Τὸ Γραφεῖο Ἀντιπροσωπίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συστάθηκε ἐπὶ Μακαριστοῦ Χριστόδουλου, τὸ 1998, ὁ ὁποῖος σωστὰ διεῖδε καὶ διέγνωσε τὴν ἀνάγκη παρουσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν ΕΕ γιὰ ἄμεση ἐνημέρωση τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὰ δρώμενα στὴν Εὐρώπη καὶ τὴ δυνατότητα ἐπαφῶν μὲ τὰ θεσμικὰ ὄργανα τῆς Ἕνωσης καὶ τὶς ξένες διπλωματικὲς ἀντιπροσωπίες, πρὸς ὄφελος τῶν πιστῶν. Ἀπὸ τὸ ἔτος 2000 τὸ Γραφεῖο τῆς Ἀντιπροσωπίας διευθύνεται ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Ἀχαΐας Ἀθανάσιο, ἕνα ἱερωμένο ὑψηλοῦ κύρους, ποὺ ἐκτός, ἀσφαλῶς, τῆς θεολογικῆς μόρφωσης τυγχάνει εὐρύτατης παιδείας καὶ γνώσεων. Ἄριστος, ἐπίσης, γνώστης πολλῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν. Ἐπὶ σειρὰ ἐτῶν ὑπηρέτησε στὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν στὴ Γενεύη καὶ συμμετεῖχε στὸν διάλογο μὲ τοὺς Ρωμαιοκαθολικοὺς γιὰ τὴν ἑνότητα τῶν χριστιανῶν. Στὴν ἡμερίδα, τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν ἐκπροσώπησαν οἱ Μητροπολίτες Βελεστίνου καὶ Θερμοπυλῶν κ. Δαμασκηνὸς καὶ Ἰωάννης.

Ὁ Σεβ. Ἀχαΐας

Ὁμιλητές, ἐκτὸς ἀσφαλῶς τοῦ Μητροπολίτου Ἀχαΐας, ἦταν ὁ ἀναπληρωτὴς ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Νίκος Ξυδάκης, ὁ ἐπίτροπος τῆς Κύπρου στὴν ΕΕ Χρ. Στυλιανίδης, ὁ ἀκαδημαϊκὸς Βασίλης Ράπανος καὶ οἱ πανεπιστημιακοὶ καθηγητὲς κ. Ναπολέων Μαραβέγιας καὶ Πασχάλης Κορομηλίδης. Καίριες, σημαντικὲς καὶ συγχρόνως ἀνησυχητικὲς ἦταν οἱ ἐπισημάνσεις τῶν ὁμιλητῶν γιὰ τὴν κατάσταση ποὺ ἐπικρατεῖ σήμερα στὴν Εὐρώπη, τὴ Μέση Ἀνατολὴ καὶ εὐρύτερα ἀπὸ γεγονότα καὶ ἐξελίξεις ποὺ ἐπηρεάζουν ἀρνητικὰ τὴ Χώρα μας. Εἰδικότερα ὁ Μητροπολίτης Ἀθανάσιος, ἀναφερόμενος στὸν ρόλο τῆς Ἐκκλησίας, τόνισε ὅτι ἔχει ὑποχρέωση νὰ συμμετέχει στοὺς προβληματισμοὺς καὶ στὶς προσπάθειες ἀναζήτησης λύσεων, εἴτε αὐτὰ εἶναι ἑλληνικὰ εἴτε εὐρωπαϊκὰ εἴτε παγκόσμια, ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ ἄνθρωποι. Ἔδωσε ἔμφαση στὴν ἀνάγκη ὕπαρξης συνεχοῦς διαλόγου, ποὺ ὅλοι, ὅπως ὑπογράμμισε, τὸν θέλουν, ἀλλὰ δὲν τὸ κάνουν μὲ σεβασμὸ πρὸς τὸν συνομιλητή τους... Σημαντικὲς ἦταν καὶ οἱ ἐπισημάνσεις του γιὰ τὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημέρωσης (ΜΜΕ), στὰ ὁποῖα ἔχει κλονισθεῖ ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῶ τόνισε ὅτι τὸ ζητούμενο εἶναι ἡ ἀπόκτηση γνώσης, χωρὶς τὴν ὕπαρξη τῆς ὁποίας ἡ κοινωνία δὲν ὡριμάζει. Ἐμμέσως ἄσκησε κριτικὴ γιὰ τὴν ἀπόδοση ἀκρισίας στὸν λαό. Εἶναι ὑποκριτικὸ ὑπογράμμισε «νὰ διατυπώνεται μομφὴ κατὰ τῆς ἄγνοιας καὶ ἀνωριμότητας τοῦ λαοῦ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ εἶχαν τὴν εὐθύνη νὰ παράσχουν γνώση καὶ δὲν στάθηκαν στὸ ὕψος τους». Δὲν ἄφησε ἀσχολίαστο καὶ τὸ θέμα τοῦ χρέους, ποὺ ἔχει συμβάλει στὴν ἀνάπτυξη συναισθήματος φόβου καὶ διάχυτης ἀνασφάλειας καὶ τὸ ὁποῖο χρέος ὀφείλεται καὶ στὸ ἰσχῦον σύστημα κρατικοῦ δανεισμοῦ.

Ὁ Ἀν. Ὑπ. Ἐξωτερικῶν

Ἐπιβεβαιωτικὲς τῆς ἀρνητικῆς εἰκόνας ποὺ παρουσιάζει σήμερα ἡ Εὐρώπη ἦταν καὶ οἱ τοποθετήσεις τοῦ ἀναπληρωτῆ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Νίκου Ξυδάκη, ἁρμοδίου ὑπουργοῦ γιὰ τὰ εὐρωπαϊκὰ θέματα. Στὴ σύντομη ἀλλὰ οὐσιώδη παρέμβασή του ἐπεσήμανε τὶς μεγάλες ἀλλαγὲς καὶ στρεβλώσεις ποὺ συντελοῦνται στὴν Εὐρώπη, κυρίως ὅσον ἀφορᾶ τὴν ταυτότητά της, τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο γίνεται ἀντιληπτὴ ἀπὸ τοὺς πολίτες της. Ἐπέκρινε τὸν κατακερματισμὸ ποὺ κρύβεται πίσω ἀπὸ τὸν μανδύα τῆς αὐξημένης ἁρμοδιότητας τῶν κρατῶν-μελῶν καὶ ἐπισήμανε ὅτι πρέπει νὰ ἐπιμείνουμε στὴ δημιουργία μιᾶς ἰσχυρῆς Εὐρώπης τῆς εἰρήνης καὶ τῆς σταθερότητας. Παραδέχθηκε ὅτι ἡ Εὐρώπη «διέρχεται ἀπὸ κρίση σὲ κρίση, ὅπου ἡ καθεμιὰ ἐπικαλύπτεται, χωρὶς προηγουμένως νὰ ἔχει ἀποσοβηθεῖ». Ἐπέκρινε τὴ νέα ἀντίληψη τῶν κρατῶν τῆς ὁμάδας Nteegrad γιὰ μία «εὐέλικτη ἀλληλεγγύη» («flexible solidarity»), ἡ ὁποία ἀναιρεῖ μία ἀπὸ τὶς θεμελιώδεις ἀρχὲς καὶ ἀξίες τῆς ΕΕ. Συγκρατήθηκε ἰδιαίτερα ἡ θέση τοῦ κ. Ξυδάκη ὅτι τὸ Προσφυγικὸ εἶναι ἀπόρροια τῶν πολέμων στὴ Μ. Ἀνατολὴ καὶ ὅτι ἡ ΕΕ ὀφείλει νὰ πάρει δημόσια θέση σὲ αὐτό. Νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἡ ἔκκληση νὰ σταματήσει ὁ πόλεμος στὴ Συρία ἀπουσιάζει ἀπὸ τὰ περισσότερα κείμενα συμπερασμάτων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Συμβουλίων. Τέλος, ὁ κ. Ξυδάκης ἔκανε σαφῆ διάκριση μεταξύ τῆς κατάστασης ποὺ ἐπικρατεῖ σὲ ὁρισμένες ἄλλες χῶρες, ποὺ ἀκολουθοῦν ἀκραῖες θέσεις, καὶ τῆς σταθερότητας καὶ δημοκρατίας στὴν Ἑλλάδα.

Ἡ πρωτοβουλία τοῦ Γραφείου Ἀντιπροσωπίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδας στὶς Βρυξέλλες ἀξίζει τὸν ἔπαινο. Ἡ Ἐκκλησία, ἡ Ὀρθόδοξη Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, δύσκολα ξεφεύγει ἀπὸ τὰ στενὰ θρησκευτικά της καθήκοντα καὶ τὴν ἀποστολή της. Ἴσως λόγῳ παράδοσης ἢ καὶ τῶν κριτικῶν καὶ ἐπικρίσεων ποὺ δέχεται κατὰ καιρούς. Ἀληθεύει, πάντως», ὅτι ὁρισμένοι ἀπὸ τοὺς ἱεράρχες της ἐνεργοῦν μὲ νοοτροπία τῆς Ἐκκλησίας τῶν χρόνων τῆς τουρκοκρατίας. Ὅμως, σήμερα, οἱ καταστάσεις ἔχουν ριζικὰ ἀλλάξει. Ὀρθῶς ὁ Μητροπολίτης Ἀθανάσιος εἶπε ὅτι τὸ Γραφεῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὶς Βρυξέλλες «ἔχει ὄχι ἁπλὰ θέση, ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωση νὰ συμμετάσχει στοὺς προβληματισμοὺς καὶ στὶς προσπάθειες ἀναζήτησης λύσεων στὰ προβλήματα εἴτε αὐτὰ εἶναι ἑλληνικὰ εἴτε εὐρωπαϊκὰ εἴτε παγκόσμια ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ ἄνθρωποι». Γιὰ νὰ συμπληρώσει ὁ ΑΝΥΠΕΞ κ. Ξυδάκης ὅτι ἡ Ἐκκλησία «ἔχει ρόλο στὸ τοπίο τῆς Εὐρώπης ποὺ βρίσκεται σὲ κρίση, ἕνα ρόλο καταλλαγῆς, διαλόγου καὶ νηφαλιότητας».

(Πηγή: «ΤΟ ΠΑΡΟΝ» 23.10.2016)

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς ὁμιλεῖ διὰ τὰς καινοτομίας τοῦ «Πάπα» τῆς Ἀνατολῆς

Παραδέτομεν τμῆμα τῆς συνεντεύξεως, ποὺ παρεχώρησεν ὁ Σεβ. Ἀμερικῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἐθνικὸς Κήρυκας» τῆς 22ας Ὀκτωβρίου 2016.

«Σ' αὐτὰ τὰ 25 χρόνια τῆς Πατριαρχίας του θὰ ξεχωρίζατε μερικὰ ἀπὸ τὰ πλέον οὐσιώδη ἐπιτεύγματά του, τὰ ὁποῖα ἔκαναν τομὴ στὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας, ποῖα θὰ ἦταν αὐτά, ὁ Σεβασμιώτατος εἶπε, «αὐτὸ εἶναι ἕνα μεγάλο θέμα γιὰ τὸ ὁποῖο μποροῦν νὰ γραφοῦν περισσότερα ἀπὸ ἕνα βιβλίο. Ἐκτὸς ἄλλων, προσφάτως δημοσιεύθηκε μία πολὺ μελετημένη βιογραφία τοῦ Παναγιωτάτου ἀπὸ τὸν Ἀρχιδιάκονο καὶ Καθηγητὴ π. Ἰωάννη Χρυσαυγῆ, στὴν ὁποία μπορεῖ κανεὶς νὰ δεῖ πολλὰ στοιχεῖα ποὺ ἀπαντοῦν στὸ ἐρώτημά σας. Συνοπτικὰ καὶ ἐπιγραμματικά, θὰ μποροῦσα νὰ σημειώσω μὲ βάση καὶ τὴν προσωπική μου γνώση καὶ πεῖρα, μεταξὺ τῶν πλέον οὐσιωδῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ Παναγιωτάτου τὰ ἀκόλουθα:

α) Τὴν ἀναδιοργάνωση τοῦ σπουδαιοτάτου θεσμοῦ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τὴν ἔκανε σὲ τρεῖς διαδοχικὲς φάσεις. Στὴν ἀρχὴ τῆς Πατριαρχείας του ἀντὶ τῆς μονίμου καὶ διαρκείας πολλῶν ἐτῶν θητείας τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Δωδεκαμελοῦς Συνόδου, ἐπέτυχε τὴν εἰσαγωγὴ τῆς ἐναλλασσομένης μονοετοῦς θητείας. Στὴ δεύτερη φάση ποὺ ἔγινε τὸν Μάρτιο τοῦ 2004 εἰσήγαγε ἕνα νέο σύστημα συνθέσεως τῆς Συνόδου. Σύμφωνα μὲ αὐτό, γιὰ πρώτη φορὰ τὰ ἕξι ἀπὸ τὰ δώδεκα μέλη τῆς Συνόδου θὰ προήρχοντο στὸ ἑξῆς ἀπὸ τὶς Ἀρχιεπισκοπὲς καὶ Μητροπόλεις τοῦ Θρόνου ἐκτὸς Τουρκίας. Εἶχα τὴν μεγάλη τιμὴ νὰ κληθῶ στὴν Σύνοδο αὐτὴ καὶ δὲν θὰ ξεχάσω τὴν πρώτη ὄντως ἱστορικὴ συνεδρίασή της τὴν Τρίτη, 9 Μαρτίου, 2004, στὸ Πατριαρχεῖο. Τὴν τρίτη φάση οὐσιαστικῆς ἀλλαγῆς τῆς συνθέσεως τῆς Συνόδου, ὁ Παναγιώτατος τὴν πραγματοποίησε τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 2013. Βάσει αὐτῆς, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος θὰ ἀπετελεῖτο κατ' ἔτος ἀπὸ δώδεκα Ἐπαρχιούχους Ἀρχιερεῖς ἀπὸ τὸν κατάλογο ὅλων τῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Πατριαρχείου. Ἔξι ἐκ τῶν Ἱεραρχῶν αὐτῶν θὰ ἐλαμβάνοντο ἀπὸ τοὺς κατὰ πρεσβεῖα ἀρχαιοτέρους καὶ ἕξι ἀπὸ τοὺς κατὰ πρεσβεῖα νεωτέρους…

β) Τὴν ὅλη προσπάθεια καὶ προσφορά του, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς ἀνόδου του στὸν Πατριαρχικὸ θρόνο, πρὸς προαγωγὴ τῆς ἑνότητος μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Συνεκάλεσε κατ' ἐπανάληψη συνάξεις τῶν Προκαθημένων τῶν Αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ποὺ δὲν εἶχαν γίνει γιὰ πολλὰ χρόνια. Σ'αὐτές, κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδιαιτέρως ἔτη, ἐζήτησε νὰ εἶναι παρόντες δύο εἰδήμονες Ἀρχιερεῖς, συνοδοὶ ἑκάστου τῶν Προκαθημένων… Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Κρήτης ὑπῆρξε τὸ ἀποκορύφωμα αὐτῆς τῆς προσπαθείας. Παρὰ τὴν ἀπουσία τεσσάρων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, στὴ Μεγάλη αὐτὴ Σύνοδο ἔλαμψε καὶ πάλι, ὡς ἀδιαμφισβήτητη ἐνωτικὴ ἡγετικὴ μορφὴ τῆς συγχρόνου Ὀρθοδοξίας, ὁ Οἰκουμενικός μας Πατριάρχης, διευθύνων τὶς δύσκολες καὶ περίπλοκες συνεδριάσεις κατὰ τὸ Παύλειο «εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν» (Α΄ Κορ. 14,40), καὶ πράγματι ἐν Πνεύματι Ἁγί